

உ
ஸ்ரீசந்திரவேதமா.

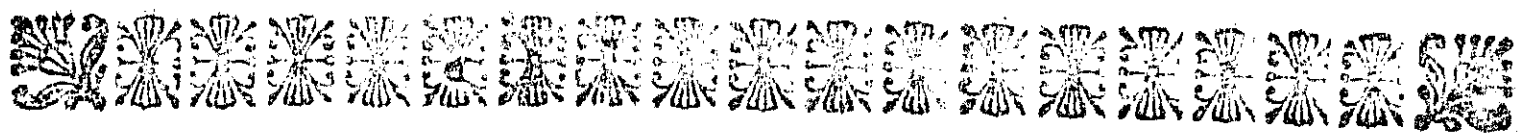
வேதாந்தசாரம்.

கேவிந்ததீரகவாமிகள்,
சுஷ்பராகிய
சந்திரசேகரகவாமிகளால்
தமிழில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

இஃது
சேலஞ்சிவலாக்ஷிவில்கோர்ட்டுவக்கில்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ
அப்பாசுவாமிப்பிள்ளையவர்களாலும்
பாலேக்காட்டுச்சீசரி
சுலுத்தான்பேட்டையிலிருக்கும்
ம-ந-ந-அருஞ்சலம்பிள்ளைகுமாரர்
சிவராமன்பிள்ளையவர்களாலும்

பாரிப்பாக்கம்
முனியப்பமுதலிமாரது
மெய்ஞ்ஞானவிளக்கவச்சுக்கடத்தில்
பதித்தது

1862.

உ

ஸ்ரீ சற்குருவேதமா.

வேதாந்தசாரம்.

தெய்வவணக்கம்.

சுலோகம்.

அகண்டசச்சிதானந்தமதிவாங்கமானசோசரம் *
ஆத்மானமகிலாதாரம் ஆசிரடேபி ஷ்டசித்தயே...*

ஸ்ரீ அகண்டசச்சிதானந்தபரிபூரணமாகியும் அவாங்கமான
சோசரமாகியும் சமஸ்தத்துக்கு மாதாரமாகியுமிருக்கிற வாத்
மானவச்சர்வாபிஷ்டசித்தயின்பொருட்டு ஆசிரயித்து அனை
ககோரடிப்பிரமாண்டங்களைப் முதரத்தில் வைத்திருக்கிற பெ
ருத்தவயிறுடைத்தான விக்கிணைஸ்வரூபையாதபது பங்க
ளைவணங்கிப், பரமார்த்தமாயும் அத்துவிதானந்த ஸ்வரூபமா
யும் அத்வைதத்தைக் கடந்தவராயும் ஆத்மார்த்தமாயும் சிவ
சொரூபமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீ குருமூர்த்தர்களுக்கு நமஸ் காரஞ்
செய்து, சகலவேதாந்தசாத்திரங்களை நிரிச்சயிக்கப்பட்டசித்தா
ந்தசாரங்களை யெல்லாஞ்சங்கிரகித்து இதைப்பார்க்கிற தற்கு
மீயாக்கியமுள்ளமுழுமடங்களுக்கு அனாயாசமாய் கடஞானம்
பொருந்தும்பொருட்டுச் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் இந்தச்
சாத்திரமானது மூலசாத்திரார்த்தங்களை யனுசரித்திருப்பதா
லந்தமூலசாத்திரத்திற் சொன்ன அனுபந்த சதுஷ்டயங்களைச்
சொல்லுகிறோம்.

அனுபந்தசதுஷ்டயம்.

- வினா- அவ்வுனுபந்தசதுஷ்டயமாவதெனினி,
விடை- அநிகாரி, விடயம், சம்பந்தம்பிரயோசனமென்று நா
ன்குவிதமாயிருக்குமிந் தநான்குஞ்சாத்திரார்த்தபலத்துக்கு
ப்பலம்.
வினா- அதெப்படியெனின்,
விடை- இந்தச்சாத்திரத்தின் பொருட்டுப்பிரவிர்த்திச் சபுரு
டனுக்குப்பல லட்சணமாயிருக்கிறதே பிரயோசனம். அந்
தப்பிரயோசனமில்லாதவிடத்தில் மூடனுக்குக்கூடப்பிரவி
ர்த்தியில்லை.

வினா- ஆறுவிந்தச்சாத்திரத்திற்கு அதிகாரிகளாரெனின்,

விடை- சாதனசதுட்டய சம்பத்தியுள்ளவனுமாய் புத்திசாமர்
த்தியமுள்ளவனுமாய் வித்துவானுமாய் மேதாவிபுமாயிரு
க்கிறபுருடனையதிகாரியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- விடயமாவதேதெனின்,

விடை- யாதொரு சொருபத்தினிடத்தில் சுகலவேதாந்த அர்
த்தங்களுங் கூடியிருக்கிறதோ அந்தவேதாந்த அர்த்தங்களி
ற் சீவப்பிரமாயிக்கிய சொருபமாயிருக்கிற சத்தசைதனினி
யமே விடயமென்பது.

வினா- சம்பந்தமாவதேதெனின்,

விடை- இப்போது சீவப்பிரமாயிக்கியமான வந் துணைப்பிர
மானமாய்ச் சொல்லுகிற சாத்திரத்திற்குப் போதகபோத்
தியடைசனமாவதே சம்பந்தமென்றுசற்புருடர்களாற்றொ
ல்லப்படும்.

வினா- பிரயோசனமாவதேதெனின்,

விடை- பிரத்தியகான்மாவும் பிரமமூமயிக்கானுபவமானதே
யானந்தம், விவியானந்தாநுபவத்தி னூல்கலசமுசாரபந்த
க்கானுமொழிகிறதேபிறையோசனமென்பது, இப்படியனுப
ந்தசதுட்டயஞ் சொல்லப்பட்டதில்யாதொரு புத்திசாலி
மாயிருக்கிறபுருடனுக்குச் சாதனசதுட்டய சம்பத்திபொ
ருந்தியிருக்கிறதோ அவனுக்கேயிப்போது சொல்லப்பட்
டபிரயோசனஞ் சித்திக்குமிதிலொன்று குறைந்தாநும்பல
னிலலை யென்றும். இந்த அர்த்தத்தில் மகாரிஷிகளானவர்
ளும் சாதனமாவது நான்குவிதமாயிருக்குமென்றுஞ் சொ
ல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான்கு சாதனமும்பொ
ருந்தினவனுக்கேழுத்து, அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தாநு மு
த்தியிலலை.

சாதனசதுட்டயம்.

வினா- சாதனசதுட்டயமாவதேதெனின்,

விடை, நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகம்முதற்சாதன மென்
தும், இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமிரண்டாஞ் சாதன
மென்றும், சமாதிசட்கசம்பத்தி முன்றாஞ் சாதனமென்று
ம், முழுட்சத்திவம் நாலாஞ்சாதனமென்றுஞ் சாத்திரங்களி
ற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முதற்சாதனம்.

வினா- நித்தியாநித்தியவஸ் துவிவேகமாவதேதேனின்,

விடை- பிரமமே நித்தியம் அனித்திய மாயிருக்கப் பட்டதே
கேந்திரியாதிசகலசெகத்து மனித்தியமென்றநிவது,

வினா- இதற்குத்திருஷ்டாந்தமெப்படியெனின்,

விடை- பிருத்திகையானதுகாலத் திரயத்திலு மண்ணாய்க் கா
ன்கிற படியினால் நித்தியமென்றும்துதின காரியமானகடா
திகளழிந்து போகின்றபடியினால் அனித்தியமென்றுங்கண்
டாபிப்பாலத்தோன்றுகிறதேகாதிசெகத்தெல்லாம் பிரமத்தி
ன் காரியமான படியினால் அனித்தியமென்றும் இவ்வறித்தி
யமான செகத்துக்குப் பிரமங்காரணமானதால் கடத்துக்கு
மண்ணெப்படிநித்தியமோ அப்படிபிரமமேநித்தியமென்
றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- ஆனாலிந்தத்தேகாதிசெகத்துப் பிரமத்தின் காரியமென்
பதற்குப்பிரமாணமேதேனின்,

விடை- ஆத்மாவிலேநின்று மாகாசாதிபஞ்சபூதசெகத் துண்
டானதென்று யெசர்வேதோப நிஷீத்திலேவருணன்பிருகு
வுக்குச்சொல்லியிருக்கிறார்ஆகலால் செகத்துப்பிரமத்தின்
காரியமானபடியினால் அனித்திய மென்பதற்குத்தேகமில்லை
மேலும் சகல செகத்துஞ்சாவயவமானபடியினால் அனித்திய
மென்று சகலத்திராளுங் கண்டிருப்பதால் அவருண்டாதி
களை நித்தியமென்றெண்ணியிருப்பது மூடர்களுடையபுத்
திப்பிரமமேயெழுதிடவேறில்லை, ஆகையால் நித்தியாநித்
தியங்களிரண்டையுஞ்சுருதியினாலும் புத்தியினாலும் பருத்
தறிகிறதே நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகமென்று சொல்ல
ப்படும்.

இரண்டாஞ்சாதனம்.

வினா- இவ்முத்திரார்த்தபலபோக விராகமாவதேதேனின்,

விடை- இவ்லோகபரலோக போகங்களிரண்டிலுமனித்தியங்க
ண்டிருப்பதாலானுகளில் துச்சபுத்திசெய்து வெறுப்பது,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- புருடனாயிருக்கிறவனுக்குநித்தியாநித்தியபதார்த்தவி
வேகத்தினால் புஷ்பசந்தனவனிதாதிகளான அனித்தியவத்
துக்களாயிருக்கிற சகலவிடயங்களிடத்திலும்வயிராக்கியமு
டனையுண்டாகுமென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-காக்கையெச்சமா திகளிலெவருக்குமசங்கிதபுத்தியெப்ப
டிதோற்றுமோ அப்படியேவிடயபொக்கியங்களிலும் அசங்
கிதபுத்தியுண்டாம் ஆனதாலிதுவே தீவிர விரத்தி யென்று
சொல்லப்படும்.

வினா- தீவிரவிரத்திக்கடையாளமெதெனின்,

விடை- பொகபொக்கியங்களில்தோஷ திருஷ்டியாய்ப்பாரீக்
கிறதே யடையாளமென்று பெரியவர்களுந் சொல்லப்பட்
டிருக்கின்றது ஆதலால்எவனுக்குந் தான் பிரவிர்த்திக்கிறகா
யங்களில் தோஷங்கண்டபிறகுநிரும்பவும் பிரவிர்த்தியாகா
து ஆகையால் இப்பரலோகங்களிலிருக்கிறபதார்த்தங்களின்
உண்மையைநன்றாய்விசாரிக்கவே வேணும்எந்தென்னுவினு
டையகுணத்தை நிச்சயம்பண்ணி விசாரித்தறிக்கிறபோதும்
அந்தவத்துவினிடத்திலிருக்கிறதோஷங்காணப்படும்.

வினா- ஆனால் அந்தத் தீவிரவிரத்தியையடையப்படுவதெப்ப
டியெனின்,

விடை- மாதாவினுடைய வுதரத்தின்மலமூத்திரமத்தியிலிருந்
து விடக்கிருமிகளாற்கடிக்கப்பட்டு மூலாக்கினியினால் தகி
க்கப்பட்டதும் விசாரிக்கிறவனெவன்தான் வயிராக்கிடத்
தையடையான்—தாயார் கெற்பம் விட்டுதித்தும்தன்னுடல்
மலமூத்திரங்களிலே பிதந்து மல்லாக்கச்சடனித்துப் பதறி
விழுகிறதும் பாலக்கிரகங்களினுந் பிடிக்கப்படுகிறதாமான
குழந்தைப்பருவங்களை விசாரித்தவனெவன்தான் வயிராக்
கியத்தையடையான்—இதல்லாமல் பந்துக்களாலும்பிறத்தி
யாராலுமடிபட்டுக்கொண்டு மஞ்ஞானபாவமாகவு மதிகச
ஞ்சலமாகவும்அசத்துக்கிரியைகள் செய்துக்கொண்டுமிருக்
கிறகௌமாரபருவத்தை விசாரித்தவனெவன்தான் விரத்திய
டையான்—மதத்தினாலுன்மத்தனாகவும் பெரியவர்களை நிந்
தித்துக்கொண்டுங்காமா துரனாகவும் வேளைதப்பின வேளையி
ல் ஸ்திரீகளுடனனுபோகிக்கிற துன்மாரீகனாகவும்பொரு
ந்தினயெளவனத்தை விசாரித்தவனெவன்தான் விரத்தியடைய
ான்—ரூபகேனமூஞ் சர்வாவமானமூஞ்சர்வத்திலுந் தீன
த்துவமும் புத்திக்குறைச்சலுமாயிருக்கிறமூப்பில் தன்னை
வந்தமித்ததுர்த்திசைகளை விசாரித்தவனெவன்தான் விரத்தி
யடையான்—வாதபித்தசரங்குன்மம்மலயம் குலேசேஷ்பமுத
லான கோகங்களினுந் பிறந்ததீவிரதுக்கமும் சரிசுந்கெந்

தமு மனன் சொந்தமில்லாமலிடவிடாதிருக்கிறவனையுடா
கி. மூப்பைபவிசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் —
செவத்தவம்மேதிக்கிறபோது எயனைக்கண்டாப் போலிருக்
கிறபயமு மனனாலுண்டான நடுக்கமும் உளர்த்தனைவாச
ம்விடுகிறபோது சேஷிபத்தில் தட்டுப்பட்டமேனை பொ
ருத்திய பிராணப் பிரயாணகாலத்திற் காண்பிக்கிற துக்கத்
தை விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — சகலத்
த்துவங்களுமொடுக்கி இந்தரியங்கள் மறைபட்டு அந்தக்க
ரண விருத்தியழிந்து அஞ்ஞானந்தகாரத்திலேயுழந்தச்சுழ
லுகின்ற மரணமேனையினுண்டாரு மவத்தைனை விசாரித்
தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பிராணன் பிரிந்த
போது நெருப்பாற்றிலுந் தகிக்கப்படாநின்ற பாதையினு
ம்ருப்பிபாகமான நாகத்திலுமசுபத்திரவனத்திலுமயமது
தர்களால் தெண்டிக்கப்பட்ட யாதனைனைவிசாரித்தவனெ
னவந்தான் விர்த்தியடைபான் — அப்பாபண்ணியம்மண்ணின
பேர்கள் பாலோகமாகிய சுமர்ந்தத்தில் நனைத்திராபமாக
விருந்து அந்தப்புண்ணியம்மணியமானவுடனேதேவதைகளி
னாலதள்ளப்பட்டுத்தேசங்கள்சுதறப்பூமியில்விழுகிறதைக்க
ண்டு விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — உயுவ
க்கினி சூரியனின்றிரன் முதலாகிய தேவதைகளும் ஈகவரா
க்கனாமயத்தினால் உலக்கபூள்ள மனமோடு உழனவர்களாய்
சத்துருபட்சங்களினாலடிபடுகிறதுக்கத்தைவிசாரித்தவனெ
னவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பிரமதேவன் முதல் சக்கிரவ
ந்திகள் பரியந்தமுமிருக்கிறவரைந்ததாரதம் மியங்களுஞ்
சுருதியினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வபாதிசனான தாலினு
வாஸ்தவபல்லவென்று ஆரோசித்தவனெனவந்தான் விர்த்திய
டைபான் — சாலோகசாமீப சாராபமுதலாகிய பேதங்கள்
புண்ணிய கன்மசுத்தினு லுண்டான தாலிந்தக்கன்மத்தினு
ல் சிடைத்த சாலோகாதிகளுக்கும் நித்தியத்துவங்கூடாதெ
ன்று விசாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — பா
தோருலோகத்திலேற்றக் குளரச்சலான தாரதம்மியகதிக
ளிருந்தாலும் இகலோககதிகளில் துக்கமெய்ப்படியோவப்ப
டியே அந்தப்பரலோககதிகளிலும் துக்கமுண்டென்று வி
சாரித்தவனெனவந்தான் விர்த்தியடைபான் — உலகத்தில் வி
கேகிளாயிருக்கிற புருடருள் நசிக்கப்பட்டவந்தகங்களை
யிருக்கிறகதினை நன்றாயிடவிடாமலனித்திய மாய்ப்பா

சீக்கிரவன் என்கான் அநுகளிவாசையை வைப்பான் நதி
நீராவது ஞானிகள் விபர்த்தமாய் மோத்திருந்து கருவிகள்
தெய்வானியி சக்கிராசிகள் — அப்பால் சொல்லப்பட்ட கிரக
தாரதவதானியி முழுன்னமையாய் விசாரிக்கிறபோது அகமெ
ன்னைவிருக்கின்றது இதுகளை மாயைகயாகிற விருளிஞால் ம
றையப்பட்டிருக்கிறதென னுடைத்தாகியவனிலே கவஞ்ஞானி
களே மேகிப்பாராள் — ஆகையால் பேர்க்கியங்களானதார
தனாதிசயத்திப்படிப்பே விருக்குமென்றறி.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - அத்தீப்தழத்தைப் பிரித்தாய் பார்க்கிறதற்கு முன்
அழகுள்ளதாசனஞ்ஞானிகளுக்கும் பொருக்கிறதற்கு யோ
க்கியமாகவுமிருக்கிற தெய்வமாய்ப்படிபே சகலம்தாச
மேககியங்களு மானதாசனவிசாரித்த கவிக்கிசனாயிருக்கிற
பேர்க்கொருக்காலும் பொருக்கப்படுகிறதல்ல — நான் உரை
தண்ணீரகற்றிப் போகியுந்தானிருக்கிற குழியையவிட்டு அப்பற
ம்மேகமாய்மல் அந்தகுழியில் அசனெய்ப்படி யிறந்து
போருமேகமாய்ப்படியையவிடக்கியானவனுக்கிரகாதி அகங்கனி
வழுந்தியதைவிடப்பிரியமாய்மல் பிராந்தியினுன்றக்கிஞ
ன் — மகாசகரப் புருவானது தன்னிடத்திலுள்ளதான நூலாவே
தன்னேரகரிகையே அகங்கியிடமிக்கெகாண்டிருந் தான்களிப்ப
டவழியில்லாமல் முடிக்கொகாமிதா னுமதிவிருந்திறக்கிறதெய்
படியேயா அப்படியே புத்திரகளத்திர மித்திரர்களிடத்தில்
கிணைக னுபந்தக் கூட்டுறவிஞல் மறையப்பட்டகிரகத்த குறைய
ன் ஒருக்காலுமிந்தப் பந்தத்தில் நின்றுவிடப்படமாட்டாமல் கி
ரகாதிகளிலிருந்து விபர்த்தமாயிறந்து போகிறான் — அப்பா
இந்தக்கிரகாதிசயங்களுக்கொகா கிரகத்துக்கும் நன்றாய் விசாரிக்
கும் போதுவிசேடமென்னவிருக்கின்றது ஆதலால் காராகிரக
முங்கிரகாதிசயமிரண்டுஞ்சரியே.

வினா - அதேப்படியெனின்,

விடை - காராகிரகயாவது, புருடப்பிரவிர்த்திக கெப்படிவிக்
கிணமோ வப்படியே கிரகாதிசய மோட்சத்துக்குத் தடை
கொடுக்கிற விக்கிணமாய்.

வினா - அதேப்படியெனின்,

விடை - கிரகஆசையேகாலித்தனையப்பட்டவிலங்கு, ஸ்திரீயா

சைவே கண்டபாசம், அனுகையேசிரசில்விழுகிறபேரிடியா
ய் சாட்சாத்பிரானுந் தவெதுகாயிருக்கப் பட்டது—ஆனக
யாலிவ்வாசைகள கிறவிலேகடாசங்களிற் கட்டுப்பபட்ட பாசத்
தையுடைத்தானவ லெழுந்திருக்க மாட்டாமல் காமக்குரோதா
திகள் கிற காமந்ளாரர்களாற் சூழப்பட்டுக் கொண்டு அகோ
ராத்திரமும் கோகமாகிற ஆவரணத்தினால் மறைக்கப் பட்டிருக்
கிறசமுசாரம கிறவிலங்குக் கூட்டத்தில் நின்று இடவொன்கிற
கைகளால் பரவசஞானவ வெப்படிவெளியே வருவான்—மே
லும், காபாந்தசார சிந்னால்மறைபட்டகண்ணுடையவன் குருபி
யாயிருக்கிற ஸ்திரீயினிடத்திலுமோகிக்கிருன்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அந்த கண்ணுடைய திருவீழ்க்கு நல்லது பொல்லாதெ
ன்கிறநீனிடத்திலெப்படிவிசாரணையிலேயேயாவப்படியெ
ன்பதறி.

வினா- ஆனால் ஸ்திரீலட்சணமாகே தெனின்,

விடை- கிலேஷ்பமொழுகிற நாலியும் பிறைதள்ளுகிற மேதீ
திரமும் கோகவாழுகிற சந்தானமாய்மூத்திர நிறைந்து
கூற் கந்தம்வீசப்பட்டவுடலும் மற்றுமுள்ள துற் குணங் கு
ம் இச்சகண்டைய தென்னுமலெதினூற்றைத்-வர்க்க-ர-த, இப்ப
டிககொத்த ச்சுர பமனது நல்லபுத்தியுள்ள ர்களுடையக
ண்டார்வைக்கெப்படிய பாசகரமாகப் போகின்றது—விட்டி
லாவது தூசக்கண்டைக்கினிஜ்ஜலையில் சமணிபுத்தியைவ
த்து அதில வந்து விழுகது எப்படி கடியுமா அப்படியேகா
மலால் ஸ்திரீயையம்மியமாகக்கொண்டு மனுவீனும் மூடதிரு
வீடியாய் மடிந்து போகிருன்—ம-மிசம் அதிசயச்சகமம
த்தரங்கவிரிஞ்ஜ நிறைந்தபாத்தரமாயிருக்கிற ஸ்திரீயைத்தலக்
குததாமேன சமணியமாய்ப்படார்க்கிருன் ஆதலால் அப்படி கண்
கெட்டவன் குடசமமார்தகமாயிருக்கிற முத்தியை பெப்படி
பார்க்கப்போகிருன்—சாட்சாத்காமமேன பெமனுகையால் வி
கேகிளாயிருக்கிறமூழுட்கக்களுக்கு ஸ்திரீகளையெமாலயம்
ஆலால் கணிதர்களுக்களமாலயத்திலாவதுவீட்டிலாவதுதாப
தரயமாகிறகிலகங்கள் நிவிர்த்தியில்லை—அதிலுங்கிரகத்திலி
ருக்கிறமனிதன் செத்துப்போகிறபோது தாபத்திரயமில்லாத
கைக்கண்டுமூடபுத்தியினுக்கிரகாதிக்கேச்சகம் போலெண்ணு
கிருன்—மேலும், உலகத்தில பெமனுக்குங்காமனுக்குந்தாரத்
ய்மியம்விசாரிக்குமளவிலெவ்ருவித்தியாசமுண்டு-

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- யமனானவன் சத்துருவாயிருந்துக் கொண்டுப் பாரங்களைச் சோதித்து நன்மைமையக் கொடுக்கிறான். காமன் பிரியனாயிருந்துக் கொண்டு அணர்த்தித் தைதக் கொடுக்கிறான் — அதிலுமெமனானவன் சத்துருக்களுக்குத் தன்பத்தைக் கொடுத்துப் புண்ணியபுருஷானுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கிறான். காமனானவன் சற்புருஷானுக்கும் விவேகமில்லாதபேருக்குங் கூடப் பிரியனாயிருந்துக் கொண்டு நன் மார்க்கத்தைக் கொடுக்கிறான். ஆதலால் சத்தாயிருக்கிறதேனாக் கொடுக்கிறதற்குக் கேட்கமெனவென்றபதில்லை — பிரமாவானவர்தான் தானே பிரடஞ்சவிருத்தியைக் கொரிச்சிருஷ்டி விருத்தியாகக்கார்பனையுண்டாக்கினார். அந்தக் காமனானவன்க்கிடப்பட்டுச்சந்திரனைக்கண்டகடலானதுளப்படிமொங்குமொவப்படியே சகலமொன்றனாய் பிரவிர்த்தயாகின்றது — சுகத்தைப் பிரமிக்கச்செய்கிற காமனைப்பலன் ஸ்திரீபுருஷானுடையபண்தற் குடியாயிருந்துக் கொண்டு சகலமொன்றைச் செய்வித்து அன்னியோன்னியமொன்றொன்றாக்கிக்கா மாந்தகாரத்தினால் ஒருவர்க்கெருவரை யாசையாகிறதாயிற்றிறுந் கட்டிப் பிரபஞ்சத்தை விருத்தியடைப்பண்ணிப்பிரமதேவனுக்கினையை நிசப்படுத்துகிறான் — ஆதலால் சகலசெந்துக்களுடைய மனது லுங்குடியாயிருக்கிற காமவேகத்தினால் போகத்தனிடத்தில் சதாவாசையானது சித்தமாயிருக்கின்றது அப்படியில்லாவிட்டால் அறிவாதபதார்த்தங்களில் பட்டடிஒருகன்பிரவிர்த்திக்கப்போகிறான் — சகலசெந்துக்களுக்கும் மானசேயே பவந் தமாயாகலிந்தத்தேகமரித்தாலு மானசயானது குறைகிறதில்லை — ஆதலால் விவேகனுக்குள் விடயங்களிடத்தில்தேவமென்றுகண்டு அதிலழுந்தின்புத்தியையும் விட்டுக்காமபாசத்தில் நின்றவனவன் விடயங்களுக்கும் அவனைமுத்திமார்க்கத்திற் கூடுவான்.

வினா- ஆனால் சற்புருஷானுக்குக் காபனைச்செயிக்கிற சூட்சுமமாகிய வுபாயமென்னெனின்,

விடை- நனைப்பாகிறசங்கற்பத்தை விடுகிறதே சுலபமான வுபாயம் — அப்பா இதல்லாமலும் கேட்கப்பட்டுங் காணப்பட்டுமிருக்கிற எந்தமோக்கியவஸ்துவினிடத்திலும் நன்மைமென்கிற புத்தியை விட்டால் காமப்பிரவிர்த்தியில்லை — காமனுக்குவித்து சங்கற்பமந்தச் சங்கற்பத்தினுந் சகலப் பிரவிர்த்தி

திருமண்டாரும் ஆகலால் வித்தைக்கெடுத்தால் முனையெப்படியில்லை யா அப்படியே சங்கற்பநா சத்தினால் காமனும் நாசமா வான்மணி தனானவன் போக போக்கியங்களிடத்தில் நல்ல தென்கிற புத்தியிற்றற்பிரவிர்ந்திப்பதே தவிர மொருத்தனுமாய் சமீனான பிரவிந்தியான் ஆகலால் காமனைச் செயிக்க முன்னுமென்கிற விச்சையுள்ளவன் விஷயங்களிடத்தில் நல்ல தென்கிற புத்தியை யுத்தவிரவேணும்.

வினா- சங்கற்பம்பிறவாதிருக்கிறதற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- விஷயத்தினுண்மையையெதார்த்தமாய்க் காணுகிற து மனையனர்த்தமாயென் னுகிற துமான விரண்டிருவதுங் கா மப்பிரவிந்திக்கவகாசமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாணிக்கத்தினிடத்தில் கல்லாய்ப்பார்த்தவனுக்குப் ப யந்தோன்றாது அது நன்மையென்கிற புத்தியுமில்லை அனை க்கிரகிக்கவேணுமென்கிற புத்தியுமில்லை—ஆகையால் ஒருவ த்துவினுண்மையை யெதார்த்தமாய்ப் பார்க்கிற து மனர்த மாயென் னுகிற துமே சங்கற்பரூபமாயிருக்கிற காமப்பிர விந்தியாதுருக்கிற வுபாயமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இனி நனலட்சணமாகத்தெனின்,

விடை- அது, பயங்களுக்கெல்லாமிருப்பிடமாகவும் சதாகாலமு ந் துக்கத்தைகளார்ப்பிக்கிற தாகவும் மிகவுங்கெர்வத்தைக்கொடுக்கிற தாகவும் பந்துக்களுடைய பனைப்பையுண்டுபண் ணுகிறதாகவும் சந்ருணத்தைக் கெடுக்கிறதாகவும் லேபிகளு டைய சித்தத்தினால் மணங்குவதாகவும் முத்திபுழைக்கெடுக்கிறதாகவும்ந்தக் கரணத்துக்குமலிநங் கொடுக்கிறதாகவு மிருக்கும்—நதல்லாமல் ராகாக்களால்பயமுஞ் சோராளால் பயமும் அசதிமறதியினால்பயமுந்தாயாநிகளால் பயமுமா யிருக்கிறதனமான் து, பயத்தினால் முழுகியனர்த்தத்துக்கெ ல்லாமுல மாயிருக்கிறபடியினால் சற்புருஷானுக்குச் சுகங் கொடுக்கமாட்டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நனத்தைச்சம்பாதிக்கிறதிலும் ரட்சிக்கிறதிலும் தான [க]

ம்பண்னுக்கிறதிலும் சிலவழிக்கிறதிலும்னுஷ்னுக்குச்சதா னு
 க்கங்கொடுப்பதால் தனஞ்சுகத்துக்குச் சாதனமாகமாட்டா
 னு—மேலும், சத்புருஷானுக்குக் கூடத்தனலாபம் வருமாஸ
 ல். லோபத்தைக்கொடுக்குமந்தலோபத்தினால் விவேகங் கொட்டு
 ப்போம்விவேகங்கொட்டுப்போனால் நசித்துப்போவான்—மே
 லும்தனமானதுகிடையாமற்போனால்மேலுதுக்கங்கொடுக்கும்
 கிடையத்தென்றால்லோபமினைத்தகிக்கும் ஆகையால் சதாவி
 சனத்தைக்கொடுக்கிறதனமானது எனனுக்குத்தான் எனங்கொ
 டிக்கப்போகிறது—மனுஷ்னுக்குத்தன் போகத்தினால் மதங்
 கொடுக்குந்தான்ஞ் செய்தார்பிறப்பைக்கொடுக்கு மிந்தவிர
 ண்மிகையிலு மிகனுக்கு நல்லகெடுகடாமல் வியர்த்தமாய்
 ப்போகின்றது ஆகையால் தனத்தில் மதம்விடுத்தபாகும் மத
 த்தினால் நினைவுகொட்டுப்போம் நினைவுகொட்டால் யுக்திகொட்டு
 ப்போம் பத்திகொட்டால் தானுங் கொட்டுப்போவான்—தனமா
 னது எனங்கொடுக்குமென்று ஆசையாகிறபாசத்தினால் திடமா
 யாலிங்கனம்பண்ணப்பட்டு அந்தத்தனசமீபத்திலே சதாகால
 முமிருந்து பார்த்திருந்தமூடர்களுடைய பிராணனைத்தனம்
 கொடுக்கிறபோது கூடத்தான்கொண்டிப்பாய்விடும் தனசம்பன்
 னனுலவன் அந்தகன்போலமுன்பின்மதான்ருமல சத்புருஷா
 னாலவற்சிக்கப்பட்டுந் துன்மாரீக்கங்களைந் சிழன்றுந் துன்மா
 ரீக் கக்கொட்டுறோமேடகடியடிக்கொருக்கால்தபிமாற்றப்பட்டுமு
 டிவில் அந்தகார கூபத்தில் விழுவான் இப்படிப்பட்டதன ச
 ம்பன்னக்குருடனுக்குக் கண்ணுலங்குமவுடதமாவது தரிந்திர
 மாடிய,மையேயாம்—மேலும், லோபமுங்குறோதமும் டம்ப
 முமதமாச்சரியமும் தனங்கிடத்தமாத்திர த்தினால் வர்த்திக்கு
 ம் இப்படிவர்த்திக்கச்செய்யப்பட்டதனம் சித்தநிருமலத்தை
 யெப்படிக்கொடுக்கும்—இந்தத்தனமானது கிடையாமற் போ
 னுலுமிரட்டிப்புத்துக்கம்,கிடையத்தனம் சிலவாகக் கண்டால்
 தவிடொட்டிப்புத்துக்கம் விவேகிகளுக்குத்தூர்விஷயத்திற்
 சிலவுவந்தாலதைவிடவிரட்டிப்புத்துக்கமாம்—இப்படி நித்தி
 யம் சதாகவலையைக்கொடுத்துப்பயத்தை யிடவிடாமல் செ
 ய்கிறதனத்தினால் தன்கிரகத்திலேசற்பமிருந்தாலந்த வீட்டிற்
 சஞ்சரிக்வின்றவனுடைய சித்தமெப்படி நிலைக் கடையிலிலே
 யோ அப்படியே சித்தநிலைக்கடைவரமாட்டா தென்றறி.

வினா- இனிதனமில்லாதவனுடையலட்சணமெப்படியெனின்,
 விடை-மனுஷர்சஞ்சாரமில்லாதவனத்திலுமனுஷர்மாபுகிறப

ஈழனத்திலுங்கள்ளர்சஞ்சரிக்கிற விடத்திலுமனுஷீர் கூடி
யிருக்கிறவிடத்திலு மனுஷீரில்லாத விடத்திலுந் தரித்திரம
டைந்தவன் சொஸ்தமாய் சகலசெனங்களாலு மாதரிக்கப்பட்டு
மிச்சகமாயிருப்பன் தனமுள்ளவன் சதாகலைப்பொருந்தினபு
த்தியோடேதான் பெற்றபிள்ளையினிடத்திலும் பயப்பட்டுச்ச
தாகிலேசத்தைதயடைவன்—ஆதலால் தனமானது அநந்ததுக்
கத்துக்கிருப்பிடமாகையாலிந்த அரித்தத்தினால் பிரதிகூலமே
தவிரப்பருஷார்த்த சித்தியேயில்லை யென்றுசாதுக்களானபே
ர்கள் அரித்தத்தைவிட்டொழிந் துவனமேமேபாய் விபிவார்கள்—
இதுவுமல்லாமல் பத்திவிசுவாசகுணம் பொருந்தினகிரிகை யு
டனே பெரிமேயார் ஒருஞ்சுச் சம்மதியாய் நடக்கிற புத்திரானே
யுந்தான் துக்கும் போகத்துக்குமனுக்ஷலமாய் பிறாம லிருக்கி
றதனத்தையும் லட்சுமிதடாட்சம பொருந்தின கிரகத்தையும்
சற்புருஷோளா விருக்கின்றபேர்கள் சருதியினாலும் அனுபவத்
தினாலும் அனித்தியமென்றெண்ணி விட்டொழிவார்கள்—அஞ்
னானிகளாயிருக்கிறபேர்கள் நித்தியமென்றெண்ணி மோகபா
கற சமுத்திரத்திலழுந்திப்போவாக னென்பது—யாதாமொ
ருவர்மலக்கூட்டமாயிருக்கிற கிரகத்தினால் சுக்மென்றெண்ணி
மலத்திலிருக்கிறபுழுக்களைப்போலக்ஷேத்திரபாத்திரவாசையி
னால் அதைத்தேவதாசரீரம்போலெண்ணிவாழ்ந்துக் கொண்டி
ருக்கிறார்களோ அவர்களுக் கொருக்காலு மோட்ச மென்கிற
சொல்காதினுங் கேட்கக்கிடையாது திரும்பவுங் கெற்பவாசா
தினுக்கங்களைக்கொடுக்கும்—எவர்கள் தாரபுத்திர தனங்களிலி
ருக்கிற வாசையைநிராசையா யொழிக் கிறார்களோ அவர்களுக்
குமோட்சவிச்சாபலமான துதித்திக்குமன்றியிதர ளுக்கில்லை—
ஆதலால் ஸ்வராசீர்ப்பண புண்ணியகன்மங்களினால் பாவங்களை
யத்தியந்தம்மே பாக்கடிக்கிறவர்களாயும் வேதத்திற்சொன்ன அ
ரித்தத்தினிடத்திற் பிரவிருத்திக்கிறவர்களாயும் சித்தகத்தியுள்
ளபேராயும் புத்திசாலிகளாயும் நித்தியாநித்திய பதார்த்தசா
தனையையன்புடனேய டிக்கடிச்சய்துக் கொண்டுமதினாலுண்
டாகிற மகா வயிராக்கியமென்கிறவனைப் பொருந்தின வர்க
ளாயும் மோட்சமொன்றே வேணுமென்கிற உபேட்சையோடு
கூடினவர்களாயுமிருக்கிற சந்தியாகிஞ்சுச் சமஸ்த விஷ்
யங்களிலும் படர்ந் திருக்கிறஆசையாகிற கொடியை யறுக்கி
றதுசுலபம்—மேலும், பெலமாயிராநின்ற இந்தச் சமுசார
மிருத்தியுவான கோட்டைக்குப் பெரிதாகியவாசல் கள்முன்
னுண்டு.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- காந்தையென்றுங் கனகமென்றுஞ் சிங்குலையென்று
ஞ்சொல்லப்பட்ட இந் கனகங்களை யெவனடைக்கிறார்களோ
அவனுக்குமிருத்தியுபயப்பில்லை—மோட்சலட்சுமி நகரத்து
க்கு லொருத்தராலும் பிரசேசிக்கப்படாத படிக்கிறக்கிற மு
தில்வாசல் ஒன்றுண்டு அந்தவாசலானது, தனம்ஸ்தீரீயஸ்கிற
விரண்டி அதலினால் மூடப்பட்டுக் காமனென்கிற தாழா தீபுட்
டியிருக்கும், யாதாமொருதீராயிருக்கிறவனிந்த மூன்றையும்
பிளந்தெறித்துப் போடுகிறாளு அவன்மோட்ச லட்சுமிபுடை
யசுமபோகத்தை யனுபவிக்கிறதற்கு யோக்கியனாகான்—ஆ
கையால் விவேகமாகிறபரியின் மேலேறிக் கொண்டு தீவிரவை
ராக்கியமாகிறவானைத்தரித்துக் கொண்டுதேவாஷ்டினாதி சுகதுக்
கலாபநட்டங்கள் வந்தாலுஞ் சமயாய்ப்பொறுத்துக் கொண்
டிருக்கிற உபசாந்தனுக்குச் சத்துருவானவனில்லை—விவேகத்
திலுண்டான தீவிரவைராக்கியந்தானே மோட்சத்துக்கு நீலைக்
கடையென்று சத்புருஷாள் சொல்லியிருக்கிறார் னாகையால்
மோட்சம் வேணுகென்று இச்சித்த புருஷனானவன் மூலன்
ரத்தீவிர வைராக்கி யத்தைப் பிரயத்தனம் பண்ணி யாகினுஞ்
சம்பாதிக்க வேணும்—யாதொரு புருஷனு னவன் வைராக்கி
யமில்லா திருக்கிறாளு அவன் தேகாநிபந்தங்களைவிட்டொ
ழிப மூட்டான் ஆதலால் வைராக்கிய மாணது பெந்தங்களை
யறுக்கிறதற்கு வொருவாளாயிருக்கும்—யமாலயம் போலிரு
க்கிற வீட்டில் மகா பெரியவர்களாகவிருந்தாலும் வைராக்கிய
மில்லாதபடியினால் தாபத்திரயங்களா லிடைஞ்சல் பட்டுக்கி
டெனிடப்பார்களாகையால் பிரயத்தனம் பண்ணியாகினும் இந்
தத்தீவிர விரத்தியைச் சம்பாதிக்கவேணுமென்றதி,

மூன்றுஞ்சாதனம்.

வினா- இனிசமாதி சட்கசம்பத்தியாவதேதெனின்.

விடை- சமம், தமம், உபாதி, திதிட்சை, கிரத்தை, சமாதானமா
கியவாறுமேசமாதிசட்கசம்பத்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதில் சமமாவதேதெனின்,

விடை- மனதுக்குத்தன்ருட்டத்தி லொருமைப்பாடா யிடை
விடாமல் நிலைத்திருப்பதேசமமென்று சொல்லப்படும்—
மேலும், இந்தச்சமமானது, உக்தமசாந்தியென்றும் மத்தி
மசாந்தியென்றும் அதமசாந்தியென்றுமூன்றுவிதமாயிருக்
குமெனப் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா- இதிலுத்தமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- மஹமானது விகாரத்தையொழிந்து லட்சியவத்துமா த்திரமாய் நிலைதறுப்டதே பிரமநீரவாண லட்சணமானவு த்தமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- மத்திமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- பிரத்தியேகான்யசெ ரூப வடையாளத்தைச் சதாவ னுசந்தானம் பண்ணுகிறதே சத்தசத்துவலட்சணமான ம த்திமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதமசாந்தியாவதேதெனின்,

விடை- வீஷ்வவியாபாரத்தை விட்டுச் சிரணமனாதிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிற தேமலினசத்துவ லட்சணமான அதமசாந்தியென்று சொல்லப்படும்—இப்படிப்பட்ட சம மானதற்கு முன்னங்கமென்றும் பின்னங்கமென்றும் மிரண்டங்கமுண்டு அவ்விரண்டங்கமும் பொருத்தினுலிந்தச்சம மானது சித்திக்கும்தில்லாதிருந்தால் சித்தியானு.

வினா- அவையேதெனின்,

விடை- தீவிரவார்த்தியமேமூன்னங்கமென்றும் சீவகாருண் ணியமுதலானதுகளேபின்னங்கமென்றுஞ்சொல்லப்படும்— ஆயினும், இந்தச்சமமானது, காமக்ருமோதலோடமோகமத மச்சரியங்களாகிறவாறுசத்துருக்களையுமெல்லுச் செயிக்க ப்படவில்லையோ அவனுக்குச்சித்தியானு, சத்தாதிலிடயங்க ளேவிடம்போலெண்ணித்தீவிரமோட்சவிச்சையித்திருப்பி ப்பாராதிருக்கிறவனெனினு அவனுக்குச்சித்தியானு—எல்லா ன்ஸ்கரணையாராதிக்கப்படவில்லையோ எனனுக்குக்குருகடாட்ச மில்லையோ எனனுடைய சித்தம்நீன்மலமாகவில்லையோ அவனு க்குச்சித்தியானு, ஆகையால்மனதுநிருமலமாகும்பொருட்டுப் பெரியவர்களுந் சமாதானஞ் சொல்லியிருக்கிறபடியிந்தச்சம மானதுசித்தித்தால்மனது நிருமலமாகும் சித்தியாவிட்டால் நீ ருமலமாகானு—பிரமசரியமும் அயிர்சையுமுததயவும் உண க்கமுப்விஷயாசத்தியம்அனுகாரமும்டம்பமும் அசத்தயமும மசையுமில்லாதிருக்கிறதந் தயிரியமும் தேகபிமாணமுமில் லாதிருக்கிறதுமில்லாதிவானம்பண்ணுகிறதும் பிரமவித்துக்க

ஞானசாவகாசம்பண்ணுகிறதும் ஞானசாத்திரார்த்தங்களை அ
ருமடப்பாடாய் விசாரிக்கிறதும் சுகதுக்கங்களைச் சமமாப்பா
டாக்கிறதும்சகா ஏகாந்தவிருத்தியாயிருக்கிறதும் மேட்சவிச்
சையுமாகியவிதமூதலானதுகள் எவனுக்குண்டாயிருக்குமோ
அவனுடையசித்தம் நிருமலமாகும்—என்னுக்காகிலு மிஹேல்
லாமலபலவழியில் சுழல்முல் அவனதுசித்தம் நிருமலமாகமா
ட்டாது—மேலும், ஸ்கீர்களை நினைக்கிறதும் பார்க்கிறதும்வந்
தஞ்ஞடைய குணதர்மங்களைக் கவனிக்கிறதும்மர்களை நன்மை
மெய் றெண்ணுகிறதும்பாக்களிடத்திற் பிரீதியுமர்களிடத்
திலவசனிக்கிறதும்மர்களுடைய கூட்டுறவுமவர் களைக்கலக்கி
றதுமாகிய இந்த வெட்டுவிதமுமைதுன மென்றும் அதற்கு
விலட்செய்தித்தநிருமலமான பிரமசரியமென்றுஞ் சொல்லப்
படும்—ஆகையால், மனோவாக்கியங்களினு லுயிர்களைப்பீடி
யாமலிருப்பதும் பூததயவும் திரிகரணசுத்தியாய் சதாவண
க்கமும் அயிசுவரிய தபசுரூபகுலவர்களுகிரமாதி களினுள்அ
கங்காரம் பிரவிர்த்தியாத படிக்கபிடானத்தை விட்டுடாழிகிற
தும் குரு வேதாந்தவாக்கியார்த்தங்களில் திடநிச்சயமும் எவ
னுக்கிருக்குமோ அவனுக்குமனசுநிருமலமாகுமென்றறி.

வினா- இனி-தமமாவதெதெனின்,

விடை- பிரமசரியாதிதர்மங்களில் சித்தமேனக்கிரக மாயிரு
ந்துசத்தாதி விஷயங்களிலிந்திரியங்கள் செல்லாதபடி நிறு
த்துகிறதே தமமென்று சொல்லப்படும்—மேலும், இந்தி
ரியங்களுடைய பிரவிருத்திவிஷயங்களிற் செல்லாமல் நிறு
த்துகிறதே சித்தசாந்திக்குச்சாதனமானதம மென்றுமேயாகி
களாந்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- அதேனெனின்,

விடை- இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லும்போது மன
தும்பாவும்அதுபுழியாய்ப் போகுமாயைவாலிந்திரியநிக
திசம்பண்ணினால்மனப்பெளியிலேபோகிறதென்கமொடுங்கி
ச்சாத்தீகபரவசத்தையடைந்துபுன நிருமலமுண்டாகும்—
ஆதலால் மனப்பிரசாதத்துக் கடைபாளமிந்திரியங்களை விஷ
யங்களிற் செல்லாதபடி நிறுத்துகிறது, அப்படி நிறுத்தினு
ல் மனதுக்குப் பாகியார்த்தம்பாகங்க ளொழியும் அப்போது
சித்தமானது தன்னுடைய மலினபாவங்களுழிந்து மெள்ள
மெள்ளச்சாந்தியை யடையுமாயைவால் சித்தத்தினுடைய பா

கியார்த்தமோபாகங்களை விட்பொழிந்ததே மோட்ச மென்று
மோட்சவட்சணத்தை யறிந்தபெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்
ஆகலால்—புழுக்குக்களுக்கும் நிருமலமாகிறதற்குச் ச
லபமானது தமத்தைத் தவிரவேறொன்றில்லை மேலும் இந்தத்
தமத்தினால் மனைக்கு நிச்சலமும் நிருமலமும் முண்டாகுமா த
லாவிந்தப் பிராணபாமத்துக்குத்திக்குத் தேசகாலமிது முத
லான நியமமும்தெண்டியபடியினால் புத்திமாணுயிருக்கிற வ
லி துகளெல்லாமத்துக்கு விமோதமென் றெண்ணிச் சித்தசாந்தி
யடைகிறதென்பொருட்டுச்சொம்பலில்லாமல் இந்தத்தமத்தை
யே அப்பியாசிக்கவேண்டும்— இந்தத்தமா ப்பியாசத்தால் சத
லவிந்திரியங்களுடைய போக்கைநிறுத்துகிறதெனும்போக
போக்கியங்களைத்தேவாஷி திருஷ்டியாய்ப் பார்க்கிறதெனும் மீ
தவரப்பிரசாதத்தினாலும் ஒருப்பிர சாதத்தினாலும் கொஞ்ச
காலத்தில் சித்தசாந்தியடையும்.

வினா-இனி-திதீட்சையாவதெனின்,

விடை- பிரார்த்தகன்மவேசத்தினால் ஆவியாத்மீகமாதிரி திக
மதி தெர்வீகமாகிற தாபத்திரயாதினாக்கங்கள் தன்னையந்
தடைந்தாலுமதுகளை மெண்ணாமல் பொறுக்கிறதே திதீட்ச
சையென்று சொல்லப்படுகிறது— புழுக்குக்களுக்குத்திதீட்சைக்
குச் சமானமானவங்க றொட்சையேறொன்றில்லை ஆகையால் தி
ரபுருஷாளாகவிருக்கிறபேர் களிந்தத்திதீட்சையைக்கைவாமா
கத்தரித்துக் கொண்டு சகல விக்கினங்களையுந்திரணி கரித்து
மாயையைச்செயிப்பார்கள்— இந்தத்திதீட்சையுள்ள பேர்களு
க்கேயோசனத்தியுமோட்சசாம்பிராச்சியலட்சுமீகபோக சித்
தியுமுண்டு, எப்படிப்பட்டவர்களும் திதீட்சையில்லாத வரை
யில் விக்கினங்களால் அடிபட்டி மாத்தில் நின்றஇலைகளானது
பிரசண்டவாயுவினால் பெப்படி பூமியில் விழுந்து போகு
மோஅப்படியும் அக்காதினமாகிவிடுவார்கள் திதீட்சையுள்ளவ
ன் தபசுமெயக்கியந்தீர்த்தம் விரதம் கேள்விஐசுவரியம் சொர்
க்கமோட்ச முதலானது களில் எதுகளை யிச்சித்தானோவதுக
ளை யடைவான்— இதுவென்றியும்— பிரமசரியம்அயிம்ஸசா
துக்களைப் பூசித்தல் பிறர்பழிக்கிறத்தைப் பொறுத்தலாகியவி
வைகளெல்லாந்திதீட்சையுண்டானவனுக்கே சித்திக்கும்—இ
ந்தத்திதீட்சையானது, சகல சாதனங்களினு முத்தமசாதனமா
கையால் எந்தத்தாபத்திரயாதிவிக்கினங்களானது மிதனால் நிவா
ரணமாகும்— ஆதலால்தனக்குவருகிற துக்கங்களை திதீட்சையி

ஓல் பொறுத்துக்கொண்டு சத்தியானுசாரமாய் மெள்ளமெள்ளச் சிரகனாதி-வேப்பிரயத்தனம் பண்ணவேண்டும்.

வினா- அப்படிபிரயத்தனம்பண்ணித் தீர்த்துக் கொடுத்ததற்குப் பிரயோசனமேதெனின்,

விடை- பிரயத்தனம்மேவெதத்தினால் தனக்குவந்ததுக் கங்களைப் பொறுக்கிறதே பிரயோசனம்.

வினா- இனி உபரதிகாவதேதெனின்,

விடை- சித்தசுத்திக்குச் சாதனங்களாய்க்கண்டறிந்தியை நமித்தியாதிசுகலகன்மங்களை யும்வைராக்கியமென்கிற விதியினால்விட்டுடாழிகிறதேசத்தியாசமென்றும் உபாயமென்றுஞ்சந்திருவீரனக்குச்சம்மதமாய்ச் சொல்லப்படும்—மேலும் உபாதி யென்கிறசத்தார்த்தமாவது—சுகலகன்மத்தியாகம்பண்ணுகிறதற்கே யானதாலிதுவேகன்மசத்தியாசமென்று சொல்லப்படும்—வேதத்தினால் சதல் கன்மத்தியார்க்கே சத்தியாசமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது இதுவன்றியுங்கன்மங்களினால் சாதிக்கப்பட்டலோகாதிசுருக்கும்வெதங்களினால் அணித்தியத்துவங்கேட்டிருப்பதால் நித்தியபலத்தையிச் சத்திருக்கிறபரமார்த்தனுக்குஇப்படியழிந்து போகின்றகன்மங்கடிகொற்ற பிரயோசனமேதிருக்கின்றது, மேலும்கன்மத்தினால்சாதிக்கப்பட்டபலம்பற்பாத்திடமென்றும்ஆர்ப்பிடமென்றுஞ் சமுற்காரியமென்றும்காரியமென்றும்தான் குவிதமாயிருக்குமிதைவிடவேறில்லை நித்தியமாயிருக்கிறபிரமத்துக்கு இந்நான் குங்கடாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுதசித்தமாயும் சர்வதாதானடைந்தாயும் நிஷிகளாவாயும்நிஷிகரியமாய் மிருக்கப்பட்ட பிரமத்தையுண்மிபண்ணினதொருவஸ்துவ மில்லையென்று வேதத்தில் நிஷேதிக்கப்படுகிறதுஆகையால் பிரமமுற்பாத்தியமாகமாட்டாது—யாதொருபோகத்தையடைகிறவனுக்கு மந்தப்போகத்துக்கும் பேதமுண்டாருலப்போது அடையப்படுகிறவனால் போகமடையப்படும் அப்படிபேதமில்லாமல் சர்வதாயத்தையடைந்திருக்கிறபிரமத்துக்கொருக்காலுமார்ப்பிடங்கடாது--மேலும்உலகத்தில் மலினமாயிருக்கிற கண்ணாடிமுதலானவகளுக்குத்துலக்குவிக்கிறதான சமுற்காரியம் வேணும் அப்படியில்லா

மலாகாசம்போலநித்திய சத்தமாயிருக்கிறபிரமத்துக்கு ஒரு சமுத்தாரியமுமில்லை—இது உத்தியுப் நினைமாயும் நிதிகிரியமாயுமிருக்கிற பிரமத்துக்கு எந்தத் தோஷங்கூடப் போகின்றது, என்னுடையமுதலானதுகளைப்போல ஒருவருமியிருந்தா எதிதுண்டானமலினம் போக்கச் சமுத்தாரியம் வேணும்—அக்காமியின்றி வேதத்தில் கேவலமென்றும் நிர்ஞானமென்றும் பிரமத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் அப்படிநிர்ஞானமாயிருக்கிற பிரமத்துக்குச் சமுத்தாரியம்தோலொருருணத்தையுண்டிப்பண்ணக்கூடாது—மேலும், லோகத்தற் சிரவியமாயிருக்கிற பாலமுதலெந்தக்களுக்குப் பரிணாமாதி விகாரங்களுக்கிடானதுபோல வநிஷ்களமாயிருக்கிறபிரமம்விகாரியமாகக்கூடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுருதியானதுநிஷ்களம் நிஷ்கிரியம்சாந்தம் நிரஞ்சனமென்று வஸ்துவிலுடைய தத்துவத்தை யுள்ளபடியாகால்லுகிறது—ஆகலாகர்மத்தினால் சாதிக்கப்பட்ட உற்பாத்தியவிகாரங்கள்பிரமத்துக்கு ஒருக்காலுஞ்சொல்லக்கூடாது.

வினா- பிரமங்கன்மத்தினால் தான் சாதிக்கப்பட்டதோவெனின்,

விடை- கன்மம், அசத்தியம்-பிரமம்அருதி நித்தியமாகையால் கன்மத்தினுற் சாதிக்கப்படுகிறதல்ல.

வினா- கன்மசாத்தியமானதை அசத்தியமென்கிற தெப்படியெனின்,

விடை- கன்மத்தினு லுண்டிபண்ணப்பட்டிருக்கிறதேகாதிப்பிரபஞ்சம் இகத்திலெப்படி யழிந்துபோகுமோ அப்படியே புண்ணிய கன்மத்தினுற் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாலோகங்களானது அழிந்துபோகும் சகலருக்குஞ்செய்யப்படுகிற கிருத்தியங்களழிந்து போகுமென்கிற ஏது ஜாக்கிருதையாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது ஆகையால் கன்மசாத்தியமானசொர்க்காதி லோகங்களைவித்துவாருயிருக்கிறவன் நித்தியமென்றுமோகப்படான்—மேலும் ஜெகத்காரணமான பிரமம் நித்தியமென்கிறது சகலருக்குஞ்சம்மதம் சுருதியிலுமிந்தப் பிரமத்தானே ஜெகத்காரணமென்றும் சொல்லுகிறது, அதிலுஞ் சாமவேதோபநிஷித்தானது, சகலமும்பிரமமென்றுஞ்சத்தியமென்றுஞ்சொல்லி அந்தப்பிரமத்துக்குத்தானே நித்தியத்துவமுஞ்

செகத்சாரணத்துவமுந் திறமாய்ச் சொல்லு கின்றது ஆகையால்பி
தமமேசர்வறித்தியமென்கிறதித்கந்தேகமி ல்லை,மேலும்வேதவா
க்யமமானது கன்மத்தினாலும் புத்திராளாலும் தலையினாலும்
மோட்சம்வரமாட்டாதென்று கன்மநிகளைப்பிரத்தியட்சமாய்நி
வேதிக்கின்றது—ஆகலால் எவ்வெருருவன் பிரத்தியகான்மாவா
வது பிரமவித் தென்று சதாவிசாரித்துச் சகலகன்மமும் நிவே
தம் பண்ணுகிறானே அவனுக்குப்பரம்பிரமலட்சணமான கை
வல்லியஞ்சித்திக்கும் அதுதவிரக் கெங்காஸ்தானங்களினாலும்பீர்
த்தனங்களினாலும்செபங்களினாலும்சாந்தராயண முதலானத
பகசளினாலும் அசுவமேந்தாதிபெக்கியங்களினாலும்ருக்குவேதா
திகளினாலும் பிரமத்தையடையமாட்டாஎன்பது நித்தம்—
ஞானத்துஞல் மோட்சமென்றுஞ் சகல கன்மங்களைபு நிவேதி
த்தஞானம்மோட்சவேது வென்றுஞ் சுருதியிற் சொல்லுகி
ன்றது—அப்பா,விவேகிபாகவும் விரத்தஞ்ஞவம்பிரமமே நித்
தியமென்றநித்தவஞ்ஞவும் பிரமந்தாஞ்ஞவேணு மென்கிறதி
ச்சையுடைத்தாயிருக்கிற வஞ்ஞவமிருக்கின்ற புருஷனுக்கு அ
வித்தியமாயிருக்கிற கன்மசாமக் கிரியங்களில் பிரதிவர மாட்
டாது—ஆகலால் அறித்தியமான சொர்க்காதிசாதனங்களாய்ச்
சொல்லப்பட்டிருக்கிற நித்திய தைமித்திகாதி சகல கன்மசாத
னங்களையும் பிரமபதமடைய வேணுமென்கிற முழுட்சவான
வன் தன்ருய் விட்டொழிபவேணும்.

வினா- முழுட்சவானவனுக்குச்சாதனங்களெதனின்,

விடை- இரண்டிகையுடையவனுக்கு எப்படிதன்னுடல் சகல
காரியமுஞ் சாதிக்கப்படுமோ வப்படிபோலக்கிரகஞ்ஞக
ளே சாதனம்,மேலும், தீபமானதைத் தூண்டிக்கொடுத்தா
லெப்படி பிரகாசமாமோவப்படியே சிவனைத்தினால் ஞா
னமும் பிரகாசிக்கும்மோட்சத்துக்குச்சாதனம் ஞானமென்
று பிரமவித்துக்கள் சொல்லியிருப்பதால் ஞானத்தைச்சி
த்தமாயப்பிராசம் பண்ணவேணும்—அப்பா விசிதமாய்ப்
பண்ணவேண்டிய கன்மங்களைமுழுட்சவானவர்க ளெப்ப
டிவிடப்படுமென்று முடாளைப்போல் நீயஞ்சங்கை பண்
ணவேண்டாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கன்மத்தினுடையபலம் வேறுஞானத்தினுடைய பல
ம்வேறு கன்மசாமக்கிரியம் வேறுஞானசாமக்கிரியம் வேறு

கன்மா திகாரிலேறு ஞானதிகாரிலேறென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-ஆசையுடன் கூடினவன் கன்மா திகாரி, நிராசையுடன் கூடினவன் ஞானதிகாரி, அயிசுவரியவானவனான சாமர்த்தியவானவருட்கு கன்மா திகாரியினுடைய லட்சணம், சிவ ஞானிகளைப் பொருந்தினவனுட்கு ஞானதிகாரி லட்சணம்—மோட்சத்துக்கதிகாரி இகழத்திரார்த்த பாயோகத்திலே யாசையில்லாத ஞானியாகிய சந்திரியாசி, கன்மம் கருக்கதிகாரிகிரகமாகிய வீடுடையவன்—கன்மிக்குச் சாதனம் வீட்டு வீயக்கியபாத்திரங்கள், ஞானிக்குச் சாதனம் குரு சிவனைத்தேவத்தவிரவேறு சாதனமில்லை—கன்மத்தினால் திரளாய் மேன்மேலும் அகங்காரம் விருத்தியடையும் ஞானமான சிவனைத்தினால் டிக்கடியகங்காரமழிந்துபோம்—கன்மசாத்திரமானது பிரவிருத்தியைக் கொடுக்கும் இதை யனுட்டிக்கிறவதிகாரிகளுக்குமொன்றுக் கொன்று பின்னமாயிருக்கும்—கன்மிக்கும் ஞானிக்கு மொருத்தருக்கொருத்தர் கூட்டுறவுமில்லை, கன்மிக்குச் சாமக்கிரியம்பற்றம், ஞானிக்குச் சாமக்கிரியம் அகம், ஞானம் ஊர்த்தகெதிரையக்கொடுக்கும், கன்மம் அதோகெதிரையக் கொடுக்கும், அப்படிப்பட்ட ஞானகன்மங்களிரண்டையுமொன்றையொன்று எப்படியபேட்சித்திருக்கும் ஒன்றிலேயொன்று எப்படிக்கூடியிருக்கும். அக்ஷினிக்குத்திரணத்துக்குமிருட்டிக்கும் பிரகாசத்துக்கு மெப்படியொன்றுதல் கூடாதோ அப்படியே ஞானகன்மங்களுக்கு மொன்றுதல் கூடாது, ஒன்றுக்கொன்று சத்துருக்களானதால் ஒன்றுக்கொன்று எப்படியதிகமாயிருக்கும் ஆகையால் ஞானத்தின் சந்திரனை விசேஷித்தினால் கன்மமானது மறைந்துபோம், கன்மத்தினால் ஞானமறைபடமாட்டாது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-உணைமாயிரங்கோடி விறகு கட்டுபோட்டெரித்த அக் கினிஜ்வாலையானதும் சூரியபகவானுக் கெவ்வள வாகிலுமறைப்பாகிற உபகாரம்பண்ணமாட்டாததெப்படியோ அப்படியே லச்சகஸ்ரகோடிகன்மங்கூடியும் ஞானத்தை மறைக்கமாட்டாது, அந்தக்கன்மங்களும்— ஞானத்துக்குள்ளே யொடுக்கிப்போம் ஒருபுருடனிடத்திலாசியித்துக்கொண்டிருக்கிறவிரண்டினகளுக்கிடத்திலேயுமிருந்தும் அதுமேலானது

ன்மங்கொன்றாய்க்கடித்தொழிற் செய்யமாட்டாது — கன்மங்
கர்த்துருதந்திரம், ஞானம்வெள்ளத்திரம், தாத்தாவினாற் கன்மங்
ள் செய்யவுஞ்செய்யாது குக்கவுக்கிடும் அப்படிவன் துவிக்குய் ஞா
னத்துக்குமொருக்காலும் கர்த்துருதந்திரம் கூடாது — ஒருவன் ஞா
னானது, கன்ம ஞானம் கொள்க வெப்படிவா னுகிறதோ அப்படியே
ஞானமானது மனனுபவப்பிரமாணங்களினாலுண்டா குமேதவிரக்
கன்மங்களையும் புத்தியுத்தியையுமே பட்சியாது ஆதலால் ஞானம்
வன் னுதந்திரமென்கிறதிற்சந்தேகமேதுருக்கின்றது, பெரியவ
ர்களாலும் ஞானம்வாஸ்தவமல்லவென்று சந்திக்கக்கூடாது.

வினா - அதெப்படியெனின்;

விடை - லோகத்தில் பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாய் பதார்த்தத்
தில்சமுசயாதிகளெப்படி வாஸ்தவமாயில்லை யோ அப்படி
யே அனுபவப்பிரமாணமாய்க் கண்ட ஞானமும் சமூகயாதிக
ளில்லாமல்சத்யமாயிருக்கையால் வாஸ்தவமல்லவென்பதற்கூடா
து, நித்தியசித்தமாயும் நிரவயபொய்யிருக்கின்ற பதப்பிரமமல்ல
அவானது - தன்மனதிலேயனுபவமாய்க்காண்கிறபோதுகேடு
ருதொழிலையுமே பட்சியாது.

வினா - அதெப்படியெனின்;

விடை - கண்ணினுற்பார்க்கிறருப ஞானமானது நன்முயிப்பார்
க்கிறபோதுமற்றொன்று நிகூடாமல்பிரத்தியட்சமாயெப்படி
தோற்றப்படுமோ வப்படியேசந்தேகமறத் தோற்றமென்றி
கேடுருன்றற்செல்லாது ஒருபருடன்றூபத்தைப்பார்க்கிறதற்கு
நயனத்தைத் தவிரகேடுருன்றற யெப்படியேபட்சிக்க விஷ்ணு
மேயோ அப்படியேபதப்பிரமவன் துவைப்பார்க்கிறதற்குச் சிவ
வானுக்கொண்டாகிற ஞானத்தைத்தவிரகேடுருரு தொழிற்செய்
யத்தேவையில்லை — கர்த்துருவினுடையகாரியங்கன்மம் அந்நி
டையகாரியங்கள் சுபாசுபங்களி னுகளைப்பிரமாணமாயநிகிறது
அனுபவமானதாலிந்தஜெகத்துமாயாகாரியமென்பதிற்சந்தே
கமில்லை — நசோபநிஷித்தில்வித்தையவித்தையிரண்டையுமொ
ருமித்தறியவேனுமென்று சொல்லியிருப்பதுங் கன்மேமொபாச
னையைச் சொல்லியதே தவிர ஞானத்தையுங் கன்மத்தையுமொ
ருமைப்பாடாய்ச் சொல்லவில்லை — ஆகையால் நித்தியாநித்திய
வன் துவிலேவகமும் இகழுத்திரார்த்தபலமோகவிராகமுமில்லாம
லிருக்கிறமுடனுக்கேகன்மோபாசனை பண்ணுகிறது சுபாவம்
தீவிரவைராக்கியம் பொருந்திப்புத்திசா லியாய்ப்பிரமானந்தத்

தைவிரும்பின முழுமுகவுக்குக் கன்மங்கள் தேவையில்லை—
யாதொருநனுக்குமோட்ச விச்சையினு லெப்போது தீவி
ரணவராகிய முண்டாருமோ அப்போதே கன்மசந்நியாசம்
பண்ணுகிறது சுபாவம்—ஆகையால் புத்திமான்களில்தே பிர
மாணமென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அப்போட்சநூனத்துக்குக் கன்ம சாதனங்கள் தேவை
யில்லை யென்றுவேதங்களால் திஷீதிக்கப்படுகிறது. கதை
யிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூடத்தரானவர் வேதத்தினு
லும் தபசினுலும் காணப்படுகிற வரல்லொன்று சொல்லியி
ருக்கிரார்—மேலும், சுருதியில்பிரவிருத்தியென்றும், நிவிர்
த்தியென்றுமிரண்டு விதஞ்சொல்லி யிருக்கின்றது, அதில்பிர
விருத்தியினால் மனுஷீனுக்குப் பெந்தமும் நிவிர்த்தியினால்
மேட்சமுமாகையால் மோட்சத்தைவிரும்பினவர்கள் கன்மச
ந்நியாசம் பண்ணவேணுமே தனிரநூனகன்மங்களிரண்டையு
மொன்றாய்க் கூட்டுகிறது ஒருக்காலும் கூடாதுஆகையால் நூ
னம் வேணுமென்கிறவன் சகல கன்மங்களையும் விடவேணும்
யாதொருவன் கன்மங்களைச் சாதனமென்றும் இட்டமென்றுங்கி
ரகித்தானினு அவன் அந்தவசத்துக்களழிந்துபோமென்று நன்ரு
ய்த் தெரிந்தபோததினாலேயே நாசப்படுவான்—உபரதிசத்தா
ர்த்தமானதுமுன்கண்டபா தொருவிடயவஸ்துக்களையும் விட்
டொழிகிறதாகையால் அந்தஉபரதிமுக்கியமென்றும் கெவுண்
மென்றும் தொழிலினுலிரண்டுவிதமாகும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விருத்திக்குத்திரியமான விஷயங்களைப்பரித்தியாகம்
பண்ணுகிறதே முக்கியோபரதியென்றும் வேதாங்கங்களையி
ருக்கிற கன்மங்களை விடுகிறதே கெவுனோபரதி யென்றுஞ்
சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- யாதொருபுருஷினும் பிரதானமான உபரதி சித்தியா
ர்த்தமாகும் பொருட்டுவேதாங்கமான கன்மங்களைச் சந்நி
யாசம் பண்ணவேணும் அந்தக்கன்மசந்நியாசமான அங்க
னைமானால் பிரதான உபரதிசித்திக்க மாட்டாது—ஆதலால் இ

கருத்திரார்த்த பல்போகங்களில் தன்முய் விரத்தி வந்தவுடன்
கன்மசந்நியாசம் பண்ணவேணும் அப்படியே வைராக்கியா
ல்லாமல் கன்மசந்நியாசம் எவன்பண்ணுகிறானோ அவனுக்குச்
சண்டாளனாயிருக்கிறவ லிடத்தில் வேதமந்திரங்க ளுபதேசித்
தாலெப்படிபலமில்லாமல் நிஷ்பலமாய்ப் போனமோ அப்ப
டியே நிஷ்பலமாய்ப் போனமும், மோட்சம் வேணுமென்று ஒரு
தேவதையைக்குறித்துக் கழுத்தையரிந் துகொள்ளுகிறவனெவ
னோ அவனுக்கும், செங்காப்பிரவேசமாகிற வனுக்கும், புத்திர
தேகாதிகளிடத்திலெப்படி வெறுப்போ அப்படிவனுக்குவி
ரத்திலருகின்றதோ அவனுக்குச்சந்நியாசங் கூடுபென் தி யிதரா
ளுக்குக் கூடாது—ஆகையால் வைராக்கியம் வந்தவன் சந்நியா
சம்பண்ண வேணும்மற்றவன் கிரகத்திலேயிருக்கவேணும், சந்
நியாசம் பண்ணியும் விஷய விச்சையிருந்ததாலால் நரகங்களி
ல்வாதைப்படுவான்—ஆதலால்சகலகன்மங்களை யும்விட்ட சந்நி
யாசியானவன் பூர்வங்கிரகஸ்தனாயிருந்தாலுமப்போ துண்டான
விஷயவாசனைகளைவாந்தியசனம் போல் வெறுப்பா யெண்ண
வேணும்.

வினா- இனிசிரத்தையாவதெதெனின்,

விடை- குருவேதாந்த வாக்கியங்களில் சத்தியபுத்தியுண்டாயி
ருப்பதே மோட்சசாதனமான சிரத்தையென்று சொல்லப்
படும், இந்தச் சிரத்தையுள்ளபுருடரெவர்களை அவர்களுக்
கேபுருஷார்த்த சூட்சுமமாயும்பரமதத்துவமாயுமிருக்கிற சித்
தியுண்டாகும் இதராளுக்குண்டாகமாட்டாது, சாமவேதோபநி
ஷித்திலுமுத்தாலகரிஷியானவர் புத்திரனாயிருக்கிற சுவேதகே
துவைப்பார்த்து அப்பாநீ சிரத்தையைப்பொருத்தி யிருவெ
ன்று சொல்லியிருக்கிறார்—ஆகையால்பாதொருவனுக்குஞ்சிர
த்தையன்றிச் சன்மார்க்கப்பிரவிருத்தியில்லை, சன்மார்க்கப்பிர
விருத்தி யில்லாதவனாயிலதுதானே சாதிக்கப்பட்டபுருடார்
ந்தமில்லை, அந்தப்புருடார்த்தசித்தியாகில் அசிரத்தையிருல்சக
லசெனங்களுமடிபட்டுச் சமூசாரசாகரத்தில் முழுகிப் போ
வார்கள்—ஆதலால் வேதத்திலுங் குருவினிடத்திலும் தெய்வ
த்தினிடத்திலும்மந்திரத்தினிடத்திலும்தீர்த்தங்களிடத்திலும்ம
காத்து மாக்களிடத்திலுமெப்படி யெப்படிவிசுவாச மிருக்கி
ன்றதோ அப்படியப்படியே சித்திக்கும்—அப்பா வஸ்துச
ற்பாவநிச்சயத்தினால் பிரமமுண்டென்றநிய வேணுமந்தச்சந்
பாவ நிச்சயம் சாத்திரத்தித்தமானசிரத்தையிருல்லாரும்—ஆ

கையால் குருவேதாந்தவாக்கியங்களில் கிரந்தையுண்டான மூ
மூட்சுவுக்கேபலஞ் சித்திக்கும் அதுதவிரச்சித்தியானு.

வினா- அந்தச் சிரத்தை பிரவிருத்திக்கிறதற்குக்காரணமேதெ
னின்,

விடை- ஸ்ரீ சற்குருசொன்னவார்த்தையை யெதார்த்தமா யெ
ன்னுவதேகாரணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வேதமீசுவரவாக்கிய மென்பது, எதார்த்தமென்கிறதி
ல் சந்தேகமெப்படியில்லையோ அப்படியேமூமூட்சுவாயி
ருக்கிறவனுக்குச் சற்குருவும் ஈசுவரசொருப மாந தர்லவர்
வசனமும் யெதார்த்தமே—சற்குருவேதாந்த வாக்கியங்களி
னால் யுத்திமாள்களாயிருக்கிற சற்புருடானுக்குச் சிரத்தை
யானது சித்திக்கும்.

வினா- இனிசமாதானமாவதெனின்,

விடை- வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட அர்த்தமறிகிறதின்கு பொரு
ட்டு வித்துவாபிசாளாயிருக்கிறபேர்களுக்கு அறிவேண்
டியவஸ்துவினிடத்திற் சித்தத்தைநன்றாய் நிறுத்தகிறதே
சமாதான மென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதற்குக்காரணமேதெனின்,

விடை- சித்தம், சாத்தியமான பிரமத்தினிடத்தில் நிலைத்திரு
ப்பதெபுருடார்த்தமான நியமத்துக்குக்காரணம் அதுவன்
றிவேமென்றினுலுஞ் சாதிக்கப்பட்டசாத்தியஞ்சித்தியானு,
சாத்தியமானது சித்தியாதபோதுமனதுசஞ் சலப்படும் ம
னதுசஞ்சலப்பட்டால்பண்ணினபிரயத்தினம்பலியானு, ஆ
கையால்சித்தமுந்திருஷ்டியுங்காரணமும்ஒருமைப்பாடாய்ஒ
ருவிடத்திலேநிறுத்தினால் அந்தவெட்சியம்பொருந்தும் அ
து தவிரவொன்றுகுறைந்தாலும்வெட்சியம் பொருந்தாது,

வினா- எப்படியெனின்,

விடை- தனுநானிலேபூட்டினவம்பானதுகுறிதப்பினுலெப்ப
டிதப்பிபதோவப்படியேவியர்த்தமாய்ப்போம்-வஸ்துசித்தி
க்குச்சித்தசமாதானமேஅசாதாரணகாரணமானதால் மூமூட்
சுக்களாயிருக்கிறபேர்களிந்தச் சமாதானத்தில்சதா நிலைத்திருக்
கவேணும்பிசுந்ததீவிரவைரவாக்கியமும் பிரமத்தையடையவே

ஹமென்ஹிதவிச்சுபுமாதியவிலீ விசரணடுஞ்சமாநானகீதுக்குக்
காரணம்மேலும்பிரமண வல் ஹவையடைகிறதற்குப்பா கியாங்க
மென்றும் அந்தராங்கமென்றுமிரண்டங்கங்குண்டு அவற்றுட்.
பிரமசுரியமா திகளீபா கியாங்கமென்றுஞ்சமாநுசுட்கசம்பத்தி அ
ந்தராங்கமென்றும்பெரியவர்களறிந் ஹசொல்லுவார்கள் —பா கி
யாங்கத்தைக் காட்டிலும்ந்தராங்கம் வலிதானதால் சொருபத்
தையறியவேண்டினவன் ந்தராங்கமான சமாநிசுட்கத்தை யெய்வ
சியமப்பிரயாசிக்கவேணும்—யாதாமொருவன் ந்தராங்கமட்பிரயா
சியாதபடிக்குக் கோடிநிரஞ்சிரவணம் பண்ணினாலும்சொருப
நிட்டைபொருந்தாது.

வினா- எப்படியெனின்.

விடை- தைரியமில்லாத புருஷனுக்குச் சகலவாயுதமிருந்தும்
புத்தமுகத்திலெப்படிபலியாதோவப்படிமோலென்றறி.

நான்காஞ்சாதனம்.

வினா- இனிமுழுட்சத்துவமாவதேதெனின்,

விடை- எந்தவிவெகியானவன் பிரமாணமாய் எவராக்கியானு
பவஞானத்தினால் சமூசாரபெந்தத்தை விடவேண்டுமென்
றெண்ணி யிருக்கிறானோ அவனை முழுட்சுவென்று சொல்
லப்படும், அப்பாசகல சாதனங்களுக்குள்ளும் முழுட்சத்துவ
மூலகாரணம்அந்தமுழுட்சத்துவத்திலிச்சையில்லாமலுமதிந்நிர
விருத்தி யில்லாமலும் எவனிருக்கிறானோ அவனுக்கு வேதாந்த
கிரவணமும் அதன்பலமும் வரமாட்டாது—இந்தமுழுட்சத்
துவமானது தீவிசமென்றுமத்திமமென்றுமந்தமென்றும்அறி
மந்தமென்றும்நாலுவிதமாயிருக்குமென்றுபெரியோர்களால்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அனைக ரூபமாயிருக்கிற அதிதாபத்திர யங்களினால்
நித்தியமுந்த கிக்கப்பட்டு ஹெருவாயந்தக்கரண க்கலக்கம
டைந்து பெண்ணிபிள்ளைபண்டபதார்த்தங்களையனித்திய
மென்றெண்ணிச் சுட்டசட்டிகைவிட்டதுபோல் விட்டொழுகி
றவனெவனோ அவனைதீவிச முழுட்சுவென்று சொல்லப்படு
ம்—மேலுமேலுந்தன்னைவந் தடைகிறதாபத்திர யங்களைக்க
ண்டும் சொருபத்தினுடைய நிலவரங்களண்டும் பெண்ணிபிள்ளை
பண்டபதார்த்தங்களைவிட்டொழியமாட்டாமல் சஞ்சலம்பொ

ருந்திய மனதுடன் கூடியிருப்பவனெனவே அஃகேமத்திப
 முழுச்சுவென்றும், மோட்சமடைகிறதற்குக்காலமில்லம் பி
 ன்ருவே யிருக்கின்றது இப்போது தீவிரமென்ன, பாசங்களை
 மெல்லாம் மடாசித்துச் சகலபிரபஞ்ச வியாபாரமுஞ் செத்து
 முடித்து அதற்கு மெல்லோட்சமெனத்தனைப் பண்ணுவோமென்ற
 ண்ணியிருக்கிறவனெனவே அஃகேமத்தியு முடகஞ் சென்றுப், வ
 ப்ரிமார்க்கம் போகிறவனுத் தெதிரே மாணிக்கங்கிடைத்தாப்போ
 லெனக்குமோட்சம் கிடைத்ததானான் நான் கிருதார்த்தமாக
 றேனுமதுவன்றியில் பிரபத்தனைப் பண்ணுகென்மடிய தென்
 னெனென்று முடபுத்தியாயிருக்கிறவனெனவே அஃகேம அதிப
 ந்த முமுடகஞென்றுஞ் சொல்லப்படும்—ஆகையால் எனைய
 யிரஞ் சகலமங்களில் ஈஸ்வரனையாநித்ததனால் மனோமலங்
 கள் தீவிரத்தையாச் சகல சத்திரங்கனைய நன்றாநித்ததனால்
 மீதென்றுந் சேஷமீதென்றுந் தெரிந்துமோட்சப்பாக்கியங்களி
 லானசெய் பிறிதுநித்திய நித்தியபதார்த்தத்தைய நிந்து மோ
 ட்சகாமரூப அக்கினியினுள் சகிக்கப்பட்டபாத்திரத்தைத் தெட்
 டவன் உடனேசூரி பொருட்பெய்தபடியினைகையினிடமிருகி
 ருவே அப்படியே தீவிர மோட்சவிச்சையினால் கிரகாதினை
 மெய்வன் விட்டுவிடுகிருவே அவனிந்தச் சென்மையானைகள் கி
 றசமுசாரத்தைக்குருகடாட்சத்தினுடனேவிட்டபழிண்—
 ஆகையால்வாதோருவன் தீவிர முமுடகவாயிருக்கிருவே அவ
 னைந்தச் சென்மத்திலேதானேகேவன் முத்தானான், மத்தியான
 வன் சென்மமூன்றிலமோட்சமடைகன், மத்தானவன் யுத்த
 த்தியமுத்தியடைகன், அதிமத்தானவன் கந்தகோடிமலக்களி
 னு முத்தியடைபாராட்டான்—ஆய்மா? நாலுவகை யோனியாய்
 மூவகைச் சாதியாயெடுக்கப் பட்டசென்மங்களில் மறுஷி செ
 ன்மமெடுக்கப்பட்டது மகா தூரிலமென்று பெரிதாய் சகல
 ன் சென்மப்பட்டிருக்கின்றது—அதிமத்திரசென்மமில்லாம
 ல்பருஷ்சென்மமாயெறிக்கிறது மகா தூரிலபத் அதிமத்தியோ
 முயோயெயிராமல் விடுகெததுடன் இருக்கிறது மகா தூரிலமென
 தானெந்தமகாத்துமாவானென்ற மூலம் நயம்பெயருந்தியிரு
 க்கிரு ம்ருவவன் தீவிரவவராககியத் துடனே கூடிமுத்தியடைக

ததீன்பொருட்டு இந்தத்தீவிரமோட்சவிச்சையை யெத்தனம்ப
ண்ணவேணும்—அப்பா! புத்திரமித்திரகளத்திராதி எகம்பாகங்
கள்சென்மங்கடோறுமுண்டாகும் அதில்மனுஷ்சென்மமும்ம
னுஷ்சென்மத்தின்புருஷ்சென்மமும்அதில்விவேகமுங்கிடைக்
கமாட்டாது—ஆகலா லரிதாயிருக்கிற மனுஷ்சென்ம மெடுக்
கிறதிலும்புருஷ்சென்மமெடுத்துப்புருஷ்சென்மத்திலும் நித்
தியாநித்தியமீதென்றுபகுத்ததிகிற விவேகத்தைதயடைந்தவன்
நித்தியத்தைப்பொருந்தாமலிகலோகவிச்சையைப்பொருந்தி
விட்டானானால்படிக்கொத்த தற்புத்தியோடேகூடின பருட
ன்தனதுசென்மத்தைச்சுடவேண்டுமென்பதற்சந்தேகமில்லை.
வினா- அதேதெனின்,

விடை- மிருகபட்சியாதிகள் தினந்தோறும் பெண்டுபிள்ளை
யோடேகூடிப்போகபாகிய விஷயாநியசனங்களைப் பொ
சித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, அந்தச் சென்மங்களும் இக
லோகசத்தையிச்சித்திருக்கிற தூர்மார்க்கர்களுடைய சென்ம
ங்களுஞ்சரியானதால் தீவிரமோட்சவிச்சையுள்ளபேர் திரும்ப
புமிகலோகசத்தை இச்சிக்கலாகாது—அப்பா! சரீரத்தில்கோ
கப்விருதாட்பியம் வந்தடுக்கிறதற்கு முன்னும் புத்திசீரணமா
கிறதற்கு முன்னும் மிருத்துவைப் பார்க்கிறதற்கு முன்னும்
இந்தநானான சஞ்சலமில்லாமல் வேதாந்த சாரத்தைக்கிரகி
க்கிறதில் வேகமுள்ளவானு விவேகி சீக்கிரமாக மூத்தியடைகி
ற தீன்பொருட்டுத்தீவிரமோட்ச விச்சையில் பிரயத்தனம்ப
ண்ணவேணும்—உலகத்தில்தேவர்களெண்மர் ரிஷிகளெண்மர்
பிதிர்க்களெண்மர் இதுவுமன்றியில்மனுஷாளனந்தங்கோடியு
ண்டு, அதில்சென்னபாகிறபெந்தத்தை நன்றாய்விட்டுவிட்டுப்பி
தமநிஷ்டையிருக்கிறவனெருவனிருப்பா னென்றறி—அப்பா
அந்தர் பெந்தத்தினால் சுட்டுப்பட்டிருக்கிற வனுக்குப்பாகிய
பெந்தம்விட்டதினால் பிரயோசனமேதருக்கிறதா ஆனதால்நந்
ர்பெந்தத்தைவிட்டுவிடுகிறதின் பொருட்டுஎந்தத்தொழிற்செ
ய்யவேணுமோ அந்தத் தொழிற்செய்கிற பேர்களோடே கூடி
அதுசெய்யவேணும்—அந்தத்தொழிலினுடைய ஒருமிப்பே
தீவிரமோட்சவிச்சையென்றுசொல்லப்படும் அதைவிட அன்
னியமான தெல்லாஞ் சொல்லுக்குயோக்கியமானதே தவிரச்சு
ருகிசம்மதமில்லை—ஆனதால் கிரகபுத்திரதனாதிகளை யெல்லா
ம் அணித்தபுத்தியாயெண்ணிவிட்டுப் புருடசவுக்கிய விச்சை

யினால் பிரதமாய்ப்போன புருடனோடே கூட அக்கினிப்பிர
வேசம் பண்ணுகிற ஸ்திரீகளுக்குத் திடவைராக்கிய மெப்ப
டிபொருந்திற்றோ அப்படி தீவிதவைராக்கியம் பொருந்தியி
ருக்கிறவனுக்கே மோட்ச இச்சையான பலன் சித்திக்கும்,

வினா- இந்தமோட்சவிச்சாபலன் சித்திக்கிறதற் குக்காரணமே
தெனின்,

விடை- நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகமுந் தேகத்தினிடத்தி
லனித்தியத் துவபுத்தியு மிருத்துவினி-த்தில்வருகிற பயமு
ம் பயத்தினுணுண்டானதாபமுமறிகிறதேகாரணம், ஆயினு
ம் வைராக்கியம் வருகிறதற்குக்காரணம் நித்தியானித்திய வஸ்து
விவேகம், சந்நிபாசத்துக்குக்காரணம் தீவிதவைராக்கியம், சி
ரவணாதிசுருக்குக்காரணம் சந்நிபாசம், ஞானத்துக்குக்காரணம்
சிரவணாதிகள் என்றறிந்த இந்தஞானமானது மோட்சத்துக்க
துவானதாலிதற்குமுன்னொண்ணலட்சணங்களைப்பொருத்தின
விவேகிகளைச்சதாசரமும் பசனேபண்ணவேணும்—அப்பா
நித்தியானித்தியவஸ்துவிவேகமே சிரசு, இகமுத்திரார்த்த பல
பொகவிராகமேகழுத்து, வைராகமேசரீரம், சமாதிகட்கசம்பத்
தியேயஅங்கங்கள், ப்ரமூட்சத்துவமேபிராணனென்று சொல்லப்
படும்—இப்படிக்காத்தவடிவுடனே கூடியசொருபத்தைய
நியவேணுமென்று புத்திசாலியானவன் ஞானஞ்ஞ வேதாந்த
வாக்கியங்கள் கிற சாணையில் தீட்டப்பட்டநல்லஞான மென்கி
றவாளினால் மிருத்துவைச்சங்கரிப்பன்—ஆனதாலிப்படிசொ
ல்லப்பட்ட சாதனசதுட்டயசம் பத்தியுள்ளவனா யான்மாவை
யடையவேணுமென்கிற புருடன் தன்னையறிகிறதின் பொருட்
டுக்குருவைக்குறித்து உபசாரபாணியாகவொடுக்க வணக்கத்து
டன் டொகவேணும்.

ஆசாரியலட்சணம்.

வினா- அந்தக்குருவானவொப்படியிருக்கவேணுமெனின்,

விடை- சகல வேதார்த்தங்களை யறிந்தவராயும் பிரமநிட்டை
பொருத்தினவராயும் சாந்தியுடையவராயுஞ் சத்துருமித்து
ருசமசம்பன்னராயும் மதவகங்கார மில்லாதவராயும் சீதோஷி
ணசமத்துவம்பொருத்தினவராயும்விடயாசத்தியில்லாதவராயு
ம் ஒன்றிண்மேலபேட்சியாதவராயும் ஆசாரசாமர்த்தியமுள்ள
வராயுமிருக்கிறவரொரோஅந்தப்பிரமநிஷ்டரோசிரோஷ்டமான
சற்குருவாம்—அப்படிக்கொத்த சற்குருவைத்தன்னை யறிய
வேண்டினவன் அந்தவஸ்து சித்திக்கும் பொருட்டுஅவரிருக்

குமீடம் விசாரித்து அந்தக்குருவினுடைய சரணமடை யவே
 னும் அனந்தங்கோழி சென்மங்களி லுமன் புடனே கட்டினை தீச
 லட்சணம் பொருந்தி மிகுந்த பத்தியே மே கட்டினை சீடனாகப் பூ
 னைப்பண்ணப்பட்டுச்சந் தேவாஷி த் தாஸ்யகரன் தயலினுள் பிரத்தி
 யட்ச மரக்கஞ்ஞா னுடங்கொண்டு சேன் பாரினை கெட்டுப் பட்ட
 டித்தத்துவத்தை நேராகப் பேசித்து அந்தச் சீடனைச் சமசா
 ரமாகிற துக்கசமுத்திரத்தைக் கடக்கப்பண்ணு வார் — ஆனதா
 ல் சாட்சாத் திமே குரு, குருவே சிவம் ஆகையால் முழுட்சுக்க
 ளாயிருக்கிற டோர்களிந்த விருகையும் பெதபுத்தியாய்ப்பார்க்
 கலாகாது — அப்பா? அவித்திடாரு மாண இருதயகிரந்தியா
 கிற பாசபந்தங்கள் எவரால் விபோசனம் கின்றனோ அல்லோ
 குருவென்று குருசந்தாரித்தத்தையடைந்த டெரியவர்கள் சொ
 ல்லு வார்கள் — ஆகலால் இருதிகிருத்தியனாகியும் பெருமூத்த
 குகியும் பிரமநிடடனாகியுமிருக்கிற குருவை யெய்திக் கொணும்,
 ஸ்ரீ சற்குருகடாட்சத்தினுலகைக் கொணுக்கிற சமசா ரகாகரமா
 னதுபசிவினுடைய குளட்டடி போலேயாகும் ஆகையால் பணி
 விடை யினுலும் சத பத்தியினுலும் கந்தனைப் பிபட்டினுலும்
 உணக்கபு ள்ள உத்தரவினுலும் குருவைத் தக்க ணிடத்திலே மீதி
 யுள்ளவராக்கிக் கொண்டு அறியவேண்டிய செ ருப நிச்சயதை
 க்கேட்கவேண்டும்,

கிஷ்டபலட்சணம்.

வினா - ஓய், கருணைக்கடல யிருக்கிற சுவாமி? பவமாகிற சமுத்தி
 ரத்தையக்கடக்கிற தற்குத்தேவீரந ளே ஒருவர்ப் பவாக விரு
 கின்றது ஓய்சுவாமி? பாதொரு டெரியவர்க ளு முங் கிடைப்போ
 லிருக்கிற சற்குருவை ஆசிரயித்ததினால் சபு ளா சகாகரத்தை
 க்கடந்தார்கள், சென்மாந்தரத்தில் நான் செய்த அனந்தமட
 ண்ணியபலத்தினுலின் னைக்கு நீர் என்னை னுக்கே சந்தரகடப்
 பத்தியட்சமாளீர் அடியேனும் தேவீருடைய கிருபைக்கு
 ப்பாத்திரனானேன் — பிரம வித்துக்களாயிருக்கிற வர்கள்
 பார்வையானது நேத்திரங்களுக்குச் சந்தேகமுமாம் நான்
 த்துக்குப் பிரசன்னமும் அந்தக்கரணத்திக்கு ஆனந்தமு
 கொடுத்தமோக பாசத்தையபறுத்து நற் கெதலையாய்க் கொ
 டுக்கும் — பதினாயிரஞ் சந்திராள் பதினாயிரஞ் சூரியாள் ப
 தினாயிரமக்கினிகள் கூடியும் அந்தமில்லாத் குக்கிற அஞ்ஞ
 னமான உள்ளிருநீர்க்கமாட்டார்கள் உங்களைப் போல ஆன்
 ம சொருபத்தை யறிந்த டெரியோர்கள் ஒருக்காள் ரத்த
 ப்பார்வையினுலிந்த அஞ்ஞானமான விருளை நீக்குவார்கள் —

ஆகையால் ஆகையாகிற பிரவாகங்களினையெல்லாம் வந்தடைந்தான்
 யுபாணயில்லாதிருக்கிற சென்மக்கடலில் வியாத் தாதுக்கங்
 களாகிற செந்துக்கள் மேலு மேலுந் திரளாங்க் கடிக்கக்கோர
 மான புத்திரமித்திரமளத்திராதி பாசங்களான முதல்கள் விழுந்
 துக்கக் காமக்களாகிற வண்ணத அலைகளால் மூக்கப்பட்டுப்போக
 கு வாத் தாமாட்சி சுழன்றுத் கொண்டுருக்கிற வெண்ணை ஆகாத
 னீட்டுகையையேத்தியிரட்டுக்கிற தற்கு இதுகையாயி லொருத்த
 வாயுக்களேணை—நால் இப்போது என்னெண்ணியஞ் செய்
 தென்னு அந்தப்புண்ணிய பவத்தினால் உங்கள் பாதாரவிந்த
 திதைக்காணப் பெற்றேன் இப்படிக்கொத்தஆப்தனாயிருக்கிற
 வெண்ணைக்கருணைக் கண்டார்வையினால் மிருத்த வினாடையப
 யமில்லாம லிரட்சிக்கேனும்மெனின்,

விடை- அப்படி, சொன்ன சீடனைப்பார்த்து ஒருவானவர் தி
 ருணபயினால் அடிக்கடி பயப்படாதே என்று அபயப்பிர
 தானம்மண்ணி வாராய்விவேசமுள்ள சீடனை அததொய்த
 னாயும் பரமஸந்தனாயும் நித்தியனாயும் பரப்பிரமமாயுமி
 ருக்கிற வனக்குமிருத்தியுபய மொருக்காலுமின்லை பிரமை
 யினாலேயிருத்தியுலின் பவமுண்டென்றெண்ணிஅந்தப்பய
 த்தினால் எண்ணெய்செயுமென்றுபொய் சொல்லுகிராய் அதே
 தென்றால் நித்திரா ம்பானவன் புலம்பின தெட்டடி குனி
 ய ர்த்தமோ அப்படியேநீபுலம்புவதுஞ்சுத்தப் பொய்வெ
 ன்றறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருவன்காடாத்தகார்பான நித்திராபொசிறைன் செ
 ப்பவத்திலுல தன்னை ஒருசார்ப்பர்த்திண்டக்கண்ணி அந்தப்ப
 யத்தினால்ந னிறந்தேனெனெ னுளறின தையலுக்கு ஆப்தனா
 யிருக்கிறவன் கண்ணி அனைக்கையினால் தட்டியெழுட்டியென்
 னெனெ னுக்கெட்டுமிடத்திலெனெ னுந் தமில்லைமென்றுசொன்ன
 னுமேபால் நீசொன்னசொல்லுமட்படியேபொய்யமென்றறிமே
 லும், ஒருபருஷனானவன்சுஷுவினிடத்தில் காதலைக்கா னுபல
 லைப்பாம்பென்றுகொடுத்தமொகத்தனாலிதோபாய் பென்ன
 சப்திததுப்பயந்து நடுக்கித்திருப்பி விசாரிக்குபளல்லலுக்
 கெப்படியாய்பென்கிறது பொய்யாய்ப்போசகதோ அப்ப
 டியேஆன்மாவாயிருக்கிறவனக்குசென்னமரணவியாதிடாதிது

சீசங்களுக்கும் பொய் உண்ணல்பிரமைமாய்ச்சொல்லப்பட்டவார்க்கு
 னாதசனும் பொய் ஆலானுண்ணுதாய ஆன்மாவைதன்முயற்சி
 சாரித்துப்பயத்தைவிட்டுவிட்டு, அப்பா? நீ அனாதைமாயாயிரு
 ச்சிற்றேகாரிசுரமங்களை ஆன்மசொருபமானவண்ணி, சீசிலா
 ரோபித்துச்சொல்லிவிடுகிக்கொள் அந்த அஞ்ஞானகிருமங்க
 ளானபயத்தை விட்டுச்சுகமாயிரு.

வினா- என்திப்படி குருவானவர் சொல்லக்கூடன் கேட்டுவாரு
 ம் சுவாமி? மேல்கலட்சுமி கடாட்சம்பொருந்தின உங்களா
 ல் சகலமும் பொய்யென்று திட்டாந்தத்துடன் சொல்லப்
 பட்டதைத்தாஹீதாந்தத்தினால் பார்க்கிறபோது பிறவிமுகலா
 னத்துக்கங்கள் சகலசெனைங்களுக்கும் பிறத்தியட்சமாய்ப் பிடி
 தாமய்க்காண்கின்றது—இப்படிபிரத்தியட்சமாய்ப் கண்டப
 தர்த்தமானது எப்படி பொய்யாய்ப் போகும் கண்ணுக்குவி
 டயமாய்க்கண்டகடத்தைதனப்படிபொய்யென்றெண்ணுவன்
 நிசமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தைப்பொய்யென்றெண்ணுவதெ
 ப்படிகூடும்—இது, சகல செனைங்களுக்கும் பிரத்தியட்சப் பி
 ரமாணமே. பெய்வந்தமனுடனாகியஞ் சென்மதி துக்கங்களு
 ண்டானதாயும்அற்பாயசயுமிருக்கின்ற எனக்கு பிரமத்தய
 மும் நித்தியத்துவமும் பாபானந்த சொருபத்துவமு. எப்
 படி கூடும்—ஆத்மாவாவதா? அனாதைமாவதா? இந்த ஆத்
 மானாத்து மக்களுடைய லட்சணமெப்படி? அனாதைமாவா
 யிருக்கிற தேகாதிகளில்லயானதரிமங்களைப் போபித்திற தெப்
 படி? அஞ்ஞானமாவதா? அந்த அஞ்ஞானத்தினுடனாய்
 மேது! அந்தப்பயத்தை விட்கிறெப்படி? இது வெள்ளாத
 ற்பூர்வமாகக்கரதலாம லகம்பொள்ளனக்குதவெரியக் கருணைக்
 கடலாயிருக்கிற தேவீரனுக்கிரகஞ்செய்யவண்ணி பெனின்,

விடை- வாராய்சீடனே நீயே, என்னியன்கிருதார்த்தன் அகோ
 நீவினேகி உனக்குச்சிவகடாட்சம் பெரு வழுண்டாயிருக்
 கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராகிருதாளாயிருக்கிறபேர்கள் சஞ்சரிக்கிற மாரீக்ஷ
 ங்களைவிட்டு மர்மத்தையறிகிற திஷ்டபாருட்டு எத்தனம்ப
 ண்ணுகிறதால் நீதன்னிபனே—மேலும், சிவகடாட்சத்த
 த்தவிரச்சித்திவரமாய்ட்டாது, சிவப்பிரசாதந்தவிரதற்புத்தி வர
 மாய்ட்டாது, சிவப்பிரசாதந்தவிரமோட்சங்கிடைபாது, சிவகடா

ட்சத்தினுல்கரவாமதேவராதிசுள் அந்நானங்களைவிட்டுச்செ
னனமரணரூபமாணசமுசாரபந்தங்களைவிட்டெழுந்தார்கள்.
அப்படிக்கொத்து சிவகடாட்சமானது அநந்தசைனமெடு
த்துப்பசுகிசெய்ததினாலே பிறவிவிடுகிறதற்கு ஏதுவாகவரு.
அப்பா? லாகுதிமனுஷிளுக்கு கொஞ்சன் மங்களிசுசு
வரார்ப்பிதமாய்ச்செய்ததபசுளினுலுமீசுவரப்பிரசாதத்தினு
லும்விவகப்பிறக்கும் ஆனதாநீயம்பரமரீத்தத்தையடைகி
றதுன்பொருட்டி ஆரம்பம் பண்ணினவானுலல்லவோ மனு
ஷிளுக்கு விவகம் வந்ததற்குப்பலன் — அப்பா? மனுஷிசு
ன்மம்மிக்கிறதிலும் பருடசென்மமரீசுவரம்அதிவூப்பிராமண
சென்மமரீசுவரம்அதிலும் விவகம் பொருந்தினவானுலுமிருக்
கிறதுமோட்சத்துக்க முக்கிப்பலமென்று பெரியவர்களால்
சொல்லப்பட்டிருக்கிறது — இதில்விவக மிஸ்வாமற்போலு
ளல்லவியரீத்தமாய்ப்பட்டாம் மோட்சமுயிலலேஆனதாநீய்க
ட்டசங்கங்கள்நல்லதே, ஆன்மதத்துவத்தையடைகிறதுமேயிசு
சையுடல் கூடினவானுமிருக்கிறதெனக்குச்சங்கங்களையும் ஆதிமு
தற்கொண்டுநன்றாப்த்விதரியும்படி சொல்லுகிறேன், சந்தோ
ஷித்துடன் கேட்பாயாக — அப்பா? மனுஷித்துவமுன்னிடத்தி
ற்பிரமையினுல்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதுஅதிநற்பிறவிமுத
லானதுக்கங்களுடையிற்று அதினுலுண்டானதுக்கங்களுக்க
இல்லை அந்தத்துக்கங்கள்சுத்தப்பெய் அதெப்பட்டிளன்றி
த்திரையாகிற மோகத்தினுலடையப்பட்டிருக்கிறசுத்துக்கங்க
ள் நித்திரை தெளிந்தெழுந்தபோது ஒருவிடத்துலகிலுமெ
ய்யாய்க் கண்டதுண்டே — அப்படியிருக்கச்சமஸ்க செனங்
களாலும் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்பட்டிருக்கிற இந்தப்பிர
பஞ்சத்தைப்பொய்யென்றெப்படி சொல்லப்படுமென்று நீ
மோகத்தினுல்கிராணையிளலாமற்சொன்னசங்ககூடானது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கூகையினுடைய திருத்திக்குப்பிரகாசமானபகவா
னது பிரத்தியட்சமா யெப்படியிருளாகத் தோற்றுகிற
தோ அப்படியே பிரமையினுலடையப்பட்ட பிரத்தியக்
சாதி விவகாரங்க ளெல்லாம் பிராந்தனுக்குச் சந்திய மாய்த்
தோற்றம்,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இதுகடமென்கிறபோதுஅந்தப்பேருடனேபிரத்திய

புத்தகங்கள் னுக்குருபமாபீகா னுமெனது, பரமார்த்தமா
 ப் விசாரிக்குமேனாது அந்தக்கடவு ளென்ற தாம பரிசுமல்
 கடபா வத்துக்குவி லட்சணமான பிருத்தி கையாபி நக்கிற் றது.
 இது வன்றியும் சூரியனைப்பிரத்தியட்சமாய் ப்பார்த்திறகர்தரு
 டையகண் னுக்குச் சூரியன் ஒருசரணுய்க்காண்பித்தி ன்றது, சாத்
 திரத்திலொவ்வன்றால் லட்சக்கேயர்களை விசாரணையி னதய்ச்
 சொல்லுகின்றது இப்படி பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்துக்கும்
 சாத்திரப்பிரமாணத்துக்கும் சரிபார்க்கிறபோது பிரத்தியட்சப்
 சப்பிரமாணந் தள்ளுபட்டதால் இப்போது நீ சொன்னபிரத்
 தியட்சப்பிரமாணங் கூடாது — ஆனதாலுன் லிடத்தில் தித்தே
 காதிப்பிரபஞ்சங்கொல்லாம்பிராந்தியினு ள் காணப்பட்டது.
 இந்தப்பொய்யைச் சத்தியமென்றெண்ணுந் தபிரமாணந்தொ
 ருபமாணபரப்பிரமம் நீயானால் உனக்குப் பின்னாமா னவத்து
 மேலெழுந்தில்லை யென்றுபுத்தியினால் தன்னாய் விசாரித்ததி—
 மேலாக ந்தரங்க ளிலும் பர்வதாந்தரங்களிலும் தீர்த்தாந்தரங்
 களிலும் கண்டபா வாந்தரங்களிலும் சாத்தாந்தரம்மனி னுப்பி
 தமத்தைக்காண்கூடாது அப்படிக்கொத் தபிரமத்தை தள்ளு
 ம் விசாரிக்கிறேனாது தானே பிரமமாவன் — அப்பா! தனக்குள்
 ளிருக்கிற தத்துவத்தையநியாத முடனாயிருக்கிறவன் சாத்திரநி
 களைப்பார்த்துச்சுழலுகிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இடையானவன் கக்கத்தில் குட்டியையுரிபித்திக்கொண்
 டுகூடத்தைப் பார்த்திறம்பாது அந்தக்கடபநிழலில் குட்டியி
 ருப்பதாய்க்கண் டிநாங்கொண் டுவந்தகுட்டியானது கூடத்தில்
 விழுந்ததென் றதாலுங்கூடவிழுந்தபெய் லாகும்—மேலும்,
 சூதமாவாயிருக்கிற கர்தனைப் பரமாத்மாவென் னும் அந்தப்ப
 ரமாத்மாவெதானென் றமெண்ணியிருக்க அஞ்ஞானிளொயிரு
 க்கிறமேடர்கள் கெளியிலிருக்கிற பஞ்சகோசங்களிலும் ஆத்ம
 மானிருக்கிறொன்று தேகிகுரர்கள் — அப்படியேநியுப்பரமா
 ர்த்தமாயிருக்கிற வஸ்துநிச்சயத்தையமறந்து அந்த வஸ்து வி
 லிடத்தில் அவஸ்துவான தேகாதிகர்மங்களை யாரோபித்துக்
 கொண்டி வியர்த்தமாகக்கி லென்கின்றொயாழியெனென்றில்
 லை—ஆனதால் ஆத்மமானுத்தும விவகத்தைபுனக்குச் சொல்
 லுகிறோம்அன்புடனென்கள் இதைச்சிரவணப்படுத்துகிறநி
 னுனக்குஆன்மாவாகிபதேகங்களைவிட்டெழுழி வாயென்று குரு
 வானவர் சீடனைத்தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு கருணையினால்

செக்கிரமாவதத்தியரோப அபவாதயத்திகளிரண்டினாலும் நிச
ப்பிரபஞ்சமான பிரமத்தைச் சிசுவுகிறவராய் சாதததத்திற்
கண்டேழியாப்போதிக்கேற்ற துடங்கியார்.

குருவுபதேசம்.

வினா- ஆத்மாருத்தமவிவேகமாவதேதெனின்,

விடை- வாராய்சீடனே அஸ் துமானபரப் பிரமத்தினிடத்தில்
அகஸ்துமான நாயருபமுதலியதேதக திப்பிரபஞ்சததைத்
சற்பிக்கிறதெனவே அதுவேஅத்தியாகமென்று சொல்லப்
படும.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- டாப்பஸ்நியிருக்கிற பமுதையினிடத்திற் பாம்ஸப
யாரோபிக்கிறது போலச்ச்சிதான் நீதலட்சணமாடைரப்பி
ரமமேதன்னிடத்திலிந்ததாயுபாதிப்பிரபஞ்சததை ஆகா
சத்தில் கறுப்புகற்பித்ததுபோலச்ச்சற்பிக்கப்பட்டது.

வினா- இப்படிசற்பிக்கப்பட்டதற்குக்காரணமேதெனின்.

விடை- அஞ்ஞானமேகாரணம்அந்தஞானம்சத்தினுடையவாரி
யமாயிருந்தாலுமலட்சணமல்ல அதுஞானத்தெழிந்துபோ
வது கண்டிருப்பதால் அகஸ்து வென்றுடெரிபொருள்களை
ந்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- சத்தியினிடத்தில் வெள்ளி யாரோபமானதைத்திரும்
பிவிசாரிக்குமளவிலிப்பறங்கறுப்பு முக்கோணமாயிருக்
கிறதும் கண்டுதுகிப்பிபென்று நீச்சயத்தபின்பு வெள்ளி
யுருவெப்படியாதிக்கப்பட்டதோ அப்படியேசருதியந்தி அ
துபலத்தினுள்பிரமத்தைக்கண்டபின்பு அகஸ்துமான அஞ்ஞா
னமழிந்துபோம்—மேலும்,நீரிமாலங்களிலேயுஞ்சத்திக்கழியி
ல்லாமல்அதிலாரோபிதமான வெள்ளியருவுக்கெப்படிஅனிததி
யத்தூலங்கண்டதோ அப்படியே அஞ்ஞானமழிந்துபோய்பிர
மம்மூன்றுகாலத்திலுமழியாமல் நித்தியத்துவமாயிருக்கும்.

வினா- அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானமான அத்தியாசத்துக்குக்
காரணமேதெனின்,

விடை- சத்தோவென்றால் சத்துமல்ல,அசத்தோவென்றால் அ

சத்துமல்ல, சதசத்தே வென்றால் சதசத்துமல்ல, ஆனதால் அந்நிரவசனியமென்றுந் துரிஞ்ஞைங்களைப் பொருத்தன தென்னும் வஸ்துதத்துவத்தை யறிந்ததினால் வாழிக்கப்பட்டபுப் பொமென்றும் அபாவலட்சணமென்றுஞ்சொல்லப்படும்—அவ்வஞ்ஞானம் பொய்யான கூட்டுறவினால் பிரமத்தினிடத்தில் ஆசிரயித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

வினா- பிரமத்தினிடத்தில் அஞ்ஞானமா சிரயித்துக் கொண்டு இருந்தால் ஆசிரயதோஷம் இருக்காமெனின்,

விடை- சத்தியில் வெள்ளியா சிரயித்திருந்ததினும் எதிர்க்கெட்டடியா சிரயதோஷம் வரவில்லையோ அப்படியே பிரமத்துக்குப் பரிசுரயதோஷமில்லை.

வினா- இப்படி சொன்னால் பிரமமென்று அஞ்ஞானமென்று அபிவிருத்தியாகியிருக்கிறதெனின்,

விடை- அவ்வஞ்ஞானத்துக்குப் பிரமத்தைத்தவிரச் சதா சத்தையிலலாத படியினால் இரண்டாகமாட்டாது.

வினா- ஆனால் அஞ்ஞானமுண்டென்கிறதிலடையாளமேதெனின்,

விடை- சதா சதமானசைத்திருக்கிறதும் வேதசாத்திரங்களிருக்கிறதும் நானஞ்ஞானி என்கின்ற வனுபவமிருக்கிறதும் அடையாளம்—ஆனதால் அஞ்ஞானத்தையே மூலப்பிரதிருதியென்றும் சத்தியென்றும் அவித்தையென்றுஞ் சொல்லப்படும் அது சத்துமல்ல, சத்தைத்தவிரப் பின்னமுமல்ல அபின்னமுமல்ல.

வினா- ஆனால், தீபமும் பிரகாசமுமான சாவயவமோவெனின்,

விடை- சாவயவமுமல்ல.

வினா- வித்துபுனைபுமான நிரவயவமோவெனின்,

விடை- நிரவயவமுமல்ல. ஆனதால் அந்நிரவசனியமென்றே பெரியவர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது—இப்படிக் கொத்தவஞ்ஞானத்தைச் சமஷ்டியிடத்திலென்றிவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

சமஷ்டி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானுவிதமாய்த்தோற்றப்பட்ட அஞ்ஞானங்களை ஒன்

ரூபச்சுட்டிச்சமட்டியென்றும் தனித்தனியேயிரிப்பது வி
யட்டியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- சமட்டியாகத்தெப்படியெனின்,

விடை-நானாவிதமாய்த் தோற்றப்பட்டிருக்கிறமரங்களே எல்லா
ய் ஒன்றாய்ச் சுட்டி ஒருநீதாப்பென்பதுமீடால், நானாவிதமான
அஞ்ஞானங்கள் அம்பதமாய் ஒன்றாய்ச் சுட்டிகுறிக்கே சமட்டி எ
னப்படும்-இந்தச் சமட்டி அஞ்ஞானமான அகத்த சாத்திக் குண
ம்பொருந்திச்சிவ ஸ்டிதமானது ஸ்வாயயென்று சொல்லப்படு
ம், அந்தமாயையின்பிரதிவிம்பத்தனைதன்லியஞ்சர்வஞ்ஞத்த
வாது குணம் ஈனும் சிருஷ்டிஸ்திதிசம்மாரமும் பொருந்தினதா
ல் அவ்வியாகிருத ஸ்வயன்மும் அவ்வியத்தெனன்றும் ஈசரெனன்
றுஞ்சொல்லப்படும்-இந்தமாயாப்பிரதிவிம்பமான ஈசரனுக்
குச்சர்வசத்தி குணங்களும்ககல அஞ்ஞானங்களைவிளங்கச் செய்
கிறதும்சுதந்தரத்தவமும் சத்திய சங்கற்பத்துவமுஞ்சத்தியச
ர்பத்துவமுயிருக்கையால் ஸ்வரெனன்றும்-இந்த ஈஸ்வரனுக்
குச்சர்வஞ்ஞத்துமும் மீசரத்துவமும் சத்திய சங்கற்பத்துவ
முஞ்சுதந்தரத்துவமுமுண்டாகிறதற்குக்காரணமான சுத்தசா
த்திகம் பொருந்தின சமட்டியஞ்ஞானமாகிய மாயையே யவ
ருக்குக்காரண சீரமென்றும் அபரியவர்களைச் சொல்லப்படு
ம்-இந்தமாயையானது, ஈசரனுக்குயிகவுமானந்தம் பொரு
ந்தச் செய்ந்துகத்தியையுறைமானது மறைத்ததுபோல ஆவா
ணமாகஈசரமொருபத்தை மறைக்கையால் ஆனந்த மயக்காச
மென்றும்-இப்படிப்பட்டமாயைதானே ஈசரனுக்குச்சர்வ
சங்கரத்துவ காரணமான சுழுத்திஸ்தானமென்றும் பிரதிரு
தப்பிரளயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்-இந்த மாயையாகிய அ
ஞ்ஞானத்தைவிடத்தீயபிப்பிராயமாய் விசாரிக்கும் போது
அம்ணகவிதமாய்ப்பின்னமாயிற்று, அந்த வஞ்ஞானவிருத்திக
ருவமென்றுக்கொன்று குணவிலட்சணமானதால் நானாவித
யென்று சொல்லப்படும்.

விட ஸ்டிடி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-வனத்தவிட ஸ்டிடியாய்விசாரிக்கும்போதுமரங்களே
கவிதபாஸ்தெப்படியோ அப்படியே அஞ்ஞானம்விட ஸ்டிடியி
ருவஅம்ணகவிதமாகவிருக்கும்-இந்தச்சுட ஸ்டிடியிட ஸ்டி
டெனமங் குணத்திரட்டங்களில விய பிகுட்டபட்டிருப்பதிலிதந்
குச்சமட்டி விடபட்டிஎன்கிற பேருண்டாயிற்று-இனி விடபட்

மயஞ்ஞானமானது மலினசத்துவம் பிரதானமானவையாலும் இ
 ராசத்தாமதங்களிடமாய்ப் பொருந்தியிருப்பதாலும் நிக்ருஷி
 டமாய்ப் பிரத்தியகாத்மவுக்குபாதிதாயிற்று இந்நிலைமையின்கொ
 ண் பிரதானமான வியக்ஷிமயஞ்ஞானத்துக்கு அந்நிஷ்டமானவான
 னசதன்னியமே, பிரத்தியகாத்ம இந்நிலைமையில் பிரதிவி
 ப்பித்தலசதன்னியமே பிராஞ்ஞானென்று சொல்லப்படும்—
 இந்நிலைமையானது பிராஞ்ஞானத்துக்குமிகவு மானந்தத்தைக்
 கொடுத்தது, கத்தியையுடைய மனத்ததுபோலத்தனைக்கத்திஷ்டான
 மான பிரத்தியகாத்மாவை மனத்தத்த விந்நேயமானந்தமடைகோ
 சமென்றும வியக்ஷிமயமான சூட்சுமங்களுக்கி ன் காரணமான
 தான் காரணசுரிமென்றும—இந்தப் பிராஞ்ஞானத்துக்கே
 ந்திரியத் விடாபாசங்களை யொடுக்கி யானந்தமாத்மத்வம் கொ
 டுப்பதாலிதற்குச்சமுத்தயவத்தனைதன் னுஞ் சொல்லப்படும்,

வினா- இதற்கனுபவமேதெனின்,

விடை- யாதொருவனுக்கு தான் சுமாய் நித்திளாபன்னை
 ன் ஒன்று நித்தியமானது நித்தியமெனின் தெழுந்திருந்த
 போது ஆனந்தானுபவத்தைச் சொல்லுகிறதே உனுபவமெ
 ன்பது நிச்சயம்—மேலும், கண்ணிருட்சங்கள் போலிருக்கிற
 சமட்டிவிடட்டிக்கு ஒரு சாதிரியல்லது ஒன்றிலும் மேலாயி
 ல்லாமல்லப்படியேதேவோ அட்டிமேலாய்ந்த பிரதிவிப்பி
 த்த சீவீசரானுக்கும் அபேதமே.

வினா- அதென்படியெனின்,

விடை- சமுத்திரசெலத்தையுமலைமையு மென்னுயிப்பாரீகி
 தபோது அதிந் பிரதிவிப்பித்த சூரியனுடைய மானுதிமெய்ப்
 பிதோற்றுகிறதே, அப்படியே யுபாதிசனான சமட்டி வி
 டட்டி ஞானமிரண்டும் பேதமாகிறபோது அதிந் பிரதி விப்பி
 த்த சீவீசரானுக்கும் அபேதந்தவிரப்பேதமில்லை—மேலும், இ
 த்தவிடட்டி சமட்டியான அஞ்ஞானங்களுக்கும் அதிந் பிரதிவி
 ப்பித்த ஆடாசுளிரண்டுமெருக்கும் ஆதாரமான சுத்தசைதன்
 னியமெனின் அதுவே சூரியமென்றும, அந்தந்த சூரியவுபாதி
 களான குணங்களோடெகலத்துபிரியாமலிருந்தபோது மகாவா
 க்ஷிபத்துக்குவாச்சியாத்தமென்றும, பிரிந்த போது லட்சியா
 ர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்—இது வல்லாமல்மாயோபாதி
 காரண நுகவரன் அனந்தசத்திசளுடனே கூடிக்கொண்டுபார்
 வையிருள் சராசரமானசெகந்தசுச் சிருஷ்டிக்கிருர் ஆதலால்

ஆன்மாவாகியும் அத்துலாசராகியும் மேற அன்னியவத்துவில்
மல தாமது யிருக்கிற வராகியும் சிருட்டியாதிசாதனங்கள் தன்
னைவிடச் சிறிதவராகியும் இருக்கிற நசுவரன் தனக்குத் தன்
மேயட்டியிந்தச் சிவகததைச் சிருட்டித்தா ஒன்று சங்கவசெய்
யுண்டாம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரபுவான ஆன்மா கிபநசுவரன் தானே இந்தச் சிவகததை
க்குவபு தானகாரணமும் நிமித்தகாரணமுமாக இருந்து இந்
தத்தாபர சங்கமமாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டித்தது சங்கமம்
பண்ணுகிறார்.

வினா- அதேதப்படியெனின்,

விடை- இந்தச் சிவகததினுடைய சிருட்டிடிக்குத்தாமே முக்கி
யமாயிருப்பதால் நிமித்தகாரணமாகவும் தம்மைப்பிரயித்த
வுபாதிப்பிரதானமானபாசையினால் உபாதன காரணமாக
வுயிருந்தது ஆன்மாவன்றி வேறில்லை.

வினா- அப்படியெல்லாமிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு நிமித்தகார
ணமாகவுமுபாதான காரணமாகவுங்கூடுமே வெனின்,

விடை- பட்டுநூற்பமுமானது நூல்பிரதானத்தினால் நிமித்த
காரணமுஞ் சீர்ப்பிரதானத்தினுபாதான காரணமுமா
யெய்யடியிருந்ததோவப்படி போலவே பிசுவானுக்கு நி
மித்தகாரணமு முபாதான தாரணமுங்கூடுமென்றறி, அதற்கு
மேல் சத்த தாமத குணம் பொருந்தியனிகாரசத்தயோடு கூ
டின ஆன்மா விவிடத்தில் நின்று ஆகாசம் பிறந்தது அவ்வாகா
சத்தில் வாய்ப்பிறந்தது அவ்வாயுவில் அக்கினிபிறந்தது அவ்வ
க்கினியில் அப்புபிறந்தது அவ்வப்புலின்பிருதிவு பிறந்தது—
இப்படிதாமச விகாரமான சத்தியினு ண்டாக்கப்பட்ட பஞ்
சபூதங்கள் லொருபூதமாகிலுமசைய மாட்டாமன்றி வில்லாமந்
செடமாயிருப்பது கண்டதால் அந்தச்சத்திக்குத்தாமதப்பிரதா
னமென்பதற்குமுசயமில்லை, ஆனதாற் செடமாயிருக்கிற பஞ்
சபூதங்களைச் சிருட்டிடித்ததாமதசத்தியுஞ் செடமே, காரணந்
து விருந்த குணத்தைக் காரியத்தினுஞ் செடமாகக் கண்டதால்
காரணமுங் காரியம்போற் செடமென்றறி—இப்படி யுண்டா
ன பஞ்ச பூதங்கள் குட்சமமாயிருப்பதால் குட்சம பூதங்களெ
ன் அந்தன் மாத்திரமாக ஒன்றுஞ் சொல்லப்படும், இந்தத்தன்.

மாத்திரையினாலே கலந்தவைதன்வியத்துக்குச் சதா சிவனென்ற
றுமென்பவரென்றும் முருத்திரனென்றும் கிரீடனென்றும்
பிரகாசனென்றும் பேராயிருக்கும் இப்படிக்கொத்த சூட்சும
பூதங்களில் தின்றும் சூட்சுமத்தெய்வஞ் சொல்லாயின.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- இந்தச் சூட்சும பூதங்களைத் தும் ஒன்றோடொன்று க
லந்து அல்லபூதங்களாகித்தற்கு முன் அபஞ்சிநிருத பூதங்
ளியமாகப்பதினேழுதத்துவத்தைப் பொருத்தினேகே சூட்
சுமத்தெய்வமென்றும், சமுசாரணமானதாலி லிங்கசரீரமெ
ன்றும் ஆன்மாவினுடைய பொருத்துக்குச் சாதனமானதால்
பேரசாதன மென்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தலிங்கசரீரமாகியபதினேழுதத்துவமேதெனின்,

விடை- சுரோத்திராதிகளான ஞானேந்திரியங்களஞ்சும் வாக்
காதியான கர்மேந்திரியங்களஞ்சும்பிராணாதிவாயு வஞ்சும்ம
னம்புத்தியிரண்டும் ஆகப்பதினேழுதத்துவமுங் கூடினது இ
லிங்கசரீர மென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தப் பதினேழு தத்துவத்தினுடைய லட்சணமே
தெனின்.

விடை- சுரோத்திரத் தொக்குசட்சகிங்குலையாக் கிராணமெ
ன்னப்பட்ட ஞானேந்திரியங்களஞ்சும் தனித்தனியேய நின்று
தசூட்சுமவாகாசாதிபூதங்களோடே சத்துவகுணங்கலந்ததில்
தின்றுப் பிரகாசம் பொருத்தித்தனித்தனியே யுண்டாயின —
இந்தச் சூட்சுமவாகாசாதிபஞ்சபூதங்களில் கலந்த அஞ்சு சாத்தீ
காங்கிசங்களொன்றுக்கொன்று கலந்தொருமித்துச் சகலத்துக்
குங்காரணமான அத்தக்கரணம் பிறந்தது—இப்படி பிறந்த
ஞானேந்திரியங்களு மத்தக்கரணமும் பிரகாசஞ்சொருபமானதா
ல்சாத்திகாங்கிசத்துவமென்று சொல்லப்படும் அத்தக்காக்குவி
கமஞ்சு சொச்சதிரவியமானதாலத்தக்கரண ஞானேந்திரியங்
களும் பிரகாச சொருபமென்பதிற் சந்தேகமிலை — இப்
படிக்கொத்த அத்தக்கரணம் விருத்திபேதங்களினால் நானூவித
மாய்மனம்புத்திசுத்தவகங்காரங்களொன்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சங்கற் பத்தினால் மனமென்றும் நிச்சயிக்கிறதினால்.

த்தியென்றும் சிந்தனையினால் சிந்தமென்றும் அபிமானத்
திருவகங்காரமொன்றுஞ்சொல்லப்படும் — ஆதலால் பதினே
மூத்தவந்தந்தோடே கூடினலிக்கசீரம்செத்திக்கிறதின் பொரு
ட்டிமேலுபத்திகளினுற்சிந்தவகங்காரபாவங்களை நன்ருயறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருமனமே சங்கற்பமுஞ்சிந்தனையுஞ்செய்வதால்மன
தினிடத்திற் சித்ததன்மமும் புத்திக்குத் தேகத்தினிடத்தில்
நானென்றிறவபிமானந்நிடத்தையிருப்பதற் புத்தியிலக
ங்காரதன்மமும் — புத்திக்குக்கார்த்தத்துவமும் புத்தியினுலவ
ப்பட்டஇந்திரியங்களுக்குக் காரணத்துவமுஞ் சித்தித்தது —
இந்தப்புத்தியானது, ஞானவிந்திரியங்களுடன் கூரியதானும்
யினும்அறிகிறதே பிரதானமானதானும் ஆன்மாவைமறைப்ப
தானும் வித்துவாங்கீசர்களால் விஞ்ஞானமயகோசமென்று
சொல்லப்படும் — இந்தக் கார்த்தத்துவ லட்சணம் பொருத்தின்
அகங்காரவிருத்தியுடன் கூடினகன் சகலசமூகாரங்களையும் வ
கித்துக்கொண்டிருக்கிறவிஞ்ஞானமயருவன்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானெனவென்றுசொற்காலமுந்தேகந்திரியாதிகளிட
த்திலும்கிரகாதிநிடத்திலும்அபிமானத்தைவைத்திருப்ப
தால் விஞ்ஞானமயமென்றுஞ் சேவனைன்றும் பருடெனன்
துஞ்சொல்லப்படும்ஆனதாலவனைகார்த்தாஅஃஃபோக்தாஅ
வெனதுக்கி யென்றறி — அந்தச் சேவன் தன்னுடைய பூர்வவாச
னைகளோடே கூடியேவப்பட்டவனுபத்தினந்தோறும் புண்ணி
யபாபருபமான கன்மங்களைச்செய்து அந்தக் கன்மங்களினால்
வரப்பட்ட சகலகங்களையில்கேலகபரலோகங்களிலும் பொ
சிக்கின்றான் — இன்னம் அத்தச் சேவனுனவனுயிரங்கோடி செ
ன்மங்களில் பிறந்துபிறந்தும் போகிறதாயிருக்கப்பட்டச
மூசாரமண்டலத்திற் கிடந்துசுழலுகின்றான் - அப்படிப்பட்ட
சங்கற்ப ரூபமான மனதுஞ்ஞானந்திரியத்துடன் கூடினூலம
ேனாமயக் கோசமென்றுசொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- எனாமேனாமயகோசமென்று சொல்லப்படுகிறதோஅ
தில் மனதே பிரபலமானதால்அனைமேனாமயகோசமென்
றுசொல்லப்படும் — கலைக்கிலேசந்தோஷீங்காமக்குறோதாதிக

ளெல்லாமிந்தமனோமயகோசத்தின் தொழில்களாகும்.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - மனத்தினுலெந்தவன் துவையுமெண்ணப்படுகிறான் மனத்தினால் பலதையிச்செய்கிறான் மனத்தினால் யாதொருவாரியமுமெந்ததனப்பண்ணுகிறான் மனத்தினால் சகலதொழிலுஞ்செய்கிறான் மனத்தினால் சகலபோகங்களுப்பொகிக்கிறான் ஆகலால் மனமே சகலத்துக்குந்தாரணமென்றறி - இந்தச் சகலவிவகாரங்களுக்கும் எதுவானமனமே அந்தார் பாகியங்களிலிருக்கிற விஷயங்களோ வயல்லாமறியும்.

வினா - அதேப்படியெனின்,

விடை - கேட்கிறதுமனத்தினால், பார்க்கிறது மனத்தினால், கொந்தத்தை அறிகிறது மனத்தினால், செனிக்கிறது மனத்தினால், டரிசுத்ததை அறிகிறது மனத்தினால், சகலதொழில்களுமனத்தினால், புருடனுக்குப்பெயந்தமோட்சமனத்தினால், அர்த்தமும் அனார்த்தமும் மனத்தினாலென்றறி.

வினா - அதேப்படியெனின்,

விடை - மனோசத்தினால் மோட்சமனோபலினத்தினால் பெந்தமும் விவகத்தினால் அர்த்தமனோ - அவிவகத்தினால் அனார்த்தமும் - இந்தமனம், இராசதகுணத்துடன் கூடினதால் விடய சொரூபமானகாபக்குரோதாந்தங்களிற்சத்துருக்களாலிடப்பிச்சஞ்சலமாய் சூட்சுமார்த்தமாயிருக்கிற சொரூபத்தை உறியமாட்டாமல் மிகவும் பிரமித்துக்கொளும்.

வினா - அதேப்படியெனின்,

விடை - பெருங்காற்றில் வைத்தீபமானது சஞ்சலித்து அறின்பிரகாசமான மகிமைபெப்படியணந்துபோருமோ அப்படியேயென்றறி - ஆனதால், முழுட்சுவாணவன்பிறவியாகிற பெந்தத்தை யொழுகிறதின் பொருட்டு இராசததாமசங்களையுமதின் தொழில்களையும் விட்டொழித்துச் சித்தத்தைச் சித்தத்துவத்துடன் கூட்டிப்பரிசுத்தமாக்கிப் பிரயத்தனமாய் நிர்விடயம் பண்ணவேண்டும்.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - மனோநிருமலமில்லாதது புருடனுக்குப்பெந்தம்மன

அ நிருமலமானது பந்தத்துக்குமுத்தியானதால்மனது நிரும
லமாம்மொருட்டுவிவேகிபானவன் சதாபனோநிச்சிரகம் பன்
ணனேனும்—முன்சொல்லப்பட்டதனித்தனிமயமிருந்தசூட்சு
மபஞ்சபூதங்களி லீராசதாங்காரங்கலந்ததில் தின்றுகாக்குடாத
ம்பாணிபாயுருபஸ்தமாகிற கன்மேந்திரியங்களுக்கடையின்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- ரசோகுணங் கலந்தவாசாசத்தில் வாக்கிந்திரியமும் அ
வ்வக்கினியிற்பாதவிந்திரியமும் அவ்வப்பவிலபாயுரித்திரிய
மும்அப்பிருதிவியிலுபஸ்தேந்திரியமே மூண்டாயின—அந்தச்
சூட்சுமபஞ்சபூதங்களி ல்தனித்தனிமயகலந்தரசோகுணங்களை
ந்துமொன்றுக்கொன்று கலந்துசமட்டியாய்க்கூடி மொருமித்
ததினால்கிரிய ரூபமான பிராணாதிவாயுக்களுக்கடையின், இந்தப்
பிராணாதி பஞ்சவாயுக்களை மேவுகிறதேவதைகள் விசிட்டமன
ன்றும் விசுவகர்த்தாவென்றும் விசுவயோனிபெண்ணுமசெனின்
றுமயசெனன்றுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- இந்தப்பிராணாதிவாயுக்களுடைய லட்சணமேதெனின்,

விடை-உளர்த்தமுகமாய்ப்புறப்பட்டதாற்பிராணனென்றும்அ
தோமுகமாய்ப்புறப்பட்டதினால்அபரணனென்றும் உள்ள
வியாபகமாயிருப்பதால் வியானென்றும் பொதிக்கிறப
தார்த்தங்களைக் கண்டத்திலிருந்துறக்கிறதினால்உதானென்று
ம் அப்படியிறங்கின அன்னசாரத்தைநாடிஉள்தோறுங்கலக்க
ச்செய்கிறதினாற் சமானனென்றுஞ்சொல்லப்படும்—இதல்லா
மனும் உபவாயுக்கள் அஞ்சும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விக்மல் பிறப்பிக்கிறது நாகனென்றும் கண்ணினம
த்துவிழிப்பிக்கிறது கூர்மனென்றும் தும்மலுண்டிடண்ணு
கிறது கிரிகரென்றும் கொட்டா வியுண்டாக்குகிறதுதேதை
த்தெனன்றுஞ்சரீரத்தைப்படுக்கப் பண்ணுகிறதுதனஞ்செ
யனென்றுஞ்சொல்லப்படும்—இந்தவுபவாயுக்களஞ்சுப்பூண்
சொன்ன பிராணாதிபஞ்சகத்திலொடுக்கம்இந்தப்பிராணாதிசு
மேந்திரியங்கள் கிரிகைசெய்கிறதே பிரதானமானதா லினை
ரசோகுண அக்கிசத்திற் பிறந்த தென்று பெரியோர்கள்ந்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—இந்தராசதாசத்தியானது கிரிகை

பண்ணுகிறதே பிரசான மாயிருக்குமென்றுத் தாமதசத்தியா
னது செடருபமாயிருக்குமென்றுச் சாத்தீகசத்தியானது பிர
காசசொருமென்றுமகாரிஷிகளாற் சொல்லப்படுமே—இந்து
ப்பிராணபஞ்சகங்களுங்கூடே மந்திரியமுங் கூடித் தூல தேவ
ஞ்சிருட்டிக்கிற தற்கும்பாக்கியமானதிறுந் பிராணமய கோச
மென்றுப், இந்தக் கன்மேந்திரியங்களினுலெந்தப் பண்ணிய
பாபாதிசன்மங்களைச் செய்ப்படுகிறதோ அதுவே பிராணம
யகோசகாரியமென்றுஞ் சொல்லப்படுமே.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வாயுவினாற் சலிக்கப்பட்டவிருட்சமானது தானாருப
மாய்சேட்டிக்கும் அந்தவாயுவிலேவாதவஸ்துவில் அசைவாம
லிருக்கும்அதுபோலப்பிராணகன்மேந்திரியங்களினுல தே
வாதவஸ்துவப்பட்டு விதிவெதிலுள்ளானாருவிதகவினைக க
ருஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தப்பிராணகன்மேந்திரியங்
களில்லாவிடாற் சேட்டியாமலிருக்கும்புற்குறிய விஞ்ஞான
மயகோசம்படுமயகோசம்பிறந்தப்பிராணமயகோசமுங்கூடி
ஆன்மாவுக்குச்சூட்சுமமாய்ப்பயித்திருப்பதாலும் அந்நமப்பிரதி
விம்பத்தூக்குபோக்கியமானதாலும் இத்தவலிங்கசரீரமென்று
த்தூலததைக்கூட்டி லுஞ் சூட்சுமகாயிருப்பதால் சூட்சுமசரீர
மென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்—இப்படி சமஸ்தலிங்கசரீரங்களை
யுமொன்றாய்க் கூட்டினதால் மரக்கூட்டத்தை வலமென்பது
போற்சமட்டிசூட்சுமசரீரமென்றும், இந்நச்சுமட்டி சூட்சு
மசரீரத்துடன் கலந்தபிரதிவிம்பவசதன்னியதையிரண்டினி
யகற்பொன்றுஞ் சூத்திரான்மாவென்றும் மகாப்பிராணனை
ன்றும் பெரியவர்களாற் சொல்லப்படுமே.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சொர்ணம்போற்பிரகாசமாயிருக்கிற புத்திக்குள்ளே
ஆன்மா, பிரதிவிம்பிததுச் சொர்ணப்போலவிளங்குதல்பா
லிரணியசெத்பரேஸ்ஸும்—சமஸ்தலிங்கசரீரங்களுமணி
யில் தூலகோக்கப்பட்டிருந்ததுபோல ஆன்மாவியபிரகாப்ப
ட்டிருப்பதால் சூத்திரான்மாவென்றும் சகலசரீரங்களை யுஞ்சி
ருட்டிக்கப்பண்ணுகிறதால் மகாப்பிராணனை என்றுஞ் சொல்ல
ப்படுமே—இப்படிக்கொத்த சமஸ்திசூட்சுமசரீரமானதுகனி
த்தணியாய்ப்பிறந்ததால் விபட்டிசூட்சுமசரீரமென்றுப் இந்த
விபட்டிசூட்சுமசரீரங்களிற் சிதம்பாசனாய்ப்பிரதிவிப்பித்தவை

தன்னிபதித்துக்குத்ததைதெனென்றும் பெரியவர்கள் சொல்லு
வார்கள்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தேஜோமயமான அந்தக்கரண உபாதிதேயே டேகாடி
னதால் தைத்தெனென்றும் தூலதன்மதக் கட்டிதுஞ் சூட்சும
பாஸதால் விபட்டி சூட்சுமசரீரமென்றும், இந்தச் சூட்சு
மசரீரபாஸது சாக்கிரத்தினுடைய வாகனங்களைச் சூட்சுமமாய்
க்காண் கிறதால் சொப்பனாவஸ்தையென் துபசிவஞானமென் அந்
தச்சிசாப்பனத்திற் செட்கிறகிரிகைகளைச் சூட்சுமமாய்கிற
தால் பிராதிபாதிக்கெனென்றுஞ் சொல்லப்படும்— இந்தத்ததைத
ஞானமென் சொப்பனத்தில் சாக்கிரகாலத்தில் தற் பிக்கப்பட்டவா
களைகளைச் சூட்சுமபுத்திவிருத்திகளினுற் சூட்சுமவிடயங்களை
ப்பெய்கிக்கொள் — இந்தச்சபட்டி சூட்சுமசரீரங்களும விபட்
டி சூட்சுமசரீரங்களுமென் சொன்னகாரணசரீரத்தையுடையோ
சாதிவஸ்துதன்மமானதால் அப்பதமென்றதி— இந்தச் சூட்சுமவி
பட்டிசபட்டியிரண்டும் ஒன்றானதாலிதனை அபிமானித்தஞத்தி
தானீமா தைத்தாளிரண்டும்முன்சொன்ன காரணசரீர; அபிமா
னிடாகிடபிராஞ்சீஞானமொப்படிபடுபடுவோ அப்படிபே
பேதமென்றதி, வித்தப்படிசூட்சுமப்பிரபஞ்சத்தினுடைய
ட்சணம் சாஸ்திரசம்மதமாய்ச் சொல்லப்பட்டது— இனிவ்
லப்பிரபஞ்சத்தினுடைய விசேஷங்களைக் கூறும்.

ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- முன் சூட்சுமபாபிநந்த ஆகாசாதி பஞ்ச பூதங்க
ளொன்றுக்கொன்று பஞ்சீகிருதமாக்கிகலந்து தூலபூதங்க
ளாயின.

வினா- அதிதெனின்,

விடை- ஆகாசாதி பூதங்களுஞ் சூட்சும ஒவ்வொன்றொன்றாய்ப்பிரி
ந்தன, அதில்தன் னுடைய உபாதிதேயே டேகாடிசம்படு
ததுமற்றப்படுபாதிபஞ்ச மொவ்வொன்று தன் னுடைய
நிந்து உடாகாங்கிசம் நிற்கமற்ற தானுபூதங்களிலு மொன்றுக்
கொன்று அகாக்கால் பங்கரட்ச்சேர்ந்தன— இப்படியிரிந்த ஆ
காசாதிபந் தும் தன்னுடைய உபாதிதேயே டேகாடிசம்படு
ந்ததான்க ய்ப்பிரிந்த பூதங்கள் படுபாதியும் ஒருமித்துக்கூடி
ஒவ்வொன்று ஐந்தபாகமாக்கிகலந்து தூலபூதங்களாயின— இ
ந்தப்பஞ்சீகரணத்தை அபிமானியமென்று கங்கிக்கவே
ண்டாம்.

வினா- சாமவேதோபநிஷத்தில் திரிவிதகாரணமாய்ச் சொல்லியிருக்கின்றதேயெனின்,

விடை- வாயுவாகாசங்களிரண்டும் அமிர்த்திரவியங்களானதானும் மமிர்த்திரவியங்களானபிருதீவு அப்புத்தேய்வுக்கள் அதில் ஒடுக்கமாகையாலும் இந்தப்பஞ்சேகாரணத்தைப்பிரமாணியமென்று பெரியவர்களாற் சொல்லப்படும்—இப்படி சொல்லப்பட்டபஞ்சேகாரணமன்றித் திரிவிதகாரணஞ்செய்தாற்பிரத்தியட்சாதிவிமோர்தம் வரும் ஆனதாலிந்தவாகாசவாயுக்களுடைய தன்மம் வன்னியாதிகளில் காணப்பட்டிருக்கிறது அத்தவாகாசவாயுக்களில்வன்னியாதிதன்மங்காணப்பட்டவிலில்லை.

வினா- அதேறினாலெனின்,

விடை- இத்தவன்னியாதியங்கிச வியாப்தியானதொஞ்சமாய்க்கலந்ததினால்இதினுடையதர்மமாகாசவாயுக்களில்காணப்பட்டவிலில்லை---சமஸ்தத்திலுங் காரணத்தைப்போற் காரியமூங்காணப் பட்டிருப்பதாலேந்தப் பஞ்சேகாரணம் பிரமாணமென்றேபெரியவர்க ளறிந்திருக்கிறார்கள் ஆனதாலிந்தப்பஞ்சேகாரணத்தினாலுண்டான வ்துலபூதங்களுடையபிரமமூங்கேட்பாயாக,

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆகாசத்துக்குக்குணம் சத்தம்வாய்வுக்குக்குணம்சத்தபரிசம் தேய்வுக்குக்குணஞ் சத்தபரிசரூபம் அப்புவுக்குக்குணம் சத்தபரிசரூபரசம் பிருதீவுக்குக்குணஞ் சத்தபரிசரூபரசகெந்தங்கமளன்று சொல்லப்படும்--இந்தவாகாசாதியங்கிசகுணங்கள் ஞானகர்மேந்திரியங்களில் காணப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுரோத்திரம்ஆகாசங்கிசமானதால்சத்தத்தையும்தொக்குவாயுவாங்கிச மானதால் பரிசத்தையும் சட்சஅக்கினிஅங்கிசமானதால் ரூபத்தையும்சிங்நுவை அப்டவினங்கிசமானதாலிரசத்தையும்ஆக்கிராணம் பிருதிவியங்கிசமானதால்செந்தத்தையும்கொடுக்கின்றது---வாக்கும் ஆகாசங்கிச மானதால்வசனிக்கும் பாணியும் வாயுவாங்கிசமானதாலிடுதலேற்றதல்செய்யும்பாதமும் அக்கினியாங்கிசமானதால் கெமனாதி தொழில்களேச்செய்யும் பாயுருஅப்புவினங்கிசமானதால் மலவிசாக் கங்

களைவிடச் செய்யும், உபஸ்தம்பிரதிவியினங்கிசமானதால் அஞ்ஞானந்தத்தைச் செய்யுமென்றறி.

வினா- இதற்குத் தெய்வமே தெனின்,

விடை- சுரோத்திரத்துக்குத்திக்கும் தொக்குக்குவாயவும் சடிகவுக்குச் சூரியனும் சிங்குணைக்குருணனும் ஆகிராணத்திக்கு அகஸ்தேதகதையும் வாக்குக்கு அகஸ்தியும் பரணிகிந்திரனும் பாத்தித்துத்திரிவிக்கிரமனும்பாயருவுக்குமிருத்தியுவும் உபஸ்தத்துக்குப் பிரசுபதியம்--மனதுக்குச் சந்திரனும்புத்திக்குப் பிதகனும் அகங்காரத்துக்கு உருத்திரனும் சித்தத்துக்குக் க்ஷேத்திரஞ்ஞனும் அதிதேவதைகளும்--இந்தத்திக்குத் திதேவதைகள் ஆகாசாதிபஞ்சபூதங்களில் திசுற்றுச்சுதிரசோகுணங்கிசங். விர்பிறந்த இந்திரியவஸ்தானங். ளிலிருந்து அந்தந்தப்பிராணிகளுடைய கன்மாறுருபமாக நித்திராநிக்கிரகங்கள் செப்துக்கிசுண்டு சரீரகரணப் பிராண கூட்டங்களுக்கு அதிதேவதையாயிருப்பதால் சகலகன்மங்களுடைய பிரவிருத்திக்கேதுவாகவிருப்பார்கள் -- ஆகையால் கன்மத்துக்குத்தக்கபடிருணமுண்டாகும், ருணத்துக்குத்தக்கபடிமனது பிரவிருத்திக்கும், சீவன்மனத்தையாசிரயித்துக்கொண்டு ருணைந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுடைய கடிப் புண்ணியபாசங்களைச் செய்து வருகிறான் -- இப்படிச் செய்துவருகிற விஞ்ஞானமயருண சீவன் செகமேதானாகவிருந்து கர்த்தாநாஸின்னது தேகத்தைதயபிமாணிக்கிறான், ஆன்மாவோ கெஞ்ஞன் சாட்சியாயிருந்துக்கொண்டி ஒன்றுஞ் செய்யாமலுஞ் செய்வியாமலுந்தடந்தனாயிருக்கிறான் -- அகங்காரமீய, பார்த்திததும் கேட்கிறதும் வசனிக்கிறதும் கர்த்தா வாயிருந்து கிரிசைடஸ்னுதிறதும் போக்தாவாகிப் கொசிக்கிறதாயிருக்கிறான், ஆன்மாவானவர் இந்தவிவகாரங்களில்ல யொட்டாமல் சாட்சியாகத் தானாயிருப்பார்- ஆனதால் ஆன்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் போக்தத்துவமும்புமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- லோகத்திலுள் பிராணிகளுடையசே க்ஷிடைக்குச் சாட்சியாயிருந்த சூரியனைப்போலாம்.

வினா- அஃதெப்படியெனின்,

விடை- சூரியருணவர்தானுருகொழிதுஞ் செய்யாமலுமொ

ருத்தனாக்கொண்டு செப்பியாமலுமிருக்கப்பிராணிகள் தங்
கள் சுபாவருணங்களினால் பிரவிர்த்திக்கிற அபேபால நிஷ்டி
ரியான பிரத்திகாண்ம சந்திரானத்தில் நின்றுந் தேகேந்தி
ரியாதிகள் சேஷ்டிக்க அவரானுக்கெல்லாந் சாட்சியாயி
ருக்கிறார்—இப்படிக்கொத்த பரமதத்துவத்தை அநியமா
ட்டாமல் மானையினால் மோகிக்கப்பட்டபுத்தியை யுடைத்
தானவர்கள் தனக்கன்னியமான தேகேந்திரியாதிகள் செ
ய்கிறதொழிலை ஆன்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்தி லாரோபித்
துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

வினா- மூடனாயிருக்கிற புருடனானவன் அசங்கமாகவுந் சித்
து ருபமாகவுமிருக்கிற ஆன்மசொருபத்தைக் காணாமல் ஆ
ன்மாவினிடத்திலேயுன்மகாரியமானதொழில்களையாநோ
பித்துக் கொள்ளுகிறதெப்படியெனின்,

விடை- ஆகாசத்தில் சந்திரனையோட்டாமலிருக்கிற மேகங்க
ளோடுகிறத்தைக்கண்டு சந்திரனோடுகிறனென்பதுபோலா
ம்-ஆதலால், அப்பா! ஆன்மா நான்மவிவேகமுனக்குத் தெரி
யும்படி முன்னுதாகச் செகத்துண்டானவழியை அன்புட
னெ சொல்லுகிறோம் விவேகியாயிருக்கிற சீடனே நீகேட்
பாயாக.

ஸ்தூலப்பிரபஞ்சம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நகரஸ்சணம் பொருத்தின பஞ்சீகிருதமான ஆகா
சாதி ஸ்தூலபஞ்சமகாபூதங்களினாலிந்தச் சராசரமானபிர
மாண்டங்களுண்டாயின—இந்தப்பிரமாண்டத்துட் பட்ட
நாலு வகையோனியாகிய சகல சரீரங்களுக்கும் நெல்லுமுத
லாகிய சகல ஓஷ்டிகளும் வாயுவுதேஜச அப்புபுமினும் அ
ன்னமாயின,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சிலசெந்துக்கள்வாயுவுபட்சணம்பண்ணுகிறதும் சில
செந்துக்கள் சந்திரகிரகணஞ் சூரியகிரகணங் களைப்பட்ச
ணம் பண்ணுகிறதும் சில செந்துக்கள் மேகத்திலலைகளை
ப்பட்சணம் பண்ணுகிறதும் சிலசெந்துக்கள் மண்ணைப் பொ
சிக்கிறதும் சிலசெந்துக்கள் கல்லுகளைப்பொசிக்கிறதும் சில
செந்துக்கள் பழுப்பிலைகளைப் பொசிக்கிறதும் சிலசெந்துக்
ள் புல்லுகளைப்பொசிக்கிறதும் சிலசெந்துக்கள் மாமிசாதிகளைப்

பொருத்திற் றும் இலசெந் துக்கள் நெல் லுமுதலிய துகளைப் பொருத்திற் றுமாய்ச் சேவக்கின்றனவாம்.

வினா- நாலுபகையோனியாவதெனின்,

விடை- சராபுசமென்று ம் அண்டசமென்று ம் சவேதசமென்று ம் உற்பிசமென்று ம் நாலுபகையோனிகளாய் அதனதன்கர்மா னுசாரமாயிந்தச் செந் துக்கள் பிறக்கின்றன, அவற்றுள் சராபுசமாவது தோற்பையில் நின்று ம் பிறந்தமனுடர் முதலான செந் துக்களும், அண்டசமாவ துமூட்டையில் நின்று ம் பிறந்த பறவைமுதலான செந் துக்களும், சவேதசமாவது வேர்வையில் நின்று ம் பிறந்தபேன்சர் முதலான துகளும், உற்பிசமாவது பூ மியைப் பேதித் துக்கொண்டு பிறந்தவிருட்சமுதலான துகளு மென்று சொல்லப்படும்—இந்த நாலுவிதமான பௌதிகங்களே ஸ்தூலசரீரமாயின—இந்தத் தூலசரீரங்களைத் திருஷ்டியேக சித் தமாய்ப்பார்க்கிற போது சமட்டியென்று ம்—இந்தச் சமட்டி ஸ்தூலசரீர அவிச்சின்னமாகியும் பிரதி விம்பமாகியுமிருக்கிற சைதன்னியமெதுவோ அந்தச் சைதன்னியத்தையே உலகத்திலு ள்ள மனுஷாதி செந் துக்களில் நானென்கிற அபிமானத்துவம் வைத்ததால் வைனவானரெனென்று ம் நானுவித ரூபங்களாய் விளங்குகிறதால் விராட்டென்று ம் இந்தச் சதுர்விதங்களான ஸ்தூல பௌதிகசமஷ்டிகளில் அதன தன்சா திவிசேடங்களாய்ப்பிறித் துப் பின்னமாய்ப் பார்க்கிற போது வியஷ்டியென்று ம் இந் தவியஷ்டி ஸ்தூலசரீரத்தில் அவிச்சின்னமாகவும் பிரதிவிம்பமாகவுமிருந்த சைதன்னிய மெதுவோ அதையே விசுவமாயிருக்கிற ஸ்தூலதேகத்தில் நானென்கிற அபிமானம்வைத்திரு ப்பதால் விசுவெனென்று ம் அந்த வியஷ்டியான விசுவனுக்கு ஸ்தூலசரீரமென்று ம் இந்த ஸ்தூலசரீரமானது அன்னவிகார மாணபடியினால் அன்னமயகோசமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்த ஸ்தூலதேகமானது, பிதாப்பொசித்த அன்ன விகாரத்தினாலுண்டான சக்கிலசுரோணிதங்களால்பிறந்து அ ன்னத்தினால்விருத்தியடைகின்றது அன்னசார மில்லாதபோ துநசித்துவிடுகின்றது—ஆதலால் ஸ்தூலதேகம் அன்னவிகார மாணபடியினால் அன்னமயகெனென்று ம் ஆனந்தமயகோசமுதலா னநாலுகோசங்களையும் வானபுதத்தை உறையான துமறைத்த துபோலமறைத்திருப்பதால் அன்னமயகோச மென்று ம் இந்த ஸ்தூலதேகம்

தூலதேகமானது ஆன்மாவைக் குறித்து ஸ்தூலமான பொருளைப் பெரிதெ
கிறதற்கிருப்பிடமென்றும் பெரியவர்கள் தக்கசாஸ்திரம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானவர் கீர்த்திலிருந்து ஸ்தூலமான சத்தா
தவிஷயங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிருப்பதால் பாகதாபகியி
ருந்ததால் ஸ்தூலதேகம் பொருடாகவிக்கிறதற்கு இருப்
பிடமென்றும் சொல்லப்படும்.

வினா- போக்தாவென்பதேதெனின்,

விடை- இந்திரியங்களினால் கொள்ளப்பட்ட சத்தாதிவிஷய
பொருள்களை ஆன்மாவானவர் கேசேந்திரியமனையோடே கூ
டி அனுபவிப்பதால் போக்தாவென்று பெரியோர்கள் சொ
ல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படியனுபவிக்கின்றனவெனின்,

விடை- பதினொருவாசல் பொருந்திய தேகமான மேடை
யில் இந்திரிய பஞ்சைக்கங்களாகிய பரிவாரங்கள் குழ ஆன்
மாவானவர்மகராஜன் எய் அஞ்ஞான மென்கிற சிங்காதன
த்திலிருந்து விஷயபொருள்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிரு
க்கிறார்—இப்படிக்கொத்த ஆன்மாவைஞானேந்திரியங்களைந்
தும் அதற்குத்தேவதைகளைந் தும் கரீமேந்திரியங்களைந் தும் அத
ற்குத்தேவதைகளைந் தும் மனதுமுதலானதும் அதற்குத்தேவ
தைகளைந் தும் அதனைத் தொழில் எளிதாக்கிநேமித்தபிரகாச
மாயிருந்துக்கொண்டு உழிபக்காரர்போல் சாக்கிருதை யாய்
பஜனைபண்ணுகின்றன—இந்த ஆன்மாவானவர் தூலதேகத்
தோடே கூடித் தூலவிஷயங்களைப் பெரிதெதுக்கொண்டிருப்பதால்
தென்றவிவகாரம்பண்ணுகிறதால் இதுவேசாக்கிர அவததை
மென்றும், இப்படிசொல்லப்பட்ட சமட்டிவியட்டி யானச
ரீரங்களுக்கு அபிமானிகளான விஷய வைகவாநரங்களுக்குச் சா
திவிஷயமுன்சூட்சுமகாரணவியட்டி சமட்டிக்குச் சொன்னது
போலப்பேதமில்லாமல் அபேதமென்றும், இப்போதுனக்கு
ச்சொன்ன தூலசூட்சுமகாரணப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் ஒன்
ருய்க்கட்டி மகாப்பிரபஞ்சமென்றும், இந்தமகாப்பிரபஞ்ச
த்துக்கு அவிச்சின்னமாகவும் விஸ்வப்பிரபஞ்சாதி லட்சணமா
ய்விராட்டிமுதலானபரியந்தமும் நின்றதைதன்னியம் ஒன்றே
மென்றும், யாதொருதைதன்னியம் அருதியாகவும் அனைந்தம

சுருமவ்வியத்தமாகவும் அசுமாகவும் அட்சரமாகவு மிருக்கின்ற
தோ அதுவேயிந்தமகாப் பிரபஞ்சத்துடன் தத்தாய பிண்ட
ம் பொத்தலத்திருப்பதால் சரீரம்பிரம மென்னும் மகாலக்ஷி
யத்திற் சொல்லப்படுகின்றது இந்தவாக்கியார்த்தத்தைப் பெ
ரியவர்களால் வாச்சியார்த்தமென்னும் இதைவிட்டுப்பிரிந்த ஆ
ன்மாவுக்கு லெட்சியார்த்த மென்னும்காரிய காரணலட்சணமா
ன ஸ்நூலமுதல் ஞானபரியந்தங் காணப்பட்ட சகலத்தையும
ஆன்மா மென்னுஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- ஆன்மாவாவதானேயின்,

விடை- அந்தக்கரணத்தையும் அதி னுடையதொழிலானமே
புத்திசித்தவகங்கா ரங்களை யுங்கண்டு கொண்டு தானாய் அழியா
தபடி விகாரமின்றியிருந்ததைதன்யமெதுவோ அதுவே ஆ
ன்மாவென்று ஞட்சுமபுத்தியினு லறிந்துக்கொள்—மேலும், இ
ந்தப் பிரத்தி காண்மா வானவர் சுயம்பிரகாசர் திரங்கிசர் அசங்
கர்சர்வகாலத்திலுமே கருபமாயிருக்கிறவர் நித்தியர் அகண்டா
னந்த சொனாபர்சகலாசையுமந்நவர்காட்சி நிற்ருணனென்றும்,
இவர்பிறக்கவுமில்லை யிறக்கவுமில்லை வளரவுமில்லை குறையவும
ில்லை யானதால் நித்தியர்சாகவதர் புராணனென்றும் இவர்கீர
ங்கள் கொல்லப்பட்டி மரித்துப்போகிற போதுந்தான் கொல்ல
ப்பட்டவருமல்லமரித்தவருமல்லவென்றும் அறிவாயாக.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கெற்பத்திலுண்டாயிருக்கிறான் பிறந்தான் வளர்ந்தா
ன் ஓடியாடித் திரிந்தான் ஒரு நாளைக்கொரு நாள் குறைந்
து னீறந்தானென்கிற ஆறுவிகாரங்களுந்திரிசிய மாயிருக்கி
றதேகத்துக்கே தவிர ஆன்மாவுக்கில்லை இதுவன் தியுந்நூலமெ
ன்கிறதும் கிருசமென்கிறதும் கலுப்பென்கிறதும் சிவப்பெ
ன்கிறதும் வர்ணாச்சிரமங்களும் அதி னுடையதர்மங்களும்சரீரத்
துக்கே தவிர இந்தவிகாரங்க ளெல்லாம் காட்சியாயிருக்கிற ஆ
ன்மாவுக்கில்லை—இப்படிக்கொத்த பிரத்தியகான்மா வினிதத்
திலனான்மத்துவமும் அனான்மாவாயிருக்கிறதேகாதிகளிடத்தில்
ஆன்மத்துவமும் விடரீதமாகக் கற்பித்துக்கொண்டு மோகத்தி
னால் சமூகாரகாரத்திற் சூழலுகிருன்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராந்தியினுலே நான்மனுஷன் நான் பிராமணன் நா
ன் விடுவதிநான்மகாபாவி நான் பிரகீடன் நான் லலவன் நா
னுகிநான் எனியென் னுமி துமுதலான அனான்மக்து வங்களை
ஆன்மாவினிடத்திற்கற்பிக்கிறான்-மேலும், அனான்மாவினுடை
யதர்மமானசன்மசரா மரணங்களுக்கும் பரிதாபனங்களுக்கான
தும்விபரீதமாகஆன்மாவினிடத்திற்குத்தோடத்தினுள்ளுரோ
பிக்கிறான்-அப்பா! பிராந்தியினுலேவினிடத்திலெவதகற்கி
க்கிறானே அதினுடைய குணதோஷங்களில் அனான்மாத்திர மா
னும் ஆன்மாவிற்குக்கடவுட்கிலலை கலக்கவுமில்லையென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பொட்டணான்பூமியிற் காலன்பறக்கிறதைச் சொல்மெ
ன்று சொன்னதாலந்தப்பூமியீராமச்சதோ, நேத்திராநிகளு
டையதோஷத்தினுற்சங்கைப்பார்த்துப்பச்சையென்கின்ற
தால்அந்தச்சங்கு பச்சையாச்சதோபாலனால் ஆகாசங்கறுப்
பென்று கற்பித்ததினால் ஆகாசங்கறுப்பாச்சதோ அப்படி
போலனாத்மதர்மம் ஆத்மதர்மமாகுமோ.

வினா- என்றிப்படிச் சொன்னகுருவைப் பார்த்துச் சீடன்கே
ட்கும்படி, வாரும்காமீ! சட்சுவுக்குமனசுக்கும்விடயமன்
றாயிருக்கிற பிரத்திகாண்மா வினிடத்தில் அனான்மா வாகிற
தோதி தர்மங்களை வெப்படியோடுபிக்கப்படும் கண்முன்
னகண்டவிஷயத்தினிடத்தில்விஷயாந்தரமானவேனென்றை
யாரோபிக்கலாம்அனுவும்ரச்சுசுத்தியினிடத்திலுப்பனையாகக்
காணப்பட்டிருக்கிறது--மனத்திற்குப் பூர்வங்கண்டவொரு ப
தார்த்தத்தை நினைத்திருந்துவெருகு பதார்த்தங் கண்டபோ
து அந்தப்பதார்த்தமே இதுவென்று நினைப்புலெட்சண மு
ண்டாகும் இப்படிசட்சுமனசுகளுக்கு அஃகாசாமான ஆன்மா
வினிடத்தி லெப்படியத்தியாசங் கூடும்--ஆன்மாவானு லொ
ருக்காலுமனுபனிக்கப்படவில்லை அப்படி அனுபனிக்கப்படா
தவஸ்துவக்கு விலட்சணமான அனான்மாவினிடத்திலெப்படி
யொப்பு சொல்லப்படும்? அனான்மா வினிடத்தி லான்மாத்தியா
சமெப்படிவந்தது? இதற்கு நிவிர்த்திஎந்தவுபாயத்தினுற்சித்
திக்கும்?சீவனானுக்குபாதிகள் சமமாயிருக்கச் சீவனுக்குமா
த்திரம்பெந்தமெப்படிவந்தது? நகவரனுக்குப் பெந்தமெப்
படியில்லாமற் போயிற்று? அடியேனுக்கு இந்நாச்சூசயங்க
ளைத்தீர்த்துக்கருணக்கண்ணுற் பார்த்துக் கரதலாமலமம் போ
லுதன்ருய்ததெரிபத்தக்கதாகச் சொல்லவேண்டுமெனின்,

விடை- என்றிப்படி கேட்ட சீடனைப்பார்த்து ஒருவானவர் சொல்லும்படிவாராய்சீடனே ஆன்மாவானவர் மனோவாக்கா தி ஒருக்கு விடயமாய்க் காணப்படுகிறவரல்ல அப்படிக்கி ருந்தாலும் நானென்கிற அனுபவம் அபோட்சமாய் சகலரு ங்கண்டிருப்பதால் ஆன்மாவிருக்கிறது பிரசித்தமே இப்படி யான்மாவிருக்கிற தற்கடையாள மாயிருக்கிறது ஒருவருக்கம் தானல்ல வென்கிறது சொல்லப் படவில்லை—நானிருக்கிறே னென்கிறத்தில் ஒருவரும் சாட்சியொப்பனைதேடவில்லை இப் படிபிரமபாணங்களுக்கெல்லாம் பிரமாணணிய மெந்தமூலமெ ன்று விசாரித்தறிமேலும், இவ்வான்மாவானவனாமாயா காரிய ங்கள் மறைக்கப்பட்டதால் மனசுக்குப் பிரத்தியட்சமாயனுப விக்கப்படவில்லை.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- மேகங்களானது சூரியனைமறைத்தது போலிந்தவர் ன்மாவையும் அகங்காராதிவிடயங்கள்மறைக்கப்பட்டது—ஆ தலால், விடயத்தைப் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டு அதிஸீடத் தில் மற்றொருவிடயத்தை யாரோபிக்கவேணுமென்றுநீக்கட் டசங்கை பெரியவர்களாற் பண்ணவில்லைஇப்படிவழித்ததற்கு ப்பிராந்தியேகாரணம்.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- சட்சமனசுகளுக்குவிடயமன்றாயிருக்கிற ஆகாசத்தினி டத்தில் சுறுப்புமுதலானதுகள் பாலாளற் கற்பிக்கப்பட்ட துபோல ஆன்மாவினிடத்திலும்புத்திப்பிரமையினால் அன ண்மாதிகளைக் கற்பிக்கப்பட்டது—அனண்மாதிக ளிடத்திலா ன்மாத்நியாசம் பண்ணுகிறதற்கு ஒருவொப்பனையும் அபேட் திக்கவில்லை.

வினா- அதெதப்படியெனின்,

விடை- இந்தச் சங்குபச்சை பென்கிறதிலெந்த ஒப்பனைவே ண்டும்—இதுவன்றியமுபாதிகளுடன் கூடின பிராந்திகளுக் குவேமொப்பனைவேணுமென்கிறது காணப்படவில்லை,நீரு பாதிகளாயிருக்கிற ச்சுமூதலான பிராந்திகள் காணப் பட்டிருக்கிறது உபாதியிற் காணப்படவில்லை—ஆனாலுங் கிகாஞ்ச மொப்பனைகாண்பித்துச் சொல்லுகிறோங்கேட்பாடாக இவ்வா ன்மாவானவர் அத்தியந்தநீர்மல சூட்சுமசுயம்பிரகாசரூப்படி, புத்தியும் ஆன்மாவைப்போற்பிரகாசபானதால் ஆன்மப்பிரகாச ன் ஆடல்புத்தியுக்கடிநீர்மலமாய்விளங்கும்;

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சூரியன்மூன்றையிருக்கிற பழக்கக்கல்லானது எப்படியிருக்கிறது அப்படியே ஆன்மப்பிரகாசத்தினால் புத்தியும் அந்தப் புத்திப்பிரகாசத்தினால் மனமும் அந்தமனப்பிரகாசத்தினாலித்திரியங்களும் அந்த இத்திரியப் பிரகாசத்தினால் தேமும்விளங்கும்—ஆகையால் தேதேந்திரியாதிகளாயிருக்கிற அனான்மாக்களிடத்தில் ஆன்மாவென்கிற புத்தியை அனுபவித்த நினைப்பாலால் நிசமாகக்கண்டதுபோல மூடாளுக்கு நிசமாய்க்காணப்பட்டிருக்கிறது—அப்பா? ஆன்மாவுக்கு அத்தியாசகாரணமான புத்தியி னிடத்திலிப்படியாக ஒப்பனைகண்டிருக்கிறது, அனான்மாவான தேகத்தினிடத்தில் நாமென்கிற அத்தியாசமென சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பூர்வாவது அத்தியாசத்துக்கு உத்தரோத்தர வத்தியாசமேகாரணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- எழுத்திபூர்ச்சைகளில் நின்றுமெழுந்திருந்த பேர்களில் அத்தியாசவாசனை காணப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- அப்படியாணப்பட்ட அத்தியாசத்துக்குக் காரணமென்னெனின்,

விடை- அனாதியாயிருக்கிற அவித்தைவாசனையென்றறி.

வினா- இந்த அத்தியாசபெந்தம்வந்ததற்குக்காரணமென்னெனின்,

விடை- பாதொருகாரணத்தினாலோ சென்மசராடரணவியாதி யாதிதூக்கங்களாகிற அனர்த்தங்கள் தன்னை வந்தடைந்தது, அந்த ஆன்மாவுக்குபாதிபாதி அவித்தைக்குப் பெரிதாயி ரண்டுசெத்திகளுண்டு.

ஆவரணவிட்சேபம்.

வினா- அதென்னெனின்,

விடை- ஆவரணசத்தி விட்சேபசத்தியென இரண்டுசத்திகளு ண்டி இந்தச் சத்திகளுடனே கூடி ஆன்மாவுக்குச் சமூகார பெந்தம் வந்தது அந்தஆவரணசத்தியானது, சுத்ததாமத குணப் பிரதானமானதா லாவரணத்துக் கெதுவாயிற்று அதற் கெ மூலஞ்ஞான மூலவிருளென்று சொல்லப்படும் அதனால் சகல செகத்து மோகிக்கப்பட்டது—அப்பா? விவேகஞாயிருந்தாலும் ஆன்மதத்துவத்தை நன்றாகக் கெள்விப்பட்ட பண்ட

புருஷோத்தமம் ஆவரணசத்தியினால் மறைப்பப்பட்ட கண்ணுடைத தானவன் தன்மேதகத்திலிருக்கிற ஆன்மாவை உறியாட்டான் விட்சேபமென்கிற ராசதசத்தியானது புருஷனுடைய பிரவிர்த்திக்கேதுவாய் ஸ்தூலபூதல் சூட்சும வகைக்கு முண்டான அசத்தாயிருக்கிற சகல பிரமாண்டங். னோயு மான் மாவீனிடத்தில் சுற்பிக்கும்—இதல்பூற்சொல்லப்பட்ட ஆவரணசத்தியானது புருஷோத்தமத்திலிருக்கிறவனை நித்திரையானது சரீரத்தைமறந்து போக எப்படி மூடுகிறதோ அப்படியே யிந்த சட்பிரத்தியகான்மாவை உள்ளேநன்றாய் மறைத்துக் கொண்டு வெளியிலிருந்த விட்சேபசத்தியைக் காட்டு விக்ஞம்—இந்த ஆவரணமென்ற பெரிதான சத்தியினால் நீர்மல மாயிருக்கிற ஆன்மாவை மறைக்கிற போது புருஷனுடன் ஆனந்தபாகவந்தகாதிசுரிடத்தில் மோகத்தினால் தானென்கிற ஆன்மபுத்தியை வைக்கிறான்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நித்திரைபோகின்றவன் சொப்பனைக்கான்கிற போது பொய்யான அந்தச் சொப்பனத்தேகத்தால் தானென்கிறபுத்தியை மெப்படிவைத்தானோ அப்படியே அனான்மாவானுடைய பிறப்பிறப்புபசிதாஹம் பிரமை முதலான தேகதர்மங்களை ஆன்மாவீனிடத்திற் சுற்பிக்கிறான்—இப்படிக் கொத்தபுருஷனுடன் விட்சேபசத்தியினால் ஏவப்பட்டு புண்ணியபாவ ரூபமான கர்மத்தைச் செய்துக்கொண்டு அதினால்வரப்பட்டதுகூக்கங்களைப்போகித்துக்கொண்டுசமூகசாரகாரத்திற்கழுவிகிறான்—அதனால் பிரத்தியகான்மாவுக்குச்சமூகசாரபெந்தமானது அத்தியாசமேதாஷ்த்தினூற் பிரபலமாகவுண்டாயிற்று ஆனதால் அந்த அத்தியாசமேதாதேகமேகாடிசெற்பொசம்பிறப்பிறப்புமுதலான கூக்கங்களினால் யனவரதமுங்கிலெகிக்கிறான்.

வினா- அத்தியாசமாவதேதெனின்,

விடை- வஸ்துவையவஸ்துவாகக்கிரகிக்கிறதே அத்தியாசம் இதுபிரந்தி மூலசுபாவமானதால் சமூகசார பெந்தத்துக்காரணம் ஆன்மாவுக்குஅத்தியாசத்தினால் சமூகசாரம்வந்தது அந்த அத்தியாசம் போனால் சமூகசாரபெந்தம்வலை ஆனதால்பிரந்திப் பெந்தமோட்சங்களிரண்டையும்நன்றாயறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பருஷ்ணவனுக்குப்பிரவிருத்தியேபெந்தும் நிவிர்த்தியேமோட்சம்இந்தப்பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளினால் பெந்த மோட்சங்களுக்கிடையின.

வினா- ஆன்மாவக்கத்தியாசம்வந்ததந்தேனுவேதேனின்,

விடை- இதுகாலகர்மாதிருபங்கள் இவ்வந்தியாசமானது இதற்குக்கர்த்தாவாகியநசரனுக்குஉபாதிபாகப்பரிணமித்துக்கான் பொய்யாயிருந்தும் ரச்சவிய்சற்பம்போற்சமுசாரத்தைக்கூட்டுகிறது—சீவனைப்போலேயிருநுக்குபாதி கூட்டுறவுசமமாயிருந்தாலுஞ் சுத்தசத்துவமலினைசத்துவமென்றிறவுபாதிஅபேதமானதால் சீவனுக்குப் பெந்தமேயன்றி நசரனுக்குப்பெந்தமும் அதன்காரியமுமில்லை.

வினா- இதில் நசரவுபாதியேது, சீவவுபாதியேதெனின்,

விடை- சுத்தசத்துவப்பிரதானமானமாயே நசரவுபாதி, மலினசத்துவப்பிரதானமானவவித்தையேசீவவுபாதி, இதில்குத்தசத்துவப்பிரதானமான நசரவனுக்குப் பெந்தமுமில்லை அதிலுக்கிடானவிட்சேபகாரியமுமில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தமக்குஉபாதிபானமாயைபத்தன்வயப்படுத்திக்கொண்டிசர்வஞ்ஞராயுமறைப்பில்லாத ஞானமுள்ளவராயுஞ் சஞ்சலமில்லாதபடிக்குச்சுத்தந்தாராய்கிருட்டிணி சங்காரப்பிரவேசங்களுகிற கிரியைகள் தன்னிச்சைக்கீழ்நற்படிசெய்துராசததாமதங்க ளிரண்டையுந்தமக்குக் கீழ்ப்படுத்தி வினையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்—ஆதலால் ஆவரணவிட்சேபமிரண்டு மீளநனைபொன்றுஞ்செய்யமாட்டாது, வேதமும், இசரன்தனக்குத்தானே சுதந்தரனாய் பிரவிர்த்திகளை யொடுக்கிக்கொண்டிமகாமகினைமையப் பொருந்தியிருக்கிறொன்று சொல்லுகிறது, மலினசத்துவப்பிரதானமான சீவனுக்குப் பெந்தமும்சமுசாரமும் பொருந்தின—இந்தச் சீவனுக்கு முன்சொல்லப் பட்ட, விட்சேபங்கள் மிகவுந்திரனாய்க் காணப்பட்டிருக்கிறது, இந்தச் சமுசாரத்துக்கு மூலம் விபரீதமான அத்தியாசம்இந்த அத்தியாசத்துக்குமூலம் ஆவரணமாகியவஞ்ஞானம்இந்தவஞ்ஞானநிவிர்த்திஞானத்தினால் தவிசக்கரமத்தினாலாகமாட்டாது.

வினா- அதேன்கர்மத்தினால் நிவிர்த்தியாகாதெனின்;

விடை- கர்மத்துக்குமஞ்ஞானத்துக்கும்விரோதமில்லாததால் கர்மமஞ்ஞானத்தைக்கடிக் கமாட்டாது கன்மத்தினாலே சென்மமும் கன்மத்தினாலேயேமரண மூமானதால் சென்மமரண ரூபங்களுங்கர்மங்களுக்கே—இந்தக் கன்மங்களுக்குக் கன்மவிலட்சணமான ஞானமில்லை அஞ்ஞான காரியமே கன்மமானதாலிந்தக்கன்மமும் அஞ்ஞானத்தினாலுவிருத்தியடையும்—அதுளகினால் விருத்தியடைகிறதோ அதினால் நாசமாகாததால் கன்மத்துக்கு அஞ்ஞானம் விரோதமாகாது, ஞானமே அஞ்ஞானத்துக்குவிரோதம் ஆதலால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிறதற்கு ஞானமேதவிரவேறில்லைபென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிரகாசத்துக்குமிருட்டுக்கு மெப்படிவிரோதமோ அப்படியே ஞானத்துக்குமஞ்ஞானத்துக்கும் விரோதங்காணப்பட் டிருக்கிறது ஆனதால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிற நிமித்தம்புத்திமானாயிருக்கிறவன் ஞானத்தைச்சம் பாதிக்கவேணும் அந்ந்ஞானமும் ஆன்மானுன்மவியேகத்தினால் சித்திக்குமன்றி மற்றொன்றிலுஞ்சித்தியாது.

வினா- முழுட்கவானவன் ஞானத்தைத்தேடுகிற விதமெப்படியெனின்,

விடை- புத்தியினாலே ஆன்மாவிலு அருன்மாவிலு வென்றுவேறுபண்ணவேணும் அப்படியேறு பண்ணினாலான்மா வினிடத்தில் அருன்மபுத்தியாகிறமுடிச்சவிழ்ந்துபோய் ஆன்மத்துவமும் உண்டாகும்—இப்படியிருக்க மூடர்களாயிருக்கிறபேர்கள் மேதாந்தங்களை விசாரியாமல் தாமே பெரியவர்களென்றெண்ணிக்கொண்டு ஈசரகடாட்சங்குருகடாட்ச மில்லாதபடி, ஆன்மஞ்ஞானபத்தைநாலுவிதங்களாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

பலமதசித்தாந்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அத்தியந்தபாம மூடராயிருக்கிற பேர்கள் புத்தியினே ஆன்மாவென்றெண்ணியிருக்கிறார்கள்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவினிடத்தில் என்ன பிரிதியிருக்கிறதோ அது

புத்திரனிடத்தில் மிகவுங்கண்டிருப்பதாலும் புத்திரன் பெருந்தானினேத்தானென்கிற அனுபவத்தினால் ஆன்மாவே புத்திரனைன்கிற சுருதியினாலும் தீபத்தில் நின்றுந் தீபம் பிறந்ததபோல் பிதாவினிடத்தில் நின்றுப் புத்திரனுண்டானென்கிறத்தினாலுந்தகப்பன் குணங்கள் பிள்ளையினிடத்திற் பிதாந்ரு நியாயம்போற் காணப்பட்டிருக்கிற படியினாலுஞ்சுத்தமுடனாயிருக்கிறவன் புத்திரனே ஆன்மா வென்றெண்ணுகிருன்—இப்படி புத்திரனே ஆன்மாவென்கிற மதக்காரனை பற்றொரு மதக்காரன் தூஷிணித்துச் சொல்லுகிருன், புத்திரன் ஆன்மாவென்கிற தெப்படிக்கூடும் பிரீதிமாத்திரமே மல்லாமல் புத்திரனைப்படி ஆன்மாவாவான்—பிரீதியேயான்மாவாகிற போதுஷேத்திரபுத்திர தனங்களிலும் பிரீதியிருக்கிறதால் அதுசுருமான்மாவாகவேணும் அப்படியில்லையாகையால் புத்திரனைக்காட்டிலும் விசேஷமாய் சகலப்பிராணிகளுக்கும் தேவத்தினிடத்தில் பிரீதி காணப்படுகின்றது, அதுவே யான்மாவாகவேண்டும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- விடுவென்கிறபோதுபுத்திரன்மேலானும்போகட்டுமென்றுதான் தேகத்தைத்தப்பித்துக்கொண்டு ஒருகிருன் இதுதான் நியுந்தன் தேகத்தைச் சவரட்சனை பண்ணிக் கொள்கிற தந்தைப்புத்திரனைவிற்கின்றான் அவன்பிரதி கூலனாய்சொல்லுகிற லாதவையில்சங்கரித்துப்போடுகிருன் ஆகையால் தேகமே ஆன்மாவன் நிய புத்திரனான்மாவாகமாட்டான், திரணருபாதி பெயர்ப்பனைசுருந்திபத்தைப்போல் புத்திரனிடத்திலில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சகலஅவயவங்கள் பொருந்தின பிதாவினிடத்திற் நின்று நொண்டிமுடங் கூன்குருடாகப் பிறக்கின்றான் நல்லதற்குணனாயிருக்கிற தகப்பனிடத்தில் தற்குணபுத்திரன் பிறக்கின்றான் ஆனதால்நீசொன்னபுத்திராளாடாசமே—இந்ததேகமானதுகிரகத்திற்புத்திரனுக்குப்பிதாவைப்போலிருந்துக்கொண்டுசகலகாரியங்களிலும் சகலவஸ்துக்களிலும்பலமாவதனவங்கண்டிருப்பதால் தேகமே யான்மாவென்று சொல்லவேண்டும்—புத்திரனே ஆன்மாவென்கிற சுருதியின் அர்த்தமுக்கியமாய்ப்புத்திரனை ஆன்மாவென்றுசொல்லவில்லை உபசாரமாகவான்மாவென்று சொல்லிற்று, மேலும், நானென்கிற அ

உம்பதத்துக்கு லட்சியமார்க்கண்டது தேகமே தவிரவேறென்ற
 றில்லை, சகலசெந்நுக்களுக்கும் தேகமேநானென்கிறநிச்சயம்
 பிரத்தியட்சயமார்க்க காணப்பட்டிருக்கிறது, சுருதியினுமிந்தப்
 புருஷன் அன்னரசமயமென்று மீதத்தக்கே புருஷன் அரு
 சொல்லியிருப்பதால் தேகமானபுருஷன் ஆன்மாவாகவேணும்
 ம் புத்திரன் ஆன்மாவாக யாட்டான்—இப்படிதேகமே உரன்
 மாவென்று சொன்ன சாளுவாகமத்தினுடைய நிச்சயத்தை
 மற்றொருமதக்காரன் கேட்டுப் பொறுக்கமாட்டாமல் தூஷி
 ணித்துச் சொல்லுகிறான், தேகமெப்படியான்மாவாகும் தேக
 மாலது அசேதனமாமடான்றினுள்ளெப்பட்டிருக்கிறதுமாயி
 நீதிரியங்களுள் சரிக்கப்பட்டிருக்கேட்டிருக்கிறதே தவிரச்சுதந்
 தாமாட்சேட்டிக்கவில்லை—கிரகஸ்தருயிருக்கிறவனுக்குவிடா
 சிரமமாயிருப்பதுதோலித்தச் சட்கவாத்தியிந்திரியங்களுக்கெ
 ல்வாயிருப்பிடம். கியும்பாலியமுதலானநானாஅவத்தனதகமோ
 டேகமுதலானதுகியுப்குக்கிலசுமோணிதத்தாலுண்டாகியும் திருப்ப
 தால் தேகத்துக்கு ஆன்மத்துமொருக்காலுஞ் சொல்லுகூடா
 து, நான்குருடன் நான்செவிடன் நானுமைமெய்கிற அனு
 பலத்தருவிந்திரியங்களே ஆன்மாவாகவேணும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- இந்திரியங்களுக்கு விடயங்களையறிதிறத்தியிருக்கிற
 து அதல்லாமல் உபநிடதத்தினுமிந்திரியங்களேசேதனமென்
 றுசொல்லியிருப்பதாலிந்திரியங்களுக்கே ஆன்மத்துமட
 மும்—என்றப்படி சொன்னமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தைக்கே
 ட்டுப் பொறுக்கமாட்டாமல் மற்றொருமதஸ்தன் தூஷித்துச்
 சொல்லுகிறான் இந்திரியங்களைப்படி ஆன்மாவாகும் அதன
 ன்நினுலே வட்டப்படுக்கோடாலியைப்போல் தொழிலைச் செய்
 கிறதே தவிர இந்திரியங்களுக்குச்சுதாசேதனமில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- காரணமாயிருக்கிறகோடாலிக்கெப்பட்டதுதாசேதனத்
 துவங்காணப்படவில்லையோ அப்படியேஇந்திரியங்களுக்குச்
 சுதாசேதனத்துவமில்லை இந்திரியங்களான்மாவென்றுசொன்ன
 சுருதியினுடைய அர்த்தம் இந்திரியஅதிதேவதைமைச் சொல்
 லிபதேதவிரப்பிரசித்தமாய் இந்திரியங்களுக்குச்சேதனத்துவ
 ன்சொல்லவில்லை—அசேதனமாயிருக்கிறதிபாதிக்களுக்குமெளி

யிலிருக்கிற பதார்த்தத்தைத் துணுக்குவிக்கிற சாமர்த்திய மெய்
படியில்லையோ அப்படியே சடங்களாயிருக்கின்ற சுமோத்திர
சடங்களாகளுக்கு அசேதனத்துவஞ் சித்திக்கும் ஆனதாலிந் தி
ரியங் னைச் சேட்டிக்கப்பண்ணுகிற பஞ்சவிருத்தியாயிருக்கி
ன்ற பிராணன் அவத்தாத்திரயங்களினுமிருப்பதாலந்தப்பிரா
ணனே யான்மாவாகவேணும் — இதன்றியும் நான் புகுகொண்
டேன் தாகங்கொண்டேனென்கிற அனுபவமிருக்கின்றது, சுரு
தியிலும் பிராணனே யான்மாவென்று சொல்லியிருப் பதால்
பிராணனுக்கேயான் மத்துவமுசித்தமன்றி இந்நிரியங்களுக்கு ஆ
ன்மத்துவ மொருக்காலுங்கூடாது — என்றிப்படி சொன்ன ம
தஸ்தனுடைய நிச்சயத்தை மற்ருருமதக்காரன் தூஷித்துச்
சொல்லுகிறான், பிராணனென்பது ஆன்மாவாகுமெனியிலே
திரிகிற வாயுவைப்போல் உள்ளிதஞ் சஞ் சரித்துக் கொண்டு து
ருத்திபோல நல்லது மெனவென்று மதியாதபடி சடங்கு பா
வமாப்பிராணன் சஞ் சரித்துக்கொண்டிருக்கிற து — சுருத்தி
யிற் பிராணனிருந்த துணை துக்குக் காணப்படவில்லை ஆனதா
தமையானது சடங்குதாமதநிந்துக் கொண்டுதான்மாயிருத்
தன்றையதானது தாமதமே யான்மாவாகவேணும் என்றிப்பிராண
ன் ஆன்மாவாகாட்டாது.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - நான்சங்கற்பித்தேன் நான்விசற்பித்தேன் நான்சிற்து
னைபொருந்தினெனென்கிற அனுபவத்தினாலும் பஞ்சமய
னே ஆன்மாவென்று சுருதிசொன்னதினாலும்மனதேயானே
மாவாகவேணும் பிராணன் ஆன்மாவல்ல, என்றிப்படிச் சொ
ன்னமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தை மற்ருருசடனான மதக்கார
ன் தூஷித்துச் சொல்லுகிறான் மனதுக்கு ஆன்மத்துவ மெய்
படிக்கூறிமஇந்நிரியாதிகள் மனதினால்வெப்பட்டுத் தொழிவ்
செய்கிற தெப்படியோ அப்படியே மனதுங்கர்த்தா வாகியிரு
க்கிற புத்தியினால் வெப்பட்டுப்பிரவிருத்திக்கிறபடியினால் 'கா
ணங்களைப்பல்லா மேவுகிறவனெனினு அவனையான்மா வாச
மேணும் — மேலும், ஆன்மாவானவன் எதந்தானாகவும் புருஷ
னாகு மொன்றினால் வப்பாடாதவனாகவுமிருக்கவேணும் ஆச
ல்ல நான்சுர்த்தா நான்போக்தா நான்சுகியென்கிற அனுபவம்
புத்தியினிடத்தி லிருப்பதினால் புத்தியேயான்மா, அகங்கார த
ர்மம் புத்திதர்மமானதாலும் புத்தியாகிய விஞ்ஞான மயனே
யான்மாவென்று வேதஞ்சொல்லியிருப்பதாலும் மனதைக்கா

ட்டிலும் கர்த்தாவாய் சகலகாரியங்களுஞ்செய்து முடிக்கையா
லும் புத்தியாகிய விஞ்ஞானமயனே யான்மா வாகவேணும்—
என்று நிச்சயம் பண்ணின பொளத்தனுடைய மதத்தைக்கேட்
டுப்பிரபாகரனுந்தார்க்கீகனும் பொறுக்கமாட்டாமல் இவனு
டைய நிச்சயத்தைத் தூஷணீத்துச்சொல்லுகிறார்கள், புத்தியை
ப்படி ஆன்மாவாகும்புத்தி அஞ்ஞானகாரியமாய்க் கடிதில்தோ
ன்றி மலமலதால் புத்தியான்மாவாக மாட்டாது—புத்தியாதிச
கல் காரணங்களுமஞ்ஞானத்திலேயங்களை டிருப்பதாலும்பா
லலிருத்தார்கள் முதல் நானஞ்ஞானியென்கிற அனுபவஞ்சொ
ல்லுகிறதற்குலும் அஞ்ஞானமே யான்மா வாகவேணு மன்றிப்
புத்தியானது ஒருக்காலும் ஆன்மாவாகமாட்டாது—விஞ்ஞான
மயனைக் காட்டிலும் ஆனந்தமயனேவென்றாசுருதியிற் சொ
ல்லியிருக்கிறது இவன்றியுஞ் சமுத்தியி லொருதுக்கங்களுமி
ல்லாமல் சம்பாபிருப்பதாலும் ஆனந்தமயனே யான்மா வெ
ன்கிறது அசம்பம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- புத்தியாதிநீதரியங்கெல்லாம்முத்தியில் அஞ்ஞான
த்திலியித்திருப்பதாலுமனக்கூட்டிவிலலாததினால் துக்கங்கா
ணவிலலை யென்கிறதினாலும் துக்கியாபிருந்தவர்க ளுக்குக்கூட
ச்சமுத்தியில் துக்கங்கண்டிருப்பதாலும் தானொன்றுமறியென
ன்கிறவனுபவங்கண்டிருப்பதாலும் அஞ்ஞானமாகிய ஆனந்த
மயனே ஆன்மாவாகவேணுமன்றிவிஞ்ஞானமயன் ஆன்மாவாக
மாட்டான், என்றுநிச்சயித்தமதஸ்தர்களைப்பாட்டமதக்காரன்
மதாபிமானமோசனையினால் துத்தூச்சொல்லுகிறான் அஞ்ஞா
னமெப்படியான்மாவாகும்ஞான முக்கடியிருக்க வேணும்ஞா
னமில்லாமற்போனால் அஞ்ஞானியென்று அஞ்ஞானத்தையெ
ப்படியறிவான்—சுகமாய் நித்திரைபோனென் ஒன்றுமறியே
னென்று தன்னுடைய அஞ்ஞானமும் ஞானமும் நித்திரை
விரிந் தெழுந்திருக்கிறவ னிடத்திற் காணப்படுகின்றது—சுரு
தியிலும் பிரஞ்ஞானகனமாயிருக்கிற ஆனந்தமயனையே ஆன்
மாவென்று சொல்லியிருப்பதாலிந்த ஞானஞ்ஞானங்கள்கடி
னதற்கே யான்மத்துவஞ் சொல்லப்படுமன்றி அஞ்ஞானமட்
டுக்குமான்மத்துவங்கூடாது.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானது மின்மினிப்பூச்சிபோல் சித்துஞ்சப

முக்கூடினது ஆதலால் கல்குட்டியாதிகள் போற்றேவலசுட
மான் அஞ்ஞாலத்துக்கு ஆன்மத்துவங் கூடாது ஞானஞ்
ஞானமே மான்மாவாகவேணும்—என்றிப்படி சொன்ன பரட்
டமதஸ்தனுடைய நிச்சயத்தினதமற் றொருகுனிபமதக்காரன் துர்
ஷித்தச்சொல்லுகிறான் ஞானஞ்ஞானங்கள் ரண்டுக்குமால்மத்
துவமெப்படிக்கடும் ஞானஞ்ஞானங்களிரண்டுப்பிரகாரந்த
காரங்கள் போலவிருத்தமானதால் இரண்டுக்குஞ்சமஞ்ஞானி
யமும் லைசயாகமும் மொன்றுதான் என்று கலப்பதுந்கூடாது ஆ
கையால் ஆன்மப்பிரகாசங்கள் போலிருக்கிற ஞானஞ்ஞானங்
களிரண்டுக்கு மான்மத்துவஞ்சித்தியாது—அஞ்ஞானந் தான்
ஞானந்தான் புத்திதான் குணங்கள் தான் இதுவெல்லாம் மெள்ள
ளவாகிவா நீத்திலாயில் ஒன்று மனுபவிக்கப்பட்டால் சூனி
யமே யனுபவிக்கப்படுகின்றது—சமுத்தியி னொருவன் துவு
மில்லை நான் என தென் னிறுந் தோன்றவில்லை யென்று நித்தி
னாவிழித்தெழுந்திருந்தசகலசனங்களாலும் சூனியத்தைநனைக்
கப்படுகின்றது ஆனதால் சூனியமே மான்மாவாகவேணுபலநி
ஞானஞ்ஞானங்களிரண்டு மான்மாவாக மாட்டாது—மதத்தி
லும் அசத்தே முன்னுற்பிறந்ததென்று நன்குமற் றொல்லியி
ருப்பதால் சூனியத்துக்கேயான்மத்துவமுசித்தம்.

வினா- அதெப்படியெனின்;

விடை- குடமானது முன்னில்லாமலிருந்து பிறந்ததின் பிற
கு குடமென்று காணப்படுவதுபோல் அசத்தலை நின்று
ஞ்சத்தான சகலசெகத்தும் பிறந்தது ஆனதால் சூனியமே
பாகவேணுமென்றான்-இந்தப் பிரகாரம் தாங்களே விடேகி
ளென்று மதாபிமானத்தோடே தந்தள்தங்கள் மதங்களுக்குத்
தகுந்தயோசனைகள் செய்து அதற்குத்தக்க கருதிகளைபுஞ்ச
ங்கொகித்துக்கொண்டுபுத்திரன் முதல் சூன்னியபரியந்தமும்கூ
ன்மாவென்றெண்ணின மதங்களை யெல்லாம் அஞ்ஞானமென்று
நிரூபிக்கப்பட்டது.

வினா- அதெப்படியெனின்;

விடை- இப்படிக்கொத்த மதக்காரருடைய கருதியுத்தியனு
பவங்களாபாசமாத்திரமாகையாலும் அவர்களது பூர்வா பூர்வ
யுத்திகளுத்த ரோத்தரயுத்தியினால் காதிக்கட்டிப்போ
தாலும்புத்திரன் முதல் சூன்னியந்தமட்டு ம் அஞ்ஞானமாக்
ன்று கருதியுத்தியனுபவங்களினால் நிச்சயிக்கப்பட்டது—மே

ஹம் பிரமாணந்தரத்தினால் வாதிக்கப்பட்டிருப்போனவத் துவை
ப்டெரியவர்களால் யெதார்த்தமாயங் கோரிக்கப்படவில்லை ஆன
தால் புத்திராதி குணியாந்தமும் அனான்மாவென்றுன் புத்தயி
னால் நன் குய்த்தெரிந்துகொள்வாயாக.

வினா- இப்படியென்னகுருவைப்பார்த்துச் சீடனானவன் கே
ட்கும்படி, அய்யா? சமுத்திகாலத்தில் தேகேந்திரியாதிக
ள் சகலமும் லயமாய்ப்போலேபோது குணியத்தைத் தவி
ரவேண்டும்தம் அனுபவிக்கப்படவில்லை, தேகீர் குணியம் ஆ
ன்மாவல்லவென்றால் அந்தச் குணியத்தைத் தவிர ஆன்மாவெ
ன்று வொருபதார்த்தம் வேறுபிறந்து அனுபவிக்கப் படவி
ல்லை— அப்படியே சமுத்தியில் ஆன்மாவிற்குந்தா னென்றான்
அனுபவிக்கப்படவில்லை, அகர்தானெப்படியிருக்கிறார் இரு
க்கிற தற்குப்பிரமாணமென்ன, ஸட்சணமென்ன, அகங்காராதி
கௌல்லாம் வாதிக்கப்பட்டிருப்போலுமும் ஆன்மா அப்படி
வாதிக்கப்படவில்லையென்பதுக்கொத்திருதயக்கிரந்திலட்ச
ணமான சமுசயங்கௌல்லாம் யுக்தியாகிற வாளினால் அறுத்து
க்கிருடைகூர்ந்து அடியேனைரட்சிக்கவேணவீ மமனின்.

விடை- வாராய் சீடனே நீ உன்னுடைய புத்திக் குச்சம்மதமா
யிருக்கிற சூட்சுமமான சங்கையக்சீகட்டாய் அது சூட்சும
மான சகசியம் அது சூட்சுமபுத்தியானமகாத்து யாக்கனிடத்
தில் காணப்பட்டிருக்கின்றது— ஆயினும் நீ நம்மையேதேது
ட்டையோ அது உலையெல்லாம் நன்றாய் உணக்குத்தெரியச்
சொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக, அதிசயமாயிடுஞ்சிவோடமா
கியுஞ்சூட்சுமமாகியுமுமூட்சுக்களினாலே அறியப்படுகிறவராகி
யுமிருக்கிற ஆன்மாவானவர்காரியமாயிருக்கின்ற புத்தியாத் இந்
திரியங்கௌல்லாந்தனக்குக்காரணமான சமுத்தி யுஞ்ஞானத்
தில்லயமாயிருக்கிற போது ஆலமரம் வித்திற்கா னாதபடியொ
டுங்கியிருந்ததுடோல அவ்வியாகிருதமா யிருந்தார்— அவ்வா
ன்மாவானவர் சாக்கிரத்தோடே கூடியிருக்கிற உனிடத்தில் வி
யாகிருதனாகியும் சமுத்தியையடைந்திருக்கிற உனிடத்தில் அவ்
வியாகிருத சொருபமாகியுமிருக்கிறான் நிச்ச குணியமாயில்லா
மற்போகவில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை-ஆலமரமானது ஒருவிடத்தில் அங்குசமாய்மொருவிடத்
 தில்வித்த சவுங்காரியங்காரணமாய் அருபமாயிருந்ததுபோ
 லான்மாவஞ் சுழுத்தியில் அவ்விடாகிருத மாயிருக்கிறார்—
 ஆனதால் சுருதியுமிந்த அவத்தையை அவ்விடாகிருத மென்று
 சொல்லுகிறது இந்த அர்த்தத்தைப்பதியாமலஞ்ஞானிகள் சுருதி
 யுத்தியிலுற் செகத்தைக் காணாதே ஞானிய மென்றறிந் திருக்
 கிறார் இதன் தியும் அசத்தினிடத்திலிருந் துண்கத் துண்டாயிற் றெ
 ண்பது ஓரிடத்திலும் கேள்விப்படவுமில்லை காணப்படவுமி
 ல்லை, மனுடக்கொம்பில் நின்றும் ஆகாசபுரத்திலின்றின்று மொரு
 பதார்த்தங்களுண்டாயிற் றென்றால் அசத்திலிருந்து சத்து
 ண்டாயிற் றென்பது கூடும், மண்ணைப் பல்லாமல் குடம் கெடுறபி
 றந்தென்றால் மணலிலுந் தண்ணீரிலுந் குட முண்டாக
 வேணும் அப்படியொருவிடத்திலுந் தண்ணீர் மணலிசண்டி
 லுங்குடமுண்டா யிருக்கிற துண்டோம் சத்தமாயிருக்கிறபிருத்தி
 லையேயேசுருபமாயுண்டானகுடத்துக்குக் காரணமேயல்லாது
 வேறில்லை இப்படியல்லவென்றால்காரியகாரணலட்சணத் துக்கு
 விபரீதமாகும் ஆனதால்சகலலோகத்திலுஞ் சகலசாத்திரசத்திலு
 ம் சத்தினிடத்திற் சகலமுமுண்டாயிற் றென்று சொல்லாதேசம்
 மதம்-அசத்திலிருந்து சத்துண்டாயிற் றென்ற சுருதிக்குமே
 ல் சுருதியானது அசத்திலிருந்து சத்துண்டாகுமோ வென்று
 சங்கித்து அசத்தைப் பொய்யென்று நினைத்தித் துச்சத்திலே நி
 ண்று அசத்துண்டாயிற் றென்று சொல்லுகிறது-ஆனதால்வாரா
 ய் பிராந்த கிரோமணியே சுழுத்தியின்பிரஞ்ஞானனைவன் அ
 வ்விபத்த சத்தத்தைப்பொருந் தி சாக்கிரதையாய் சாட்சியாக
 ப் பார்த்திருப்பதால்சுழுத்தியைச் சூனியத் துமென்ற தெப்ப
 டிசித்திக்கும்--அப்படியுசுழுத்தியைச் சூனியமென்று எதிருவே
 சொல்லப்பட்டது எந்தவிருவிருல் நிச்சயம் பண்ணினாய் அ
 தையெப்படி சூனியமென்றறிந்தாய் அதைச் சொல்லென்று
 கேட்டவிடத்தில் மூடாளுக்குள்ளே கிரோவீடாயிருந் தவரு
 ளுலும்அதற்கேற்றவுத்தாமென் னென்று சொல்லப்போகிறான்
 இப்படிக்கேட்கின்றபேருக்கு அனுபவமானவுத்தாஞ்சொல்லு
 கிறவனொருத்தனுமில்லை ஆனதால் நாமேசொல்லுகிறோம்தன்
 சுழுத்தியிலே கண்டசூனிய பாலத்தை சூனிய மென்றறிந்தவ
 னென்னை, நித்திரை போகிறபோது சூனிய மென்று சூனிய
 பாலமாகத் தன்னு லனுபவிக்கப் பட்ட சூனியத்தைத் தான்
 தானே சொல்லுகிறான் ஆதலாலந்தச் சூனிய மென்கிற வுத்த
 த்தில தான்கொடாடலிருந்துக் கொண்டு சூனியத்தைப்பாடி

கிஞ்ஞ மென்கிறதன்சத்தையைமறந்து மூடஞவன் தன்னை யங்கூட்டிச் சூனியமாகச்சொல்லுகிறான்- ஆகையினால்யாதொ ருபருஷினுக்கும் நித்தினாயிற் சகலமும் வயித்திருப்பதால்தா ன் ஒன்றையும் அறியாதபடி. சுழுத்தி சர்மத்தைபடைந் திருக்கிறான்இந்தப்புத்தியாதி இத்திரியங்களில்லாமலிருக்கிற சுழுத் தினையறியந் துக் கொண்டிருக்கிறதெனவே அதுவே நிர்விசை ராமான ஆன்மாவென்றறி— இப்படிக் கொத்த சுயஞ்சோதியா ன ஆன்மப்பிரகாசத்தினும் பிரமாண்டத்தில் சூரியசத்திராநிக ளும் பிண்டாண்டத்திலிருக்கிற தேகேந்திரியாதிகள் சகலமும் விளங்குகின்றன.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- பிரகாசமான சூரியனைத் துலக்குவிக்கிறதற்கு வேஞ்ஞ ருபிரகாசாந்தரமான வஸ்து பூமியி லெப்படி காணவில் லையோஅப்படியே யான்மாவைத் துலக்குவிக்கிறதற்குவேஞ்ஞ ருவஸ்துவமிலலை, யாதொரு சாக்கிர சொப்பனை சுழுத்திகளே தினுலறியப்படுகறதோ அதுவேயான்மா, அப்படியறிந்து வ ருகிற ஆன்மாவை மெவனாலறியப்படும்.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- சகலத்தைபுந்திக்கிறது அக்கினி அந்த அக்கினியைத் திக்கிறபதார்த்தம்வேஞ்ஞன் மெப்படியில்லையோஅப்படி யே சகலத்தைபு மறிகிறது ஆன்மா அந்தஆன்மாவையறிகி றவன் ஒருவனுயில்லை- ஆகதால் அதுபவஞபமாய்சுயம்பிரகா சமாய்த்தானாயடைந்திருக்கிற ஆன்மாவானது தன்னைவிட அநீ கிறதற்குமேறே யொரு அறிவில்லாததால் தன்னாலே தன்னைப றியவேணும்— திரிசுயமாயிருக்கிற புத்தியாதிகளெல்லாம் சு ழுத்தியில்லையமானதால் தானொருத்தனாயிருந்துக்கொண்டிகா ளாதவன்மேலாவங் கௌதவன்மேலாவங் அறியாதவன்மேலா வுயிருக்கிறான் இந்தச் சுழுத்திருபமான அந்தகாரத்துக்குத்தா னேசாட்சியாய்நிருவிகற்பமாய் சுகமாயிருக்கிறான் ஆதலாற்சு ழுத்தியிலான்மாவுண்டென்பதிற் பிரமாணந்தானே.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நித்தினைபோயெழுந்திருந்ததன்ருலேயே தானிருந் த நினைப்பைநினைத்துக்கொள்கிறான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- யாதொருவனும் நான்குமாய் நித்திரைபோனென் நா
 னென்றுமறிமேனென்கிற அனுபவமே ஆன்மாவிருக்கிற
 ப் பிரமாணமேயெனும், சுழுத்தியானந்தமயமென்றும் அன்னிய
 வஸ்துக்களில்லையென்றுந்தானென்கிற நிலையென்றுஞ் சுழுத்
 தியிலனுபவித்ததைச் சுருத்தி ருந்த உணர்வைத் துச்சொல்லுகிறான்.

வினா- அதேதெனெனின்,

விடை- எவனாலே யென அனுபவிக்கப்படுகிறதோ அவனால
 னைநினைக்கவுஞ் சொல்லவுங்கூடும்—அதுதவிர அன்னியனா
 லனுபவித்த பதார்த்தத்தினுடைய நினைவுமேற யொருத்
 தனுக்குத் தோற்ற மாட்டாது ஆனதால் சுழுத்தியிலே தானெ
 ன்கிற ஆன்மாவிருக்கிறதற்குப் பிரமாணமாகப் பெரியோர்க
 ளாலும்பாலவிருத்தா திகளாலும் அறியப்பட்டிருக்கிறது.

வினா- இதற்கடையாளமேதெனின்,

விடை- முன்னிருந்த நினைப்பே பின்னும் வருகிறது, சுசுமா
 ய் நித்திரைபோனெனென்கிற தெய்வடையாளம், பூர்வமொ
 ன்றை யனுபவித்ததில்லாமற் போனால் பின்பு முன்பனுப
 வித்த நினைப்புப்பிறக்கமாட்டாதென்கிற யுக்திகளும் ஆன்மாவு
 ண்டென்பதிற்பிரமாணம்—மானுடேக்கிய வுபநிடத்திலும் ஆ
 ண்மாவானவர் நித்திரையிலொருகாமியங்களுங் கோரவில்லை, அ
 வர் பிரஞ்ஞானகனராய் ஆனந்தமயராய் ஆனந்தபோக்தாவாயி
 ருக்கிறுமென்று சொன்னதால் சுழுத்தியில் ஆன்மாவிருக்கிறுமெ
 ண்டதற்கந்தேகமில்லை.

வினா- சுழுத்தியென்பதேதெனின்,

விடை- ஆன்மாவானது ஒன்றுங்கோராதபடி சொப்பனமுமி
 ல்லாதபடியிருக்கிறதே சுழுத்தி அந்தச்சுழுத்தியில் ஆன்மாவி
 ருக்கிறுமென்று சுருதியாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஆ
 ண்மா அழியாமல்குழுத்தியிலிருக்கிறதற்குச் சாஸ்திரங்களைப் பிர
 மாணம்—அனுபவத்திலும் சுழுத்தியிலொன்றுங்கோராதபடி
 சொப்பனத்தையுங் காணாதபடி யிருந்தோமென்கிற தற்கு
 தானில்லாவிட்டாலே துக்கங்கூடாது ஆகையால் ஆன்மாவிருக்கிறு
 மென்று அனுபவிக்கப்பட்டது, இதற்குமுன் சாட்சிப்பிரமா
 ணங்களாய்ச் சொன்ன சுருதி சாஸ்திரங்களினால் ஆன்மாவை

சாட்சியாகப்பெரியவர்களால் அறியப்பட்டிருக்கிறது— ஆன
தாலிந்த ஆன்மாவைக்கேவல மென்றுஞ் சத்தமென்றுஞ் சச்சி
தானந்தலட்சணமென்றும் பிரத்திய கான்மகொருப மென்று
ஞ்சொல்லப்படும்.

வினா- சச்சிதானந்தலட்சணத்துவமேதெனின்,

விடை- காலத்திரயங்களிலும் அவத்தாத்திரயங்களிலு மழியா
தபடியிருக்கின்றது சத்ருபத்துவமும், காலத்திர யத்திலு
ம் பிரகாசமான அறிவைப்பொருந்தின சைதன்னிய மாயி
ருப்பது சத்ருபத்துவமும், அகண்டமாய்த் தடையற்ற
ஆனந்தத்துவமாயிருப்பது ஆனந்தத்துவமுமாம்.

வினா- இதிற்சத்தாவதேதெனின்,

விடை- யாதெருமனுஷ்டுக்குஞ்சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி
யிலிடைவிடாமலான்மா வினுடையசத்தவதுமானது நான்
ஸ்திருப்பதால் காலத்திரயத்திலுமானமா சத்தாயிருக்கிற
மென்பது — ஆன்மாவாகிறநான் சதாகாலத்திலு மிருக்கிறே
னென்பதி லிடைவிடாமலையாளங்கள் காணப்பட்டிருக்கி
றது இல்லையென்பது மொருக்காலுமில்லை ஆனதால் ஆன்மா
வாகிற தனக்கு நித்தயத்துமஞ்சொல்லப்பட்டது — கருப்போ
னும் பேரப்போனும் வாலியசைசமயெளனைஞ் சலாபுதலா
ன அவத்தைகளி லுஞ் சாக்கிர பூதலான அதத்தைகளிலும் அன்
னியமாயிருக்கிற விருத்திகளிலும் தற்புத்தியாயிருக்கும் போ
துந் துற்புத்தியாயிருக்கும்போதுங் கெவ்வையானது தன்னி
லே யுண்டான அலைகள்மீதாதுஞ் சலம்விடாமலிருக்கிற துபேக
ல் சதாகாலமும் சகல அவத்தையினிலும் நானென்று சாட்சியா
மேகருபமாய் சத்ருபமாயிருக்கின்ற தென்றறி— இவ்வகங்கா
ராதிகள் நிமிஷநிமிஷந்தோறு மொருபதார்த்தத்தில் பரிண
மிக்கிறதும் அஃதில்லாதேபோகிற துமாயிருக்கிறவிகாரங்களை
ப்பொருந்திட பின்னமாகின்றது, சத்ருபமான ஆன்மா நீஷ்டை
மாயிருக்கிறதால்சதாநித்தியகொருபமென்றறி-யாதொருகொ
ப்பனத்தைக்கண்டேனா அந்தநானேகமாய் நித்திரைமீபாய்
சாக்கிரத்தில் விழித்தே னென்கையாலும் இந்த அவத்தாத்திர
யங்களிடத்திலுஞ் சத்தாமாத்திரமாய்த் தானிருக்கிற திருலும்
சத்ருபமென்பதற் சந்தேகமில்லை— சுருதியில் கோடச கலையு
டையவன் சிதாபாசனன்றி ஆன்மாவல்லவென்று சொல்லுவ

தாலும் ஆன்மாநிதிகளமாகையாலும் லயமில்லை, லயமில்லாமையால் ஆன்மாநிதியமென்றறி.

வினா- சித்தாவதேதெனின்,

விடை- ஜடமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தைத் தூலக்ருவிக்கிற ஞானியன்பிரகாச சொரூபமன்றி ஜடசுபாவ மெப்படியில்லையோ அப்படியே புத்தியாகிய ஜடத்தைத் தூலக்ருவிக்கிற ஆன்மாசித் ரூபமென்றறி — ஜடங்களாயிருக்கிற சீவர்கள் முதலான பதார்த்தங்களுடைய தூலக்கத்துக்குச் சூரியாதிப்பிரபையைத் தவிரவோரிடத்திலுஞ் சுதா தூலக்கமெப்படியில்லையோ அப்படியே புத்தியிந்தரியதேகாதி கருக்குஞ் சுதா தூலக்கமில்லை ஆதலால்யாதொருசிற்றிரகாசத்தைத் தொட்டு இந்தத் தேகேந்திரியாதிகள் விளங்கும் அதுவேசின்மயசொரூபம் அப்படிக்கொத்தசின்மய சொரூபத்தைச் சுருதிசம்மதமாகத்திஷ்டாந்தத்தில் ஜடபதார்த்தங்களுக்குச் சூரியமெப்படியோ அப்படியே தாஷ்டாந்தத்திலும் புத்தியாதிகளைத் தூலக்ருவிக்கிற ஆன்மாசின்மயமென்றே சொல்லுகிறது—அப்படி சூரியனுனவன் தன்னைத் தூலக்ருவிக்கிறதுலும் தனக்கன்னியமான பிரபஞ்சத்தைத் தூலக்ருவிக்கிறதுலுந்தன்னைத்தவிரவேறேயொரு அன்னியப்பிரகாசத்தை யெப்படி பிச்சிக்கவில்லையோ அப்படியே ஆன்மாவுந்தன்னைத் தூலக்ருவிக்கிறதுலுந்தனக்கன்னியமான தேகேந்திரியாதிகளைத் தூலக்ருவிக்கிறதுலங்காரணமாகவது சின்மயமென்றேயறி—ஆன்மப் பிரகாசமானது வேறொரு பிரகாசங்களை அபேட்சிக்கவில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தன்னுடைய பிரகாசத்தினால் தர்மனைவிளங்குகிற சுயஞ்சோதியாகையால் இச்செகத்ரூபமான ஆன்மாவிற்குப் பரப்பிரகாசத்தை அபேட்சிக்கத்தேவையில்லை — ஆகையால் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தைச் சந்திரசூரியாக்கினி மீன் முதலானதுகள் எள்ளளவாகிலுந்தூலக்ருவிக்கமாட்டாது இந்தச்சந்திரசூரியாதியாகிய செகத்துஞ் சித்ரூபப்பிரகாசத்தினாலே விளங்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது ஆதலால் இவ்வான்மாவேபாலியாதிசாக்கிரமாதிசகலாவத்தைகளிலுமிருக்கின்றதென்றறி—இவ்வான்மைய சொரூபியானதா லானந்த பரிபூரணமேதன்னுடையலட்சணம்.

வினா- அதெப்படியெனின்

விடை- தனக்கன்னியமாகியபதார்த்தங்களிடத்திலேயும்கமெ
ன்றுபிரீதிவைப்பதானான்மா சுகவேதாக்களாயிருக்கிற சகல
விஷயங்களிலும்அவதியோடேகூடினவானந்தங்காணப்பட்டி
ருக்கிறது ஆன்மாஆனந்தமாறால்ஒருக்காலு மவதியில்லாததா
னதால் அந்தப்பிரமானந்தமேதன்னுடைய ஆனந்தமென்றறி

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- பிராணிகளுக்கு இந்திரிய நகீடமாகியுந்தேக சீரண
மாகியும் பிராணன்போகிற தருணத்திலின்னம் பிழைத்து
க்கொள்வோமென்கிற வாசையிருப்பதா லான்மா பிரியவத்
துவென்பதிற் சந்தேகமில்லை—ஆகையால் சகல சரீரங்களுக்
கும்ஆன்மாபரமானந்தசொரூபம், யாதொருஆனந்தத்தினால்
சகல விடயானந்தங்களும் பிறக்குமோ அந்தவிடயானந்தங்க
ளும் ஆன்மானந்தத்தைத்தவிரவேறில்லை ஆதலால் ஆன்மா சுக
சொரூபமென்றேயறி-புத்திரதனாதி களைக்காட்டிலும் அன்னி
யமானதே கெத்திரியாதிகளைக்காட்டிலும் ஆன்மாப்பிரியவஸ்
துவாகையால்ஆன்மாபரமானந்தசொரூபி யென்றறி, உலகத்தி
ல் ஆபத்துசம்பத்துக்களிரண்டினாலும் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்
துபிரியமாயிருக்குமே தவிர னொருக்காலும் அப்பிரியமாக
மாட்டாது அதுபோல ஆன்மாவொருக்காலும் அப்பிரிய வஸ்
துவல்லவென்றறி—சகலப்பிராணிகளுக்கும்ஆன்மா அதிகப்பி
ரியவஸ்துவேதவிர அப்பிரியவஸ்துவல்ல.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளையும் தனதான்னிய முத
லாகிய பதார்த்தங்களையுங்கிரகாதிலியாபாரம்உழவுபசுக்கள்
சம்மொட்சணராஜசேவைமுதலாகியகிரியையயாதிகளையும்ஆன்
மசுகத்தை இச்சித்தேயிச்சித்திருக்கிறார்கள் —பிரவிர்த்தி நிவி
ர்த்திமுதலாகிய தொழில்களெல்லாந்தன் சுகத்துக்கே தவிரஅ
ன்னியனுக்காகச்செய்யவில்லை ஆகையால்ஆன்மாபரமசுகசொ
ரூபியென்றறி—வாராய் சீஷனே முன்சொன்ன ஆன்மா ஆன
ந்தசொரூபியானதால்சகலவஸ்துக்களைக்காட்டிலும் சிவோஷ்ட
மென்று சொல்லப்பட்டது,யாதாமொருத்தனிப்போது நாம்
சொன்ன ஆனந்தசொரூபமான ஆன்மாவைத் தவிரஆனந்தம்
வேறெயொன்றிருக்கு மென்றெண்ணுகிறோடு அவன்சகலதுக்
கத்தையு மடைவானென்றறி;

வினா- இப்படி சொன்ன குருவைப்பார்த்துச் சீலின் கேட்கு
படி, வாருங்கள்வாமி? அடியேன் அநியாயமானவர்களைத் தா
த்தாங்கள் கேட்கினும் அந்தக்கேள்வி யினால் உண்டான குற்றங்க
ளால் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டியது, மகாசதுமர்களுக்கும்
அஞ்ஞானிகளுடையவர்களு அபராதத்துக்கிடமானது ஆகாதா
ன் ஆண்டவரும் அன்னியர்க்குமும் அன்னியம் ஆன்மாவை மென்பத
ல்லவென்று நினைத்து அவ்வான்ம வுக்குச் சுகத்தைக் கொரிச் சுக
லஜைம்களும் பிரயத்தனம்பண்ணுகிறார்கள் — எவ்வதேகி னு
மான்மாவக்குச் சுகந்தேகியைப் பிரயத்தனம் பண்ணுகிறதெ
ன்ன? இந்தச் சமூகசயங்களை உம்முடைய கிருபையினால் நீர்த்து
ரட்சிக்கவேணுமெனின்,

விடை- இப்படி சொன்ன சீலனைப்பார்த்துக் குருவானவர் சொ
ல்லும்படி, மூடநாயிருக்கிறான் ஆனந்தசொ ரூபமாயிருக்கி
ற தன்னை யறியாதபடியேருக வெளியிலேசுகமிருக்கிறதென்று
ஆனந்தசுகத்தைத் தேடப்பிரயத்தனம்பண்ணுகிறான் அறிந்த
வன் எத்தனம்பண்ணவில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கிரகாதி களிற் புதைத்திருக்கிறதனைத் தன அறியாதிருக்
கிறவன் புறத்திலே பிச்சைசெய்துகொண்டு அந்தப்புதையலை அ
றிந்தவனைப்படி பிச்சையெடுப்பான் ஆகையாலஞ்ஞானி
யாயிருக்கிற வன் துக்கரூபமான தூலஞ்சூகமசரீரங்களைச் சுகபா
வமாகத்தாடுவென்றுகி கித்துச் சுகசொ ரூபமானதன்னைபுறந் து
தனக்குத் துக்கங்களைக் கொடுக்கிறதாயிருக்கின்ற விடயங்களைச்
சுகமென்று இச்சிக்கின்றான் ஞானியாயிருக்கின்றவன் ஒருக்கா
லுமிதனை யிச்சியான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- துக்கத்தைக்கொடுக்கிறதாயிருக்கின்றவன் துவொருக்கா
லுஞ்சுகத்தைக்கொடுக்க மாட்டாது துக்கமேகொடுக்கும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- துக்கத்தைக்கொடுக்கிற விடத்தைப்பாணம் பண்ணின
வனுக்கு அந்தவிடமானது மரணத்தைக்கொடுக்கு மன்றிப்
பிழைக்கப்பண்ணாது அதையறிந்தஞ்ஞானியானவன் துக்கத்தை
க்கொடுக்கின்றதாயிருக்கிறவிடயங்களை இச்சியான் பாமரநாயி
ருக்கிறபேர் ஆன்மாவன்னியர் எனமன்னியமென்று நிச்சயித்

துவெளியிலிருக்கிற விடயங்கத்தின் பொருட்டு நிசம்பெய்த்த
னம் பண்ணுகிறார்கள் சந்தேகமில்லை—உலகத்தில் தனக்கிஷ்ட
டமானவஸ் துவைக்கிரகிக்கிறதற் சகலசனங்களுக்குந் தோற்று
கிற வானந்தமெதுவோ அவ்வானந்தம் வஸ் துவினுடைய தெரு
ழிலேயல்லாதுமனதற் காணோம் வஸ் துதர்மமானால் மனதுவெ
ப்படித் தோற்றும்—மனதுக்கு அன்னியமான வஸ்து வினு
டையதர்மம் மனதில்தோற்றுமென்பதெங்குங்காணோம்.

வினா- ஆனால் அந்தவஸ் துதர்மந்தானுனந்தமோ வெனின்,

விடை- அஃதுஞ்சட ரூபமானதால் அதற்கும் ஆனந்தமென்ப
துகூடாது.

வினா- ஆனால் மனதுனுடையதர்மந்தானுனந்தமோ வெனின்,

விடை- மனதுஞ் சட ரூபமானதால் மனதுக்கும் ஆனந்த மெ
ன்பது கூடாது ஆதலாற்சுகஞ்சடதர்மமென்கிற துவோரிட
த்திலுங்காணவில்லை அதுபலிக்கப்படவுமில்லை.

வினா- ஆனால் ஆன்மாவினுடையதர்மம் ஆனந்தமோ வெனின்,

விடை- ஆன்மாவுண்மையில்லாமல் நிற்குணமானபடியினால் ஆன்
மாவேறென்பதும் ஆனந்தம் வேறென்பதும் கூடாது ஆகைய
ால் ஆனந்தமேயான்மாவென்றறி—பூர்வபுண்ணியபலதவ
த்தினால்பட்டவஸ் துக்களைப்பார்க்குமிடத்தில் எத்தசாத் துவிதம்
பொருந்தின சித்தத்தில் சொச்சதிரவியமான சலத்திற் பிரவிம்
பிக்கிற சந்திரனைப்போல ஆனந்த லட்சணமான ஆன்மாப்பிர
ரதி விம்பிக்கின்றது—மேலும், அந்தச்சித்தத்திற் பிரதி விம்
பிக்கிற ஆபாசானந்தமானது மிகுந்தபுண்ணிய பலத்தினாலுங்
குறைந்தபுண்ணிய பலத்தினாலும் மிகுந்துங்குறைந்துங்காண
ப்படும்—சுருதியில் சார்வபௌமானந்த முதல் பிரமானந்த
ம்வரையில் யாதோரானந்தங்கள் தாரதன்மியமாயிருக்குமோ அ
வ்வானந்தங்களிசயமாகவுமுடிவில் அழிந்துபோவதாகவு மி
ருக்கின்ற தாகையால் அவ்வானந்தங்கள் புண்ணிய சாதனமாய்
வருகிற விடயானந்தங்கள் அதுகள் புண்ணியம்பண்ணுகிறபே
ர்களால் பொசிக்கப் படுகிறது இப்படிப் பொசிக்கப் படுகிற
விடயானந்தமானது பொசிக்கிற போதும் பொசியாமலிரு
க்கிறபோதுந் துக்கத்தையேகொடுக்குமென்று சொல்லப்படு
கின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்.

விடை- விடங்கலந்தஅன்னத்தையப் பொசிக்கிறகாலத்திலும் பொசித்தபிறகுந் துக்கத்தையேகொடுக்குமன்றிச் சுகத்தைக் கொடுக்கமாட்டாது அதுபோலவகத்தில் பிரமாதினோகங்களையடைந்த புகுஷாளுக்கும் போகாந்தரத்திலே அழிந்து போகின்ற துக்கமிருக்கும்—இதுவன்றியும்ராஜசன்னிகாநத்திற் போகின்ற மந்திரிதளவாய்பிரதானிகளுக்கு மொருவர்க்கொருவர்தாரதன்மிய பேதமெப்படியோ அப்படியே பிரமாதிபேதங்களையடைகிற செந்துக்களுக்குந் தாரதன்மிய மாணாது க்கமிருக்கும்—ஆகலால் விவேகிபானபேர்கள் பிரதிபிம்பமாயிருக்கிற விடயானந்தங்களை ஆசிரயிக்காமல் பிம்பபூதமாயிருக்கிற ஆனந்த லட்சணமான ஆன்மாவை ஆசிரயிக்கவேணும் இந்தப்பிம்பபூதமான ஆனந்தம் சாஸுவதம் தொய்தமில்லாத அத்துவைதம், நித்தியம், ஏகம், நிர்ப்பயம் என்றுசொல்லப்படும், இதில்பிரதிபிம்பமாயிருக்கின்ற ஆபாசானந்தமும் அத்தப்பிம்பானந்தம்போலவேகாணப்படடுகின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரதிபிம்பானந்தமானது, பிம்பானந்தமூலமாகையாலும் பிம்பானந்தத்தைத்தவிரப் பிரதிபிம்பானந்தஞ் சித்தியாதாகையாலும்பிம்பானந்தம்போல்பிரதிபிம்பானந்தமுங்காணப்படுகின்றது அந்தநிர்விகாரமான பிம்பானந்தத்தையும்விகாரமான பிரதிபிம்பானந்தத்தில் ஆனந்தமென்று காணப்படுகின்றது—ஆகையால் பெரியவர்களாயிருக்கிற பேர்களாலும்புத்தியினுல்சாக்கிரசொப்பனங்களில்ஒருக்காலும் ஆன்மானந்தத்தையனுபவிக்கப்படவில்லை.

வினா- அதேதினாலெனின்,

விடை- அவித்தியாகாரியமான தேகேந்திரிய கரணக்கூட்டுறவினால் ஆனந்தசொருபமான ஆன்மாசாக்கிரசொப்பனங்களிற் காணப்படவில்லை-இந்தத்துக்கருபமானசாக்கிரசொப்பனங்களாகிய தூலசூட்சுமங்கள் சுழுத்தியில்லையமாகையால் பிரத்தியகானந்த லட்சணமான ஆன்மானந்தஞ் சுழுத்தியிற் காணப்படுகின்றது—அந்தச் சுழுத்தியிற் புத்திமுதலாகிய கருவிகரணதிகளொன்றுமில்லாததால் ஆன்மா கெவலானந்தமாத் திரமாய் த்தன்னைவிட அன்னியமில்லாத அத்துவைதமாயிரு

க்கின்ற ஸதநித்திலாதவிர்ந்தெழுந்த சகலசனங்களாலும் ஆன்
மாசுகமென்று காண்கிறார்கள் ஆகையால் ஆன்மா ஆனந்த சொ
ரூபமென்பதற் சந்தேகந்தேவையில்லை—அப்பா! நித்திலா
தவிர்ந்தெழுந்திருந்த உன்னாலும் சுகமாய் நித்திலாபோனே
என்கிற நினைவிருக்கையால் ஆன்மா சுகசொரூபி யென்றுங்
உபநிடதார்த்த வாசனையை ஆககிராணியாதபடிக்கிருக்கிற ப்
வ்வாதிகளினால் துக்கமில்லாததே சுகமென்று சொன்ன உப
சாரமானவார்த்தையைச் சுத்தப்பெய்யென்றும் அறிவாயாக.

வினா- அதேதெனின்.

விடை- துக்கமில்லாமையே, ஒடுமுதலான துகளிற் காணப்பட்ட
ருக்கின்ற து அவற்றிலாவந்தங்காணப்படவில்லை ஆகையால் அ
ந்தயுத்திகூடாது, ஆன்மாவேவலானந்தொன்பதில்நீசந்தே
கப்படத்தேவையில்லை, பிரமாநியாகிய சகலசெந் துக் கருந்த
ங்கள் தங்களுபாதி யனுருணமாய் ஆனந்தலட்சணமானதே
தை அனுசரித்துக்கொண்டு ஆனந்தி களாயிருக்கிறார்கள்—இ
ந்த ஆனந்தம்பிரமாணந்தமூலமென்பதற் சந்தேகவையில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்?

விடை- ஒருவன்பட்சணங்களிற் சுகத்தைக்கொடுக்கிற மன
மானரசத்தை ருசிபார்க்கிறான் அந்த ரசமானது வெல்லத்தி
னுடைய மனாமல்லாமல் பட்சணங்களுடைய மனாமல்ல
அப்படியே விடயசந்திதானத்திலே யாதோரானந்தந் தோன்
றுகின்றதோ அது பிரிப்பானந்தப்பிரகாசமன்றிச் சடமானவிட
யானந்த மல்ல வென்றறி—யாதொருத்தனுக்கு எந்தெந்த வி
டயங்களோடே கூடுகிறபோது எந்தெந்த ஆனந்தங்காண்கிற
தோ அந்தவானந்தம் பரப்பிரமானந்தமே பிரகாசிக்கிற தெ
ன்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்?

விடை- சந்திரப்பிரகாசத்தினால் ஆம்பல்புஷ்பமெப்படி மல
ர்கின்ற தோ அப்படியே ஆன்மானந்தத்தினால் விடயானந்தம்
பிரகாசிக்கின்ற தென்றறி—இப்போது சொல்லிவந்தசத்துச்
சித்தானந்தரூபத்துவம் ஆன்மாவுக்குச் சபாவமேதவிர அன்னி
யமில்லை.

வினா- அதேதெனின்?

விடை- ஆன்மாநிர்க்குணமானதால்நிர்குணத்திற்குக் குணமே

ருக்காலு ஸ்கூடாது-இதுவன்றியும் ஆன்மாவைத்தவிர அன்
னியவவஸ்தைநிசமாயிருந்தால் அதனால் ஆன்மாதள்ளுபடும் அ
ப்படியில்லாமலன்னியவவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் பொய்யா
ய்ப்போகின்றபடியினால் ஆன்மா ஒருக்காலுந்தள்ளுபடுகிறவா
ல்ல, சருதியில்கேவலமென்றும் நிர்க்குணமென்றுஞ் சொல்லி
யிருப்பதால் ஆன்மாவுக்கு ஒருகுணமூட்கூடாது--ஆகையா
ல் அக்கினிக்குச்சபாவம் உள்கிணப்பிரகாசங்க ளெப்படியோ
அப்படியே யான்மாவுக்குச் சத்துச்சித்தானந்த மூன்றுஞ் ச
பாவமென்றறி—இப்படிக்கொத்த அத்துவைதமாகிய பரமா
ன்மாவினிடத்தில் சாதிகவிசாதிகபேதமுமில்லை-

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விசாதிகமாய்க்காணுகிற பிரபஞ்சந்தள்ளப்படுகிற ப
டியினால் ஆன்மாவினிடத்தில் விசாதிகாதிபேதம் காணப்பட
வில்லை, அஃதெப்படியென்றால் ரச்சகுணத்துக்கு விபர
தமான சற்பகுணமெப்படிதள்ளப்படுகின்றதோ அப்படியே
சத்தினிடத்தில் தோற்றின செகத்தைத்தள்ளிச் சன்மாத்திர
மாய்க்காணப்படுகிற தெதுவுண்டோ அதை அபவாத மென்று
அத்துவைதத்தை யறிந்தபெரியவர்களாற் சொல்லப்பட்டிரு
க்கின்றது—இப்படி சூட்சும புத்திகளாயிருக்கிற பேர்மனால்
பிரபஞ்சத்தினுடைய வற்பத்திச் சத்தாயிருக்கிற பிரமத்தினி
டத்தில் விளங்குகின்ற தென்று அறிந்திருக்கையால் பிரபஞ்ச
ம்சன்மாத்திரமென்றுபுத்தியினாலறி—மேலும் நால்வகையோ
னியிற்பிறந்த தூலசரீரங்களும் அனுகளின் பொசிப்புக்குயோக்
கியமான அன்னபாறாதிசுருமும் அதற்கிருப்பிடமான இந்தச்சகல
பிரமாண்டங்களும் பஞ்சீகிருதமான தூலபஞ்சபூதமென்றே
யறி—இந்தப் பிரபஞ்சமானது, பிரமத்தினுடைய காரியமாய்
க்காணப்பட்டபடியினால் இதைவிசாரிக்கிறபோது மண்ணின்
காரியமான கடாசாரவா திகள்மண்ணைத்தவிர வேறாகாததுபோல்
பிரமமாத்திரமாய்க்காணப்படுகின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அந்தக்கடாசராவாதிகளையுள்ளும் புறம்பும் நன்றாய்வி
சாரித்துப்பார்க்கிறபோது மிருத்திகையைத்தவிரக் கடா திகளி
ல்லை ஆகையாலிந்தக்கடம் கழுத்தோடே கூடிவாய்குவிந்திருக்கி
றதென்று சொல்லக்காரியமில்லை இதுவும் சான்மாத்திரமேயல்
லாது மிருத்திகையைத்தவிர வேறில்லை—இந்தக் கடாசாரவாதிக

விளக்கமென்றும் சார்வமென்றும் நாமரூபவேதமாக முடா
ளாலே யொருமண்ணைத்தாக்கை எப்படிச் சொல்லப் பட்டிருக்கி
ன்றதோ அதுகள் நாமரூபவேதமேதவிரவிசா ரிக்கிறபோது அவன்
துபேதமில்லை அதுபோல் பிரமகாரியமாயிருக்கப்பட்டதான்
வகையையானிகளாகிய சகலபூதஉபாதிக்கென்கிற பிரபஞ்சமும்
பிரமத்தவத்தவிரவேதமில்லை, காரணத்தைவிடகாரியமொருக்கா
லும் பேதமில்லாததுபோல் தோற்றப்பட்ட இந்தச் சகலத்து
க்கும் பிரமத்துக்கும் பேதமில்லையென்றறி.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தன் தன் குணமான சத்ததாதுக்களோடே கூடின பஞ்சிகி
ருத பூதங்களான சரீரங்களும் பஞ்சிகிருதபூதகாரியமான கு
டகமசரீரங்களும் சத்துவாதி குணங்களோடே கூடி இதுகளு
க்குக்காரணமான அவ்விதத்தமாத் திரமாய் ஆன்மாபாசத்ததன்
கூடிவினங்குகின்றது — இப்படி வினங்கப்பட்ட சரீரத்திரயங்
களுக்கு ஆராய பூதமாய்கண்ட மாயனாதி யாய்ச் சத்த மாயேக
மாய்சத்தாயிருக்கிற பரப்பிரமவஸ்துவைத் தவிரச் சரீரத்திர
யவிகற்பங்களில்லை — அப்பா? ஒருபுஷ்டனுக்கு நேத்திரதோ
ஷீத்தினால் ஒருசத்திரவிரண்டா பெப்படி காணப்படுகின்ற
தோ அப்படியே ஒன்றாயிருக்கிற பிரமமும் புத்திதோஷீத்தி
னால் பின்னபின்னமாய்க் காணப்படுகின்றது அந்த நேத்திர
தோஷீட்டில்லாதவர்களுக்குச் சத்திரனொன்றையெப்படிக்காண்
கின்றதோ அப்படிபுத்திமூதலான தோஷீத்திரந்தவர் களுக்கு
ப்பிரமமொன்றாய்க்காணப்படும் — பழுதையினிடத்திற் பாம்
பென்றபிரமித்தவன் தீயங்கொண்டிவந்து பழுதையைப் பா
ர்த்ததன்பின்பு பாம்பென்கிற புத்திபழுதையினிடத்திலெப்
படி லயமாச்சுதோ அப்படியே பிரமத்தினிடத்தில் பிரமையி
னால் பிரபஞ்சத்தைக்கண்டவன் ஒருவேதாந்த சகலியங்களினு
ல் பிரமாணுபவத்தைக்கண்டு பிரமைநீர்ந்தாலுக்குப் பிரப
ஞ்சம் பிரமத்தினிடத்தில் அயிக்கியம் — இப்படி பிராந்தியினுத்
பிறந்ததொய்தபுத்தியான தொழிந்து போகிறபோது சத்தாய்
அத்துவிதமாய்ப்பரப்பிரமவஸ்துவைமாயிருப்பதால் நிர்விசத்
பமான பிரமத்தினிடத்தில் விசாதிக்கபேதமில்லை யென்றறி —
உபாதி யான மாயாவித்தைகளுள்ளபோது அபின்ன மாயிருக்
கின்ற ஆன்மாவானவர் சகலபூதம்போல் தோற்றுகிருர் அந்
தஉபாதிக்களைச் சொப்பனம் போற்றொய்யென்று தள்ளுகிற

போது அந்த உபாதிதோற்றரவில்லாசபடியினால் இந்த ஆன்மா
வஞ்சகாதிபேதமில்லாமல் பிரமப்பிரதிபாதமாக விருக்கும்.
வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- கடாகாசமானது கடமுடைந்தபோது மகாகாசத்து
டன் கடாகாச மெல்கிறது போயொன்றானது போல் தால்
சூட்சும உபாதித னெல்லாமொழிந்தபோது ஆன்மா பிரம
மாகவேயிருப்பா னென்றறி—கடமிருந்தபோதுங்கடமில்லாத
போதும் மகாகாசமெப்படியொன்றாயிருக்குமோ அப்படியே
உபாதியிருந்தபோது மில்லாதபோதும் பரிபூரணமாயிருக்கி
ற ஆன்மாவொன்றே தவிரப் பின்னமென்று ஒருவராலுஞ்சொ
ல்லுகடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மண்ணைத்தவிரவேறில்லாதுருக்கிறகடாதிதகல்பாராரானா
யிருக்கிறதே ர்சருக்குப்பேதமாகக்காண்பது போலவும் ஒருபு
மியேகிராபமென்றுங்ஷேத்திரமென்றமெப்படியின்னமாய்
த்தோற்றுகின்ற தோவப்படிபோலவும் மகத்தூக்ருமகத்தூயிரு
க்கின்றபரப் பிரமவஸ்துபிரமையினாலேகற்பிக்கப்பட்டவஸ்து
க்களோடே கூடிப்பரிச்சின்னமாகவேதோற்றுகின்றது, அந்தப்
பிரமையைத்தவிர்த்தாலொழியவொருக்காலும் ஆன்மாவுக்குப்
பேதமெல்கிறதில்லை ஆதலாலான்மா பரிபூரணர் பின்னமென்
பதொருக்காலுங்கடாது — பிரமத்திற்குமான்மாவுக்கு மடிக்க
டிபேதங்கற்பிதமேதவிர வாய்ஸ்தவமல்ல, சுருதியிலும் பிரமத்
தூக்கும் ஆன்மாவுக்குமயிக்கியபந்திரளாய்ச்சொல்லியிருக்கிறது.

வினா- அதேதெனின்.

விடை- சாமவேதோபநிடதத்தில்தத்தாலகர்சுவேதகேதுவுக்கு
அத்தொய்தத்துவம் பொருந்தவேண்டித் தத்துவமசியென்
கிறவாக்கியமுட தேசத்திருக்கின்றார் அதையுனக்குச்சொல்
லுகிறோஞ்சாவதானமாய்க்கேள், அந்த உபதேசவாக்கியம் வாச்சி
யார்த்தமென்றுமலெட்சியார்த்த மென்றுமிரண்டுவிதமாயிருக்
கும் அதில்வாச்சியார்த்தமானது பிரத்தியட்சவினோதமாகையா
ல்வாச்சியார்த்தங்களுக்கயிக்கியங்கடாது, அவ்வினோதங்களுள்
லாமொழிந்த தத்துவபதார்த்தங்களுடையலெட்சியார்த்தங்களு
க்கே அயிக்கியங்கடும்.

வினா- என்றிப்படிசொன்னகுருவைப்பார்த்து சீஷன் கேட்டு
ம்படி, சுவாமீ! தத்துவபதங்களுடைய அர்த்தமெத்தனைவிதம்

வாச்சியார்த்தமாவதென்ன? லட்சியார்த்தமாவதென்ன? வாச்சியார்த்தத்துக்கு அயிச்சியங்கூடுகிறபோது அந்தவிநோதமெப்படியில்லாமற்போகும்! தத்துவமசியென்கிற வாக்கியத்திற்கு லட்சியார்த்தமான சோப்பிரமாயிக்கங்கூடுகிறதில் எந்தலட்சண சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது! இது களைக்கருணையினால் அடியேனுக்கு நன்றாய்த்தெரியச்சொல்லவேணுமெனின்,

விடை- வாராய் வித்துவானாயிருக்கிற சீஷனே இன்றைக்குள் னுடையதபசானது நிறைவேறியது இந்தவாக்கியார்த்த சிரவணத்தினால் மகர்நல்லனானமூண்டாம் இந்தத்தத்துவபதங்களுடைய அர்த்தத்தைத்தெரிந்து விசாரியாதபடியெவ்வளவுகாலமிருக்கிறார்களோ அவ்வளவுகாலமும் அந்த மனுஷர்களுக்குச் செனன மரணரூபமான சுங்காரசாகரமுண்டு—ஆகலால் சற்புருஷானுக்குச்சச்சிதானந்த அகண்டாகாசரூபாவஸ்தையான இந்தவாக்கியார்த்தசிரவணத்தினாலுண்டான அபோட்சாரானத்தினால் மோட்சாதனஞ் சித்திக்ளும், முழுட்சவாயிருக்கிறபுருஷானவன் செனனபந்த மொழிவதின்மொருட்டு இந்தவாக்கியத்தை நன்றாயறியவேணும் ஆகையால் நீயும் சாவதான மாபக்கை உனக்குத்தெரியும்படி நன்றாய்ச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மகாவாக்கியங்களுக்கு வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்த பதமாக அர்த்தங்கள் வகுவிதங்களாய்ப் பெரியவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது அதை உனக்குச் சொல்லுகிறோமென்கள். — தத்துவமசியென்கிற வாக்கியத்தில் தத்தொம் அசியென்றுமுன்றுபதமாயிருக்கும் அதில்முந்தினபதமானதற்பதார்த்தத்து னுடைய அர்த்தமிங்கே சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந்தபெரியவர்களால் தற்பதவாச்சியார்த்த மென்றுந்தற்பத லட்சியார்த்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும் அதில் பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்ட வாச்சியார்த்தத்தைமுந்திச் சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சத்துவகுணமிருத்துச்சிதம்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிச்சபகீழிருப்பவஞ்ஞானமாகிற ஆகாதிவிராட்புருஷானந்தமான காரியத்துடன் கூடினபிரதிபிம்பாவிச் சின்ன சைது

ஸ்வரீயமானது சச்சிதானந்த லட்சணத்தைப்பொருந்தியுஞ் ச
 ஃ - ஞ்ஞத்துவமீகாத் துவம் அந்தரியாமித துவமாதிய குணங்
 ளோமேட கூடிக்கொண்டிருக்கிற தாயுஞ்சிருட்டிஸ்நிதி சங்கரா
 தர்மங்களுடன் கூடின தாயுஞ்சகலப்பிரபஞ்சத்தைப் புறந் துலங்கு
 விக்கிறதாயுங்குணங்களினால் எண்ணத்தொலையாததாயு மிருக்
 கின்றது, அந்த அவ்விபத்தமான பிரமமேவாச்சியார்த்த மென்
 னறுசொல்லப்படும் இனிசுருதிசம்பதமாய்ச் சொல்லப்பட்டி
 ருக்கிற தற்பதலட்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறோமே.

வினா- எப்படியெனின்,

விடை- சத்தபரிசுரபாசகந்தங்களில்லாததாயும் வாக்கினால்வ
 சனிக்கப்படாததாயும்மன தினால் எண்ணப்படாததாயும்பா
 ணியினால் கிரகிக்கப்படாததாயு மென்றினுதிந் தள்ளப்ப
 டாததாயும் ஒருதொழிலிலுமொட்டாததாயும் ஆன்மாவேயென
 லட்சணமாய்ப்பொருந்தினதாயும் அமநஸ்கமாயுமிந்திரியாதி
 தமாயுஞ் சத்துவாதி குணங்களில்லாததாயும்விலட்சணமாயும்பி
 ராந்தியினால் ஆரோபிக்கப்பட்டவஸ்துக்களுக்கு அறிட்டானமா
 யுஞ்சத்தாயும்அத்தொய்தமாயுஞ்சத்தபுத்தமேகலானந்த லட்ச
 ணமாயுமிருக்கின்றநிர்விசேஷபரப்பிரமமேதற்பதலட்சியார்த்
 தமென்றுசொல்லப்படும்-இனிதொம் பதத்துக்கும்வாச்சியார்
 த்தலட்சியார்த்தமென்று இரண்டுவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டதி
 ல்தொம்பதவாச்சியார்த்தத்தைமுந்திச்சொல்லுகிறோம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- மலினசத்துவம் பொருந்திச் சிற்பிரதிபிம் பத்துட
 னேகூடிப்புத்திமுதல் தூலசரீராத் தமாய்க் காரியகாரணலட்
 சணமாகியவிபக்ஷி ரூபமான அவிததையிற் பிரதிவிம்பித் து
 ச்சீவனென்கிற பேரைப்பொருந்தியும்-சுட்பாவனிகாரங்களுட
 ன்கூடிநான்பாலன் நான்கவுமாசன் நான் பொளவனன் நான் பெரு
 த்தேன் நான் சிறுத்தேனென்கிற தூலசரீரதன்மங்களுடனே கூ
 டியும் பசுதாக்கோகமோகசாரமானசுடிரமிகளைப்பொருந்தியு
 ம் நானாமசெவிடன் குருடன்மூக்கிறையன் நான் போகிறே
 ன்வருகிறேனென்கிற இந்நிரியகர்மங்களுடனே கூடியும் காமம்
 சங்கற்பம்பொருமை சந்தோஷம் பயம்கலை மறந் திது முத
 லானமனோதர்மங்களுடன்கூடியும்-நான் கர்த்தா நான் போக
 தா நான் சுகி நான் துக்கியென்கிற ஆங்காரதர்மங்களுடன்கூடி
 யுந் திரிகரணத்தினுந் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவபலபேசக

த்தின்பொருட்டுச் சொர்க்க நரங்களை யடைந்து அந்நிலைநடா
னாக ஆக்கங் கொடுத்தன்னுடைய கர்மத்தாக்கீதார்ப்பு பெரித்த
துக்கொன்றி பிரமைமோகமடைந்து புருஷகுணனைத் தொம்
பதவாச்சியார்த்தமென்று சொல்லப்படும் -- இனி தொம்பதல
ட்சியார்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடப்பார்க்க.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அவித்தியாலட்சணமான தேவநந்திரியகரணமேனாபு
த்திப்பிராண அகங்கார ரூபமான வடாநிகளில் ஓட்டாததாயு
ம்மண்ணுருகில் லுகளுடைய மத்தியிலிருக்கிற ஓர்மாணிக்கக்
கல்லானது அதுகளை யெய்தித் துலக்குவிக்கின்றதோ அப்
படியே இந்தப் பிராணைநந்திரியாதி தேகத்துக்குள்ளே சொதி
யாயிருந்து துலக்குவித்துக்கொண்டு அந்தத்தேகாவதனதானுக்
கெல்லாஞ்சாட்சியாய் பிரத்திகாண்மாயுப்தேகேநந்திரியலியா
பாங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதாயு அந்நிகறையுமே
மாயஞ்சந்நியமாயும் நிர்விகாரமாயும் பூரணமாயுந் சூட்சும
மாயஞ்சர்வப்பிரகாசமாயுந் தடஸ்தமாயுந் கூடஸ்தமாயுமிருக்கி
ற ஆன்மாவே தொம்பதத்துக்கு லட்சியார்த்தமென்று சொல்
லப்படும் அப்பா ? தத்துவபதங்களுடைய அந்தம் இப்படி
சொல்லப்பட்டது இனிவாக்கியார்த்த தத்தினுடைய நிர்ணயத்
தைச்சொல்லுகின்றும்.

வாக்கியநிண்ணயம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தத்துவபதையென்கிறவாக்கியமானது சம்பந்தத்திரயங்
களுடன் கூடியிருந்தால்தத்துவபதார்த்தங்களைநினைக்கும்
அசிபதத்தினால் அயிக்கியந்கூட்டம்கூடும்.

வினா- ஆனந்தசம்பந்தத்திரயங்களைத் தெனின்,

விடை- சாமானுதிகரணய சம்பந்தமென்றும் விசேஷண வி
சேஷ்யதாசம்பந்தமென்றும் லட்சியலட்சணபாசம்பந்த
மென்றமூன்றுவிதம், அதில்தற்பதற் தொம்பதங்களைநினை
க்குஞ்சாமானுதிகரணய சம்பந்தமென்றுந் தற்பத தொம்பதா
ர்த்தாளாயிருக்கிற சீவசரானுக்கு விசேஷண விசேஷ்யதா
சம்பந்தமென்றும் அதிஷ்டாணமான பிரத்தியகாண்மாரமான்
மாக்களுக்கு லட்சிய லட்சணபாசம்பந்தமென்றும் அறிஞர்க
ளாற் சொல்லப்படும்.

வினா- இதில்காமானுதிகரணயசம்பந்தமாவதெதனின்;

விடை- பரோட்சத்துவமுதலான தர்மங்களுடன் கூடிய அனாதா
ன்னிய மெனுவோ, பிரத்தியட்சத்துவாதி தர்மங்கள் மெனுவோ
நதினசைதன்யமெனுவோ அவ்விரண்டுக்குந் தத்துவபதங்க
ளினால் அயிக்கங்கூட்டுகிறதே சாமானுதிகரணயசம்பந்தம் மெ
ன்று சொல்லுகிறார்கள் — தற்பதார்த்தமான அபரோட்சத்து
வாதி தர்மங்களுடன் கூடினகித்துக்கும் தொம்பதார்த்தமான அ
பரோட்சத்துவாதி தர்மங்களுடன் கூடின கித்துக்கும் ஒன்றுக்
கொன்றுபேதமாயிருக்கிற வாக்கியார்த்தத்தைத்தள்ளிவைக்க
த்திடமாகவிசேஷணவிசேஷியதாசூபந்தம் காணப்பட்டிருக்
கிறது — தத்துவபதார்த்தங்களிரண்டுக்குமயிக்கங் கூட்டுகிறதி
ல்விருத்தாங்கிசமென காணப்பட்டிருக்குமோ அந்தவினோதத்
தைத்தள்ளி அவிருத்தமாயிருக்கின்றகித்தோடேயிச்சைதங்கூட்டு
கிறதேலட்சியலட்சணபாவசம்பந்தமென்றுபெரியோர்களால்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா- இதில்விருத்தாங்கிசங்களைத்தள்ளுகிறதற்கு விசேஷண
விசேஷியதா சம்பந்தங்காணப்பட்டிருப்பதெதனின்,

விடை- நீலோற்பலமென்கிறபோது வாக்கியார்த்தசங்கதியெ
ப்பட்டிக் காணப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்படியேதத்துவமா
சியென்கிறபோது வாக்கியார்த்தசங்கதியகூடாது.

வினா- அதெதெனின்,

விடை- நீலத்துவம்பட்டத்தைவிட்டு நீங்கிவிசேடமாயுற்பலத்தி
ல் கூடினதுபோல்தத்துவபதங்களிலும் அன்னியோன்னியா
பேதத்தைத்தள்ளி விசேஷண விசேஷியத்துவமொரு பிரகாச
மாய்க்குகிறது — ஆதலால் அந்தவிசேஷண விசேஷியத்துவம்
நீலோற்பலமென்கிறவாக்கியத்தில் பொருந்தினது போல்தத்
துவமசியென்கிறவாக்கியத்திற் பொருந்தாது,

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- வாக்கியார்த்தமாயிருக்கிற தத்துவபதங்களில் பிரத்தி
யட்ச பரோட்சத்துவாதி வினோதங்காணப்பட்டிருக்கின்ற
து ஆதலால்கூடாது.

வினா- அந்தவினோததர்மமேதெனின்,

விடை- தத்பதார்த்தமாயிருக்கிற ஈசானிடத்தில் சர்வஞ்ஞத்
 துவம் சர்வேசரத்துவஞ் சர்வஉத்தமோத்துவம் சத்தியகர்
 மத்துவம் சத்தியசங்கல்பத்துவம் போட்சத்துவ மூதலா
 னத்துகள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. தொம்பதார்த்தத்தில் சேவத்
 துவங்கிஞ்சிக்குத் துவந் துக்கசேவனத் துவம் அவித்தியாவசத்துவ
 மிந்தவிமோதங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் அந்தவி
 ருத்ததர்மங்களைப்பொருந்தின தத்துவபதார்த்தங்களாகிறசேவே
 சரருக்கு ஏகத்துவமெப்படமுக்கூடும்—சேவேசராரிசெட்டு பே
 ரும் அப்படியொருவர்க்கொருவர் விருத்ததர்மங்களுடன் கூடி
 யொருத்தருக்கொருத்தர் விலட்சணுளாய்ப்பனியும் நெருப்
 புப் போலிருப்பதாலிவர்களுக்கு முக்கியமாயி்க்கியங்கூட்டு
 கிறபோது ஒருநிஸ்மிருதிவிமோதமும்வரும்—சுருதியானூதி
 த்தத்தத்துவ பதார்த்தங்களுக்கு அபிபென்று அபிக்கியத்தைத்
 தாற் பரியமாய்ச் சொல்லியிருப்பதால் அந்தச்சுருதி வசனத்
 தை அங்கீகாரம்பண்ணவேணும்—இப்படிவாக்கியார்த்தங்க
 ளை அங்கீகரிப்போமென்றால் ஒன்றுக்கொன்றுவிருத்த மிருப்
 பதால் அங்கீகரிக்கக்கூடாது ஆகையால் லட்சணைபய அங்கீகரிக்க
 வேண்டியிருக்கின்றது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- விட்டலக்கணையென்றும் விடாதலக்கணையென்றும்வி
 ட்டிவிடாதலக்கணையென்றும் திரிவிதமாயிருக்கும்.

வினா- ஆனால் விட்டலக்கணையாகியபெங்களாயங்கோஷப்பிரதி
 வசதியென்கிறதினால் தத்துவபதார்த்தத்துக்கு அபிக்கங்க
 ட்டலாமோவெனின்,

விடை- முக்கியமாயிருக்கிறகங்காசலத்தைத் தள்ளிக்கரையைக்
 குறிக்கையாலும் தத்துவமசியென்கிறவாக்கியத்திற்கு அப்ப
 டியொன்றைவிட்டொன்றைக்குறிப்பதில்லாமல் அபிக்கியப்
 பதிவதாலும் விட்டலக்கணையினால் அபிக்கங்கூட்டப்பட்டதாது.

வினா- சுரோணத்திஷ்டேடாகவேதோதர்வதியென்கிற விடாதல
 க்கணையைக்கொண்டு அபிக்கங்கூட்டுமோவெனின்,

விடை- சிவலையும்வெள்ளையும்போகின்றதென்றுபொதுவசன
 மாய்ச்சொன்னதேதவிர இன்னதென்றுகுறித்துச் சொல்லாத
 நால்விடாதலக்கணையினாலும் அபிக்கங்கூட்டாது.

வினா- பின்னையெதினால் நான் அபிக்கங்கூட்டுமெனின்,

விடை- சுயந்தேவதத்தனென்கிறதில்விட்டுவிடாத லக்ஷணையி
னால் அயிச்சமெப்படிக்கூடுமோ அப்படியே தத்துவம்கி
யென்கிற வாக்கியத்துக்கும் அயிதகங்கூடும.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சுயந்தேவதத்தானென்கிறவாக்கியார்த்தந்தேவதத்தனி
டத்தில்முன்காணப்பட்டதுரைத்தனம் தன்மனைமுதலான
துகளும் அப்போதிவனானதேசகாலமுதலான துகளும்பி
ன்புசுயம்பாகியாபிருக்கிற போதுண்டானசட்டுமுதலான
துகளும்இப்போதிருந்த தேசகாலமுதலான துகளும்ஒன்று
க்கொன்று விருத்தமானதாலிவ்விரண்டு விரோதத்தையுந்
ள்ளியந்தேவதத்தனுடைய சரீரமாத்நிரமர்த்தமாகக்கொ
ண்டு அவனெயிவன் இவனெயவெனன்று அயிச்சப்படுவது
போல் தத்துவம்கியென்கிறத்தில் தற்பதவாச்சியார்த்தமாகி
ய சர்வஞ்ஞத்துவ மீகரத்துவ முதலானவிருத்தாங்கிசத்தை
யுந்தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகியகஞ்சிக்குத்துவமுதலான
விருத்தாங்கிசத்தையுந் தள்ளித்தற்பத லட்சியார்த்தமாகிய
சின்மாத்திரமானபரமான்மாவக்குந் தொம்பத லட்சியார்த்
தமாகிய சின்மாத்திரமானபிரத்தியகான்மாவக்கும் அசிபத
த்தினால் அதுவேநியானுயென்று அயிச்சங்கூடும்—இப்படி
லட்சணையினால்அயிச்சாணுபவமாய்க் கூடப்பட்டசொருபஞ்ச
ரீவோபாதிக்கோ யொழித்ததாயஞ்சச்சிதானந்தமாகியும் அதனு
வைதமாகியும் நிர்விசேடமாகியும் நிராபாசமாகியும்வாக்கினால்
அப்படிக்கொத்ததிப்படிக்கொத்த தெனியவமானமாய்ச் சொ
ல்லப்படாததாகியு மொன்றைக்கொண்டு காட்டப்படாததாகி
யும் ஆனந்தமாகியுஞ்சாந்தமாகியும்அச்சதமாகியும் அதர்க்கிய
மாகியும் அபிஞேயமாகியும்நிற்குணமாகியும் அகண்டேகாசப்
பிரமமாகியுயிருந்ததே அசிபதாயிக்காணுபவமாய்அப்பா? தத்
துவபதலட்சியார்த்தாளான பிரத்திகான்மாப்பிரமங்களுக்கும்
த்துவம் பொருந்தகிறதற்கு உபாதிவிசேஷங்களில் விரோதங்
காணப்பட்டிருக்கின்றது, இப்படிக்காணப்பட்டிருக்கின்ற உ
பாதிவிசேடங்களைத்தள்ளுகிறபோதுதத்துவபதார்த்தாளானபி
ரத்திகான்மாப்பிரமாயிக்கத்துக்கு ஒருவிமோதமுயிலலை—இந்
தப்பிரத்திகான்மா பரமான்மாகாகிற இரண்டுபெரிடத்திலுமு
பாதியுள்உபாதிகளுடையகூட்டுறவும்உபாதி செட்கிறதெழிலக
ளும்தொழில்களின்னிலட்சணமும்பிரமையினுற்பண்ணப்பட்
டதாயிருக்கின்றசகலப் பிரபஞ்சமும் சுற்பிதமானதால் பொம்

மாய்ச் சொப்பனத்திற் கண்டபொருள்போல் சாக்கிரத்தின
ம் சத்தியமாய்க் காணப் படுகின்றது—நித்தியாயினால் உண்
டானசொப்பன சரீரதர்மங்களான சுசுதுக்காதிப் பிரபஞ்சங்க
ளுஞ் சீவேசராதிபேதங்களுஞ் சத்தியமென்று நிகம்பண்ணு
கைக்கும் ஒருக்கா லுங்கூடா து.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மாயையினால் சுற்பிக்கப்பட்டதேசகால் ஜெதேசராதி
முதலானபிரமைகளும் அந்தச்சொப்பனம்போலவே பொய்
யானதால் அதில் சுற்பிதாளான சீவேசரானிரண்டு போர் னு
மென்மெய்யெனவன் பொய்யன் ஆகையாலிருத்திறவரும்பொ
ய்யேயாம்—சொப்பன சாக்கிரங்களான இரண்டவதையினு
ம் பிராந்தியினால் உண்டான விசந்தங்களினுந் செட்கிறதொ
ழில் களைத்தாரதன் மியமாய்க்காணவேண்டாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- சொப்பனத்தில் ஒருவிடயத்தைக்காண் கிறதற்கண்ட
விடயமுமெப்படிப் பொய்யாய்ப் போகுமோ அப்படி
யே சாக்கிரத்திலே கண்டதுங் காணப்பட்ட விடயமும்
பொய்யென்றறி—இந்தச்சாக்கிர சொப்பனங்க ளிரண்டும்
அவித்தியா காரியமானபடியினால் சொப்பனம் பெரலவே
சாக்கிரமுமாம்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- காண்பானுங்காண்பனவுங்காட்சியுமாகிய திரிபுடி சரீ
க்கிர சொப்பனங்களிரண்டுக்குஞ் சரியான தாலிரண்டுக்குந்
தாரதன்மிய பேதமில்லை யென்றறி—சுழுத்தியில் சொப்
பன சாக்கிரங்களில்லாதது எல்லாசாலும் அனுபவிக்கப் படுகி
ன்றது ஆதலாலிந்தச் சாக்கிர சொப்பனங்களிரண்டும் பொய்
யானதால் இவ்விரண்டுக்கும்பேதமில்லை—வாராய்விவேகியான
சீடனே பிரமத்தினிடத்திற் சுசாதி காதிலட்சணபேதம் பிராந்
தியினால் சுற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது அதுகாலத்திரயங்களினு
ம்பரமார்த்தமாகவில்லை யென்றறி—எசுரவேதத்தில் பிரகதார
ண்யவுபநிடதத்தில் செனகஸாக்ருதித் துயாஜோவர்க்கமகாரிஷீ
யானவரீசச்சிதானந்தத்தைத் தவிரவேறே யன்னியமொன்றுங்

காணப்பட்டவுமில்லை, கேட்கவுமில்லை ருகி கொள்ளவுமில்லை யெ
ன்றும் பிரமத்துக்கு அன்னியமானவஸ்து ஒன்றுமில்லை யெ
ன்றும் தொய்கத்தை நீஷேதிக்கிறார் ஆதலால் பிரமத்தில் கற்பி
தமான செகத்தாகிற பிரமைபொய் யென்றறி—பிரமத்துக்க
ன்னியமெல்லாம் கற்பிதமானதால் பிரமம் சதா அத்துவிதம் சு
கலவிசல்பகுனியம் நிருபாதிகம் நிருமலம் நிரந்தரானந்தகன
ம் நிரதிசயபராயிருக்கின்றசொருபொருள் என்றறி—ஆதலால்
இந்தப்பிரமத்தைத்தவிரவேறே யன்னியமாயொரு வதனவுமி
ல்லை, குணத்தோற்றரவுமில்லாமல் வாக்குப்பிரவிர்த்தியு மில்லா
மல் மனப்பிரவிர்த்தியு மில்லாமலிருக்கிற கேவலமாய்ப் பிரம
சாந்தமாய் அனந்தமாய் ஆனந்தமாதிரியாய் சதா அத்தொய்த
மாயிருக்கிற பிரமமாதிரியாய்க் காண்கிற தென்றறி—வாராய்
கேட்கு இப்போது எனக்குச் சொன்ன தத்துவமானது சத்திய
சச்சிமானந்தாத்மக சராமரணமற்ற நீத்தியமான வஸ்து என
துவோ அதுவே நீயானாய் நம்முடைய வசனத்தைச் சத்தியமாக
வெண்ணிக்கொள் — நீ அன்னமயகோசமான தூலத்தை முடமல்ல
பிராணனுமல்ல, இந்திரியங்களுமல்ல, வாக்குமல்ல, மனனும
ல்ல, புத்தியுமல்ல, அகங்காரமும் மல்ல, இந்தத் தேசேந்திரியாதி
கூட்டுறவுமல்ல, ஆதலால் அந்தத்தேசேந்திரியமேனாபுத்தியகங்
காராதி களெல்லாவற்றையுந் துலக்குவித்துக் கொண்டு அதுகளுக்
கெல்லாஞ்சாட்சிபாயிருக்கிற யாதொருசொயம்பிரகாசமானவ
ஸ்து எனதுவண்டோவதுவே நீயானாய் உலகத்தில்யாதொருவஸ்து
பிறக்கின்றதோ அந்தவஸ்துவே விர்த்தியடைகிற துங்காலம் வ
ந்தபோது அழிந்துபோகிற துமாயிருக்கும் உனக்குப்பிறப்பு
பிறப்புமில்லை இந்தப்பிறப்பிறப்பு இரண்டு மில்லாததால் நீதி
த்தியானமென்றறி—இத்தத்தேகமானது யாதொன்று பிறந்த
தோ அதுவே விர்த்தியடைந்து கர்மகையத்தினால் நாகமடை
பும் நீயானுலிந்தப்பிறப்பு வளர்ப்பு முதலாகிய அவத்தைகளி
லும் இருந்து இந்த அவத்தைகளெல்லாமறிந்துக்கொண்டிருக்
கிற அறிவாகியசாட்சியே நீயானாய்—சுயம்பிரகாசமாய் சகலாத்
துமகமாகியுஞ்சாக்கிராதி அவத்தைகளிலும் அகம் அகமென்றழி
யாமலனுபவிக்கப்பட்டு விளங்கியும் புத்திமுதலான சமஸ்தவி
தாங்களினும் அவிகாசமாயிருந்துக் கொண்டு அந்தவிகாசங்

னையதிந் துருகிற பிரமமெதுவோ அந்தக்கேவல ஞானமாத்
திர சொரூபமே நீயானாய் — உள் ளும்புறம்புங்கண்ட ஞான
மெதுவோ அதுவேமூடபுத்திகளுக்கு ஆரோபித நாயரூபப்
பிரபஞ்சம் போலக்காண்கின்றது.

வினா - அதெப்படியெனின்,

விடை - மிருத்திகையேகடசாரசுவாதிகள் போலவும் விசாரிக்கி
லந்தமிருத்திகை நிர்விகாரமாயிருக்கிற தெப்படியோ அப்
படியே சகலவிகாரங்களு ளுற்றுத்தன்னிலே காணப்பட்டீக்
கேவலபோதமாத்திரமான யாதொருபிரமமுண்டோ அதுவே
நீயானாய் — அழிவில்லாதபடி சுத்தஞான மாகிய ஆன்மசொரூ
பத்தினிடத்தில் சுற்பிதமான ஆகாசாதிபஞ்ச பூதங்களுக் கெல்
லாஞ் சிரத்தையைக் கொடுத்துக்கொண்டு தன்னுடைய பிரகா
சமகிமைப்பினால்சகலத்தையுமறிந் துக்கொண்டிகேவல ஞானமா
த்திரமானபிரமமெதுவோ அதுவே நீயானாய் — நிருமலமான
அந்தக்கரணத்தைப்பொருந்தித் திடசமாதியில் இருந்தபெரி
யவர்களாலுங் கணாகாணதிருக்கிற ஆனந்தத்தைப் பிரத்தியட்
சமாகக்கண்டு பரமாம் சக்கூட்டங்களினால் சந்தோஷிப் பட்டி
ருக்கிற கேவலஞானமாத்திரமான பிரம சொரூப மெதுவோ
அதுவே நீயானாய் — சுருதியில் அவ்வியமென்றும் அபார மெ
ன்றும் அனந்தமென்றும் அமித்தியமென்றும் அவ்வியத்தமெ
ன்றும் அட்சர மென்றும் அஞ்சிரய மென்றும் அப்பிரமேய
மென்றும் ஆனந்தமென்றும் அசற்கனமென்றும் அனாமயமெ
ன்றும் அத்தொய்த மென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட கேவலபோத
மாத்திரமான பிரமமெதுவோ அதுவே நீயானாய் — ராய்சீ
டனே சொரூபமாகிய உன்னிடத்தில் சரீரத்தோடேகூட்டுறவு
ம் அந்தச்சரீரத்தினுடைய தொழில்களும் பிராந்தியி னாலையா
ரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, பரமார்த்தமாய் விசாரிக்கு மிட
த்தில் இவ்வாரோபங்களெள்ளளவு முன்னிடத்திலில்லை ஆகலா
ல் உண்ணப்பிராணனாகப் பார்த்துக்கொண்டு மிருத்தியுவினு
டைய பயத்தைவிட்டுவிடு — பிராந்தியினாலே யாரோ பிக்கப்ப
ட்டயாதொருதேகாதிப்பிரபஞ்சங்ளையும் பிரபஞ்சமாகத்தா
னே பார்த்தபிராந்தியைத்தள்ளியவ்ஸது திருஷ்டியாய்ப்பார்த்
குமிடத்தில்அந்தவ்ஸதுவேநீயானாய்உண்ணத்தவிரவேதே அ

ன்னியமானவன் ஆக உலகத்திலேயே சமுத்திரத்தில் ஆதலால் அத் தொ
ய்தனாயிருக்கிறவனக்குப் பயமென்ன—இந்தச் சகலப் பிரப
ஞ்சமும் பிரமசொருபமாயிருக்கிற நானேயென்று பார்த்து
வனுக்குப் பயமெங்கிருந்து வரப்போகிறது ஆகையால்கவலா
னந்தலட்சண அபயசொருபமான பிரமம் நீயானாய்—நிதிகளமா
கவும் நிதிகிரியமாகவும் சாந்தமாகவும் சத்தாகவும் அத் தொய்த
மாகவுமிருக்கிற பிரமம் நீயானாய்—நானேயென்று நானேயென்று மகலா
ததாகவும் நானாகவும் அபின்னமாகவும் அகண்ட நானமாகவு
ம் அறியப்பட்டதறியப்படாததென்கிற விசண்டி மில்லாததா
கவுமிருக்கிற யாதொரு சத்தபோதமுண்டோ அதுவே நீயா
னாய்—அந்தர்ப்பிரக்ஞை பகிர்ப்பிரக்ஞை யென்கிற சொற்க
ளையெட்டாததாகவும் பிரத்திகான்பசொருபமாகவும் சுயம்பி
தகாசமாத்திரமாகவும் ஆகாசம்போலிருவிகாரமாகவுஞ்சத்தா
மாத்திரமாகவும் சமாசமாசவுமேகமாகவுமிருக்கிற யாதொரு ச
த்தபோதமுண்டோ அதுவே நீயானாய்—சரீராகாரமாகவுஞ்சரீ
வமல்லாததாகவுஞ் சர்வத்துக்குமப்பாற்பட்டதாகவுஞ் சாக்
வதமாகவுஞ் சத்தியமாகவுமேகமாகவுமிருக்கிற யாதொரு சத்
தபோதமுண்டோ அதுவே நீயானாய்—நித்தியானந்த அகண்
டேகாசமாகியும் நிதிகளமாகியும் நிதிகிரியமாகியும் பிரத்தியக்ஞ
அபின்னமாகியும் அவியத்தமாகியுமிருக்கிற யாதொரு சத்த
போதமுண்டோ அதுவே நீயானாய் ஆதலால் நிற்குணமாகியும் நி
ர்விகற்பமாகியுமிருக்கிற பிரமமே நானென்று அகண்டாகாரவி
ருத்தியோடு கூடிப்பிரமத்தினிடத்தில் நிதிகிரியானாய் வசத்தி
யிலேயிரு-அப்பா! தொய்தத்தோற்றத்தைத் தள்ளுகிறதாயும்
பரமானந்தல கரியைக் கொடுக்கிறதாயும் நிர்மலமாயும் இரு
க்கிற அகண்டாகாரசுகலிருத்தியை உவமைப்பில்லாத பிரமாணந்
த பரமசுகத்தில் அகோரத்திரமுஞ்செலுத்திக்கொண்டு பிரா
ரத்தத்தினுள்ளிருகிற போகங்களைப் பொசித்துக் கொண்டு சுக
த்தியேயிரு, வாராய்சேடே பிரமாணந்தரசுத்தையுருந்தின சந்
தோஷபுத்தியினுள்ளே காக்கிரகத்தையிருந்துக் கொண்டு சதா
காலமும் சமாதிநித்திரையு மனைசீலனாய் சுகமாயிரு.

வினா- என்றிப்படிச் சொன்னாருவை நமஸ்கரிக்காமல் பண்ணிவா
ரும் சுவாமி? இந்தமகாவாக்கியத்தைக் கேட்டமாத்திரத்தினு

வி. புலி ஆங்கு அகண்ட மாரவிருத்தி பிழைப்போ? அல்லது
வினாவு. தாழிசை கோயடேட்டிக்குமாய் கொடுத்தவதெனின? அ
தவந்தகோயிசை! அந்தச் சகலத்திதற்கும் பொருட்டிச்சாதனை
யெனின? அந்தவந்தவதெனின? இதுகோயெனக்குத்தெரியுப்
படி அதுகூடக் கண்டனனை கோண பவனின?

வினா- அப்ப! திட்டேபாது திவெட்டுத்த மாரவி குத்திபாதி
காரியென்துமி கொஞ்சுதிசை திவெட்டு மிச்சுத்திதெனையி
ருக்குப்பிந்த மூத்திபுக்கஞ்சுதிசை! குணபவனின? து
தமக அகண்டமார விருத்திதற்கும்.

வினா- இதில் குத்தியதிசைநியாவதெனின?

வினா- யாதொருபருஷீசைந்த பத்தியுடைய சிவதமனை
மத்தி குல் நல்லவனைச் சந்தோஷிப்பிற் று-அந்தமபுக்கலியபவ
த்க்குக் கிச்சம்பாதிக்கப்பட்ட பவனையகிச்சைநிதி கொடுத்தி
யனிச்சவதேவிசைவதாக்கியசந்தியாகாதிசைநனைன் கொத்துசத்
பருஷோ குக்குச்சம்மதமகச்சிசைவன த்தைப்பவன் அகிருகேரு
வனே குத்தியதிசைநியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இனிவெஞ்சுதிசைநியாவதெனின?

வினா- அத்திய. கோப அபவாதக்கிரமத்தையனுசரித்திருக்கிற
ஆண்டவனையறிந்ததொருகிசைத்தமகுல் கொக்கவார்த்தம்பிபாதி
க்கப்பிபித்த அந்தப்பிபாத்தகுர்ந்ததிருத்திதற்குத்தபுத்தி
மோடேகூடித்தியமபுக் ஆனந்தமாயும் அத்தொய்தமபுமபு
பவனையமின்னதபுமேயமபுபிபுக்கிற பிரமதாமகித அ
னுபவித்துக் கொண்டு குத்திதவனையெரு அவனே கொஞ்சி
காரியென்றுஞ்சைவனப்படும- இனி அகண்டமாரவிருத்தியானது
திவாபாசனேடேகூடிப் பிரத்தியகான்மாவக்கு அடின்கமாயி
ருக்கிற பாப்பிர மத்தைத்தான விஷிபீசைந்து அதருந் பி
தந்தனா அப்பிரமசத்தி குல் ஆவனவெனமான அஞ்ஞான
த்தைதநாமடைபப்பவன் னு விக்ரும்- இந்த அகண்டமாரவிரு
த்தியிசுல் அஞ்ஞானம் நாமடைகிறபோது அஞ்ஞான காரி
யவன தேவாநிப்பிரபஞ்சமும் தசைதுப்பிபாதி.

வினா- அதெப்படியெனின?

வினா- படத்துக்குக்காரணமான தூவெந்தி போகிறபோ
து புடவைக்கொப்படி தாங்குகுருக்கித்தோ அப்படி

யேகாரண்மான்மூலஞ்ஞானத்துக்குநாசம்வரும்தோதுகா
சியமாயிருக்கிறதேகாதிப் பிரபஞ்சத்துக்கு நாசம்வரு மென்
றதி—தீபப்பிரபைப யானதுசூரியனை யெப்படிதுலக்கு விக்
மாட்டாதோ அப்படியே அந்தக்காண கற்பிதனான சிதாபாச
ன்சயம் பிரகாச மாயிருக்கிற பரப்பிரமத்தைத் துலக்கு விக்
மாட்டான்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரசண்டகிரணந்தருடன் கூடிப்பூரியனுவர் பிரகா
சிக்கும்தோது தீபப்பிரபையானது தன்னுடைய வெளி
கெட்டு அந்தச்சூரியகிரணத்தில் எப்படி அடங்கிப் போகி
றதோ அப்படியே சிதாபாசனும்பரப்பிரமப் பிரகாசத்தினால்
தன்னுடைய பிரகாசங்கெட்டுத்தான்னும்உபாதிதேயோடே கூடம
லினமாய்ப்போவதால் ஆன்மாவைத்துலக்கு விக்மாட்டான்
ஆதலால் பிம்பபூதமான பரப்பிரமமேசேடித்திருக்கு மென்
றதி—உபாதிதான அந்தக்காணம்போகிறதோது அநிற்பிரதி
பிப்பிதத ஆபாசனும்அதிட்டானமாத்திரமாயிருப்பன்.

வினா- அதேப்படியெனின்,

விடை- மூகத்துக்கெதிராகக் காண்பித்த கண்ணாடியையவாங்கி
விடும்தோது அந்தக்கண்ணாடியில் காண்பித்த ஆபாசமூல
மானது போய்யெதார்த்த மூகமாயெப்படித் கண்டம்தா
அப்படியேயுபாதிபழிகிறதோது அநிற்பிரதிபிம்பபாபாசனும்
அதிட்டான மாத்திரமாயிருப்பனென்றதி.

வினா- இந்தச்சிதாபாசனுவன் அந்தக்காணவிருத்தியிற் கூ
டிவெளியிலிருக்கிற கடத்தையறிகிறதோது அந்தக்கடாற்
ஞானத்தைப்போக்கிக்கடத்தைத் துலக்குவித்தது போலஉ
ள்ளேயிருக்கிற சயம்பிரகாசமானபிரத்திகாண்மாவைத் துல
க்குவிப்பதேனெனின்,

விடை- சிதாபாசனுவன் பலவியாப்தியானதாந் பிரத்திய
கான்மாவைத் துலக்கு விக்மாட்டான்—ஆதலாந் பிரத்திய
கான்மாவை யறிகிறதற்கு அந்தக்காணவிருத்திவிபாப்திக்க
வேணுமே தவிரப்பலமான சிதாபாசவிபாப்தி தேவையில்
லை—சுருதிகளிலும் மனதினால் அறியப்படா தென்கிற பல
விபாப்தியும் சொல்லியிருப்பதால் நன்னாய்ப் பருத்தறிந்து
சூட்சுமபுத்தியினுந் பிரமத்தை யறியவேணும்—எவன் பிரஞ்

ஞாமாந்தமாயிருக்கிறேனவனுக்குச், சுருதியைக் கேட்டமா
த்திரத்தினால் அகண்டாகாவிருத்தி பிறக்கமாட்டாது, சிவண
மனன நிருத்தியாசனங்கள் யாதொருத்தன் நிரந்தரஞ்செய்து
வருகிறேனவனுக்கேபுத்தி ஐக்கமமர்கும், அதனாலவன் ஐக்
கமவஸ்துவையறிந்துக்கொள்வான் — ஆதலால் அந்தப் பிரஞ்
ஞாமாந்திகளாயிருக்கிறபேர்கள் பரப்பிரமவஸ்துவை நன்றா
ய் அறிவிறதின் பொருட்டுச்சிவணமனன நிருத்தியாசனங்களை
ச்செய்யவேண்டும்.

ஷ்ட்லிங்கதாற்பரியம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சகலவேதாந்தகாக்கியங்களுக்குஞ்சந்தாகவும் அத்தொ
ய்தமாகவு மிருக்கிற பரப்பிரமத்தி னிடத்தில் ஷ்ட்லிங்க
ங்களால் தாற்பரிய நிச்சயம்பண்ணுவதே சிவணமென்று
சொல்லப்படும்.

வினா- அவையாதெனின்,

விடை- உபக்கிரமமுபசங்காரமிண்டுமொரோலிங்கம், அப்பிரா
சமிரண்டாம்லிங்கம், அபூர்வதைமூன்றாம் லிங்கம், பலம் தா
லாங்லிங்கம், அரித்தவாதம் அஞ்சாம் லிங்கம், உற்பத்தி ஆ
றாம்லிங்கமென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதில் உபக்கிரமமுபசங்காரமாவதெனின்,

விடை- உபக்கிரமமாவது சச்சிதானந்த அகண்டமாயிருக்கிற பர
ப்பிரமசொருபத்தினிடத்தில் அத்தியாரோபமாக இந்தச்சகலபூ
தபிரமாண்டபிண்டாண்டங்களையெஜகத்துண்டாயிற்று, இந்
தச்செஜகத்தாகியிருஷ்டியாகிறதற்குமுன் பிரமம் சத்தாமாத்தி
ரமாகவேயிருந்ததென்று பிரதிவாதிக்கிறதும், உபசங்காரமாவ
து இந்த உற்பத்தியானசகல ஜெகத்தும் அபவாதக்கிரமமாபொ
டுங்குறையாலிதற்பிரமாண்டபிண்டாண்டமென்கிற உபாதிபித்
கூடஸ்த பிரமங்களுக்கு அந்த உபாதிமையொழித்து வகத்தவவ
யிக்கியத்தைக்கூறப்படுகிறதுமாம்.

வினா- அப்பிராசமாவதெனின்,

விடை- நீயேபரப்பிரமம் நீயேபரப்பிரமமென் னுலுப்பதுபி
ரகாரமாகவுபதேசிக்கையாலும் அதுசேதன்னைக்கூட்டிச்சொ
ல்வதாலும் சேதனனுடைய சொருபத்துக்கே அத்துவைத
ஆன்மத்துவம்போதிக்கிறதாலும் அப்பிராசமென்று சொல்
லப்படும்.

வினா- அபூர்வதைதராவதேதெனின்,

விடை- யாதோரகீடப்பிரமாணங்களுக்கெல்லாம் உபநிஷிதப் பிரமாணத்தினால் ஆஸ்திக லட்சணமைய னாதிபயிதிக் தவன்; இசாப்பிரமாணங்கிலிருந்து அறியப்படவல்லவை யென்பதே அபூர்வதைதராவம்.

வினா- பலமாவதேதெனின்,

விடை- இத்தவஸ்துத்தா திசைகளில் துக்கவி லுய் ஒருவன் தவைய நித்தமாத்திர திசைஞ்சைல்லாமிப்படிபோயிருக்கு னவன் தவிய னுபோலத்தன் னுண்டாய் ஆத்தமஞ்சைதவைய நித்தமாத்திர திசை லித்தச் சகலபிரமாணம் பிசுடாண்டநிலை இலும் தவையுய்வின் விநிலநபிரமம் தவையே, தவையே சகலத்ம சொருபமாய் விளங் குவது, இத்தவையே கேந்திரியாதிகலை ஜகத் தவையிராத் தவையி ருக்கவையாமித்தவைய போயவாகத்தோற்றுகிறது, அத்தவப் பிர மத்துவத்திற்கு நிச்சயமானதாமெப்போதுவருகின் தவையே அப் போதுஜகம் சர்வத்தவயுத்தே தற்றாமல் அதிதொய்துத் தவையே சொருபமாகவிருக்கு மென் னுபிரதிபாதிக்கிறதேயலம்.

வினா- அர்த்தவாதமாவதேதெனின்,

விடை- ஏந்தவஸ்துவைக் கேட்டதினால் கேள்விக்கெட்டாதவ ன் து வேட்கப்படுகின்றது, ஏந்தவஸ்துவை மனனம் பண்ணி னதினால் மனனம்பண்ணப்படாதவஸ்துமனனம் பண்ணப்படா திதது, ஏந்தவஸ்துவையறிந்த மாத் திரத்தில் அறியப்படாதவஸ்து அறியப்படுகிறது, அதுவேபஞ்சசர்த் திருத்தவத்தே தவியே சருக்கும் ஆதாமாய்விளங்குவதென்று சொல்லுகிறதே அர்த்த வாதம்.

வினா- உற்பத்தியாவதேதெனின்,

விடை- உற்பத்திக்குமண் னும் து லுக்குவன் றீம் ஆபரண த்துக்கு ப்பொன்னும் ஆபுதாதிசுருக்கு இருக்கும்படி எப்படிக்காரணமா யிருக்கின்றதோ அப்படியேயதோற்றப்பட்ட சகலசெய்துத் துக் குப்பிரமமேகாரணமென்றுசெய்துக்குப்பிரமத்துக்கும் அபி ன்னத்தவம் பிரதிபாதிக்கின்றதே உற்பத்தி யென்று சொல் னப்படும் இத்தப்படி வேதாந்தவாக்கியங்களினால் பிரவணம் ப ண்ணப்பட்ட அத்துவைதமான பிரத்தியகாரணமவஸ்துவைய னுகூலமான யுத்திகளினால் அளவிட்டு நிச்சயிக்கின்றதே மன னமென்றும் — விச திகமாயிருக்கிற தேகேந்திரியாதிகளைத் தள்ளிச் சகலதிகமான அகண்டாகார விருத்தியோடே உடம்ப

கையினுச்சியில் விட்டதயிலதானா போல் இடைவிடாமல் அக
ண்டாகாரனிருத்திகளினால் நிரந்தரத்தியானம்பண் னுறதேநிதி
த்தியாசலமென்று சொல்லப்படும்—யாதொருத்தனுக்குக்கே
ள்விபாஸசிரவணத்திற்கு முசயமெல்லளவுகாலந்தீரவில்லையோ
அதுவரைக்கும்சிரவணம்பண்ணவேணும்— சிரவணம்பண்ணி
நிச்சயித்தசொருபத்தில் சமுசயமெல்லளவுகாலந் தீரவில்லை
யோ அவ்ளவுகாலஞ் சருதியுத்திகளினால்மண்ணம்மண்ணவே
ண்டும்-தேவமேநானென்கிற விடரீத பாகனையானது மனதில்
எல்லளவுகாலம் நாசமடையவில்லையோ அவ்ளவுகாலம்மோட்
சம்பவேணுமென்றிச் சித்தவன் நிரந்தரத்தியானம் பண்ணவே
ணும்— அபரோட்ச சாட்சாத்காரத்தில் குதர்க்கங்களுடன் கூ
டினதுரிதியப்பிரபஞ்சமானது எந்தமட்டும் நாசமடையவில்
லையோ அதுவரைக்கும்ஞானந்தள்ளுபடாது, ஆதலால்மோ
ட்சத்திலே யிச்சையுள்ளவன் தியானசமாதிகளை அடக்கிப்பிச்சி
யவேணும்.

வினா- தியானசமாதியாவதேதெனின்,

விடை- சவிகல்பசமாதியென்றும் நிர்விகல்ப சமாதியென்றும்
ம் இரண்டுவிதமாகவிருக்கும் அதில் சவிகல்ப சமாதியென்ப
ணத்தையேநிச்சிக்கொல்லுகிறேனென்பதாயாவது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஞானஞானஞானேனென்பள்ளான திரிபுடிக்கும்லயம்வாராம
ல் னேயமாகியகேவல பரப்பிரமவஸ்து லீனிடத்தில் நிலைத்
ததால பிரமாகாரமாயிருக்கிறசித்தவிருத்தியேசவிகல்பசமா
தியென்று பெரியவர்களால் அறியப்பட்டிருக்கின்றது— ஆதி
லல் அந்தஞ் ஞானஞானஞானேனென்பாயிருக்கிற திரிபுடியும் னேய
மாத்திரமாயிருக்கிற சத்தாகியபரப்பிரமத்தி னிடத்தில் அசத்
தாய்விளங்குகின்றது.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- மிருத்திகையினால் பண்ணப் பட்ட பானையானதுமி
ருத்திகையாயிருந்தும்பார்க்கிறபேர்களுக்குப்பானை மென்
றெப்படித்தோற்றப்பட்டதோ அப்படியே ஞானஞான
னேயமானதிரிபுடியஞ்சன்மாத்திரமானபரப்பிரமவஸ்துலீனி
டத்தில்சன்மாத்திரமாகவேவிளங்குகின்றது ஆதலால் இப்போ
து சொல்லப்பட்டசமாதிக்ஞ்ச சவிகல்பமென்று சொல்லப்பட

இந்த நினைவிலே ஞானஞ்ஞானஞ்ஞானமான திரிபுடிபொழிந்த
துஞ்ஞானத்திரமாயானபாப் பிரமஞ்ஞானபந்தா ஞானதேவனை அந்
நினைவிலே மகிழ்ந்தபொழுது தான் அதை நினைவிலே பசுமாதிரியென்று சொல்ல
வதாயிற்று.

ஷீடவிதசமாதி லட்சணம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சமத்திந்தசலந்தலவண்ணமானது, லவணமென்கிறதானாலே
ஞானமே சமத்திரமாயானதுபோலப் பிரமமாகாதமாயானாலே
ருத்தியானது பிரமமாத்திரமாகநிலைத்துபின்பு அந்தநினைவு
பிரமமாகவேகொண்டிருக்கிறதுமே ஞானருத்தியான விசல்பங்
களில்லாததாலும் நினைவிலேபொன்று சொல்லப்படுகிறது—வினா
திரியினுடைய சரபாவாபாவங்களிரண்டுக்கும் பேதங்கொண்டப
ட்டிருக்கின்றது, அதன்கீழில் விருத்தியாபாவம், சமாதிக்ருத்தி
திரியிரண்டினுஞ் சமமாய்க் காணப்பட்டானுஞ் சமத்தியில் அந்
ஞ்ஞானங்கொண்டபட்டிருக்கின்றது சமாதியில் அஞ்ஞானங்கொ
ண்டபட்டவில்கை—ஆதலால் அஞ்ஞானமும் அஞ்ஞானத்தினாலும்
மீடவந்தவன் விபரிதபாவனையும் பீடாக்கலென்றது முழுதவ்வா
னவன் இந்தச் சனிகல்பநிருவிசல்பசமாதிரியிரண்டையும் பிரய
த்தனம்பண்ணிச் சாதிக்கவேண்டும்—இந்த இரண்டு சமாதியும்
சாதிக்ருமளவில் விபரிதபாவனை நிவிர்த்தியாய்ச் சொற்பொரு
ணத்துக்கு ஒருவிக்கினமுயில்லாமல் சதா சொற்பானந்தஞ் சி
த்திக்குமே—இந்தச் சமாதி அந்தர் திரிசியானுவித்த சனிகற்பம்
அந்தர்சத்தானுவித்தசனிகற்பம் நிருவிதம்பம் பகீர்திரிசியா னு
வித்தசனிகற்பம்பகீர்சத்தானுவித்தசனிகற்பம் நிருவிதம்பம் அ
ன-ஆறுவகையுண்டு, அவற்றுள், முதலில் அந்தர் திரிசியானுவித்த
சனிகற்பத்தைச் சொல்லுகிறோம்கூட்பாயாக.

அந்தர் திரிசியானுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுயம்பிரகாசமான அநினைவத்திரிசியங்களான காமக்ரு
தோதாதிரிநுத்திகளோடே கூட்டி அந்தவிருத்திகளுக்கஞ்சா
ட்டியாகத்தானேயிருக்கிற சொற்பொருணசந்தானமே திரிசியா
னுவித்த சனிகல்பசமாதிரியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- நானினனக்கென்கிறகாமக்குதோதாதிரிநுத்திகளெந்த
அநிவினால்காணப்படுகின்றதோ அந்தத்திருக்கான அநிவி

கு அகங்காரமுதலான காடகங்கள் திரிசிய மென்றறி — இத்
தக்காமாதிசகலவிருத்திகளையும் அனிகாரியாகப்பார்க்கிறசாட்சி
யானதன்னைப்பார்க்கிறவன் திடீரென ஒருகேவயிருப்பான், காடக
திவிருத்திகளுக் கெல்லாம் நான்சாட்சி என்னால் இந்த விருத்
திகள் காணப்படுகிறதென்று தன்னைச் சாட்சியாக அறிந்தவன்
சாட்சியாகவேயிருப்பான் — திரிசியமாகவிருக்கிற சகலகேவ
திப்பிரபஞ்சத்தையும் ஆன்மாவாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே லய
ம்பண்ணவேண்டும்.

வினா - அதற்கு உட்பட்டதென்ன?

விடை-தேவந்தானல்ல,இந்திரியம்நானல்ல,பிராணானல்ல,அ
கங்காமனோபுத்திகளும் நானல்ல,இந்தத்தேவேந்திரியப்பி
ராணமனோபுத்தியகங்காரதிவிகாரங்களுக்கெல்லாம்அப்பாற்
பட்டுச்சாட்சியாய் நித்தியனாயிருக்கிறபிரத்திய கான்மாவேநம
னானேன், அப்போதுச்சாட்சியாகியும்பிராணனிருத்திக்கஞ்சாட்
சியாகியுங் புத்தனைருத்திக்கஞ்சாட்சியாகியும் சட்சு கங் காத்திரா
திரிந்திரியங்களுடைய கிரிகைகளுக்கஞ்சாட்சியாகியும் நித்திய
மாகியுமிருக்கிறபிரத்தியகான்மாவேநானானேன்,நான் துலாம
ல்ல,நான் துலாமல்ல,கைல,சூரகிணவனுமல்ல, பாஸனுமல்ல,எவ்
வனுமல்ல, வீருந்தனுமல்ல, உணமயுமல்ல, மூக்கறையனு
மல்ல, நொண்டியுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாஞ்சாட்சியாய் சத்தி
யாயிருக்கிறகிரத்தியகான்மமேசாளுமேநானானேன் — நான்
வந்தவனுமல்ல,கீடானவனுமல்ல,கொன்றவனுமல்ல,கொல்லப்
பட்டவனுமல்ல, கர்த்தாவனுமல்ல, சொல்லுகிறவனுமல்ல, சொ
ல்லப்படுகிறவனுமல்ல, எகியுமல்ல, ஆக்கியுமல்ல, இதுகளுக்கெல்
லாஞ்சாட்சியாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவேநானானேன், நான்
யோகியுமல்ல, வீயோகியுமல்ல,ராகியுமல்ல,ராபியுமல்ல,குரோ
தியுமல்ல, லோபியுமல்ல,பந்தனுமல்ல,முத்தனுமல்ல,இதுகளு
க்கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருக்கிற பிரத்தியகான்மாவே நானானே
ன், நான் உட்பிரஞ்ஞனுமல்ல, வெளிப்பிரஞ்ஞனுமல்ல, பிரஞ்ஞ
னுமல்ல, அப்பிரஞ்ஞனுமல்லசிரவணப்படுகிற வனுமல்ல, மன
ணப்படுகிறவனுமல்ல, அநியப்படுகிறவனுமல்ல, சாட்சியாய்நித்
தியனாயிருக்கிறபிரத்தியகான்மாவே நானானேன் — எனக்கித்தத்
தேவேந்திரியாகிகளுடைய கூட்டுறவுமில்லை, புண்ணியபாவமே

அமுமிக்கை, பசிதாசமுதலானகரோமிகளுக்கும் அப்படிதப்பட்டு
ச்சதாவிமுத்தமான்மகவலசித்துருபமேநாளுனன், என்நிப்ப
டித்தன்னுடையசொருபத்தைத்தான்மேல்கண்டு கொண்டு காணப்
பட்டதிரிசிபத்தைபெல்லாந்தன்லிலேயேயும் பண்ணிக்கொண்டு
பிரந்தியிருந்தன்னிடத்தில்காணப்பட்டதபாஷிகாமாசுமிபரீத
பாவமானதைவித்துவாசுயிருக்கிறவன்விட்டொழிவான்;

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- தேகத்துக்கு விபரீதபாவமாகியசுயம்பிரகாசமானஆ
ன்மப்பிரகாசமேமூத்தியென்றுசொல்லியிருப்பதாச்சதாசா
லமுமனதைபடக்குகிறவனுக்கேயிந்தச்சமாதிசித்திக்கும்துக்
லாவிட்டால் சித்தியானு-ஆனதால்சதாசாலமுமவதை யொடுக்
கவேணும்அப்படிக்கில்லாமல்யாதொருமேவீபானவியிருனும்
இந்த அகண்ட சச்சிதானந்த ஆத்மமானுபவ நிலைசித்திக்கமா
ட்டானு அதுவருகிறதென்பொருட்டுச் சச்சிதானந்தமான தன்
னிடத்தில் அகங்காரங்களையும் அகங்காரங்களுடையவிதாரங்களோ
பும் நிவிர்த்தி பண்ணவேணும்—யாதொரு புருஷனாலே யா
ன்மதத்துவத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டு பிரகிருதிநாசம்பண்
ணப்படுகிறதோ அவனேமூத்தனாவான் அதேதன்நிக்கோடிகர்ம
ங்களைப்பண்ணினானு மூத்தனாகமாட்டான், யார்வேதத்திலேசா
வேதாசவேதவுபநிஷதத்தில் சுயம்பிரகாசமான ஆக்மானை ய
நிந்தவன்சகலஅஞ்ஞானபாசங்களையும் அதுத்துச்சென்மமிரு
த்தக்களானசகலகிலேசங்களையும்விட்டொழிவென்னுஞ்சா
ல்லுகிறதிருல்சகலகிலேசங்களையும்விட்டொழிகிறதே சென்ம
மொழிகின்றது, ஆனதால்அந்தநிலைமையேஜீவன்மூத்தியென்
றுசொல்லப்படும்-மூத்தியென்பது திரும்பச்செனலமில்லாம
லிருக்கிறதானகயால் அந்தச் செனன மின்டையங்கிலேசங்க
ளொழிகிறதிருல் சித்திக்கும் கிலேசங்களொழிகிறதும் ஆத்ம
மநிண்டையிருந்தித்திக்கும் ஆதலால்முமூட்சுவாயிருக்கிறவன்
ஆத்மநிண்டையச்சதாசாலமுச்செய்யவேண்டும்—யாதொ
ருமனுஷனுக்குஞ் சென்மத்துக்குக்காரணமானதுகிலேசவாச
னேயேதவிரவேறில்லை ஆனகயால்அந்தவாசனாருபமாகியகிலே
சங்களைஞானநிஷ்டையாகிற அக்கினியிருல் தகித்துப்போடும்
போதுஅந்தவாசனைகள்சென்மத்துக்கே துவாகமாட்டானு.

வினா - அதேதெனின்,

விடை - ஆக்கினியில் உறுத்தவித்தான ஆலோக்கிவற்ற தற்கேது வெப்படியாகமாட்டாதோ அப்படியேயுஞ் சூக்தினியினுந் தக்கப்பட்டவாசுரூபமான கிலேசங்கள் புனர் ஜன்மத்தற்கேதுவாகமாட்டாது—ஆகையால், முழுட்காலான வனுக்கு அசேஷவாசுரூட்சயமாய் விபரீதபாவனை நிவிந்தியாகும்பொருட்டுப் பிரபத்தனம் பண்ணியாகிலும் ஞானநிஷ்டை செய்யவேணும்—இந்த ஞானநிஷ்டா பரவாயிருக்கிற புருஷனுக்குக் கர்மங்களைச் செய்ப்பக்கணக்கில்லை, கர்மங்களுக்கும் ஞானங்களுக்கும் ஒன்றாய்க்கூட்டுறவுகித்தியாது, இப்படி ஒன்றுக்கொன்று கூட்டுறவில்லாததால் பிண்ணெய்பாவங்களாயிருக்கிற கர்மஞானங்களுக்கு அயிக்கியங்கூடாது.

வினா - அதேன் கூடாதெனின்,

விடைதேகாத்தாமபத்தியோடே கூடியன கர்த்திருத்தவபாவனை யான ஆகர்மம் அந்தக்கர்த்திருத்தவபாவனையைக்கொடுப்பது ஞானம், கர்மமும் அஞ்ஞானத்திற்குமுதலம் ஆகையால் அந்தக்கர்மாஞ்ஞானங்களைக்கொடுக்கிறதே ஞானம் ஆகலால் ஒன்றுக்கொன்று அவயிரங்களாயிருக்கிற ஞானகர்மங்களுக்கு அயிக்கிய வெப்படியாகித்திருக்கும்—மேலாகிய பிரங்களுக்கும் கிலேச இமைத்தனலிழிகிறதற்கு வெப்படி கூட்டுறவுகாமே ஞானமே அப்படியே ஞானகர்மங்களுக்கும் கூட்டுறவில்லையென்றறி-மேற்குமுதலம் பார்த்திறவனுக்குகிழக்குமுகம்பார்க்கிறதற்கெப்படியகூடாதோ அப்படியே அந்தர்முகமான ஞானநிஷ்டையைப் பொருந்தினவனுக்குக் கர்மத்தினிடத்தில் எப்படியோக்கிய மூண்டாகப் பெரின்றது—ஆகலால் ஞானநிஷ்டா நிரந்தரவாயிருக்கிற முழுட்கவுக்குக் கர்மத்திரத்த தெழிலில் அவகாசமில்லை.

வினா - பிண்ணெயினுலெனின்,

விடை - ஞானநிஷ்டையே கர்மம் ஞானநிஷ்டையே சுந்தியாவந்தனம் ஞானநிஷ்டையே சகலகர்மமும் ஞானநிஷ்டையைத்தவிரவுறையொருகிருத்தியமூடில்லை—படுவாக்குக்காயங்களினால் சாறுக்கெப்படுகின்ற கர்மமெதுவோ அது அசத்தானதால் சுத்தப்பொய்யென்று சகலதீரீசியத்தையெழுந்திந் திருக்காகிய கிற்சொரூபமான நிலையதுவோ அதுவே சுந்தியாவந்தனம் அதுவே அது கிட்டானம் அதுவே தானம் அதுவே கொடை

அதுவேபோசனம் ஆதலால் சுத்தசத்துவம்பொருந்தியபொருள்
 ர்த்தத்தையறிந்திருக்கிறசம்புருஷானாக்ஞ்ச சகலமும் சொருப
 நிஷ்டை யென்றறி—சகலத்தையும் விட்டுடாழிந்துஞானநிஷ்டை
 டாபரர்களாயிருக்கிற சந்நியாசிகளுக்கு ஞானநிஷ்டை உத்
 தவிரவேறே செய்கையில்லைமேலும், கிரிகையாந்தரங்க ளான
 தொழில்களெல்லாமொழிந்து ஞானநிஷ்டை பரஞாயிருக்கவே
 ணும்-ஞானமாகிறமேடையின் பேரிலேறவேணும் மென்றிச் சித்
 திருக்கிற முழுட்களவானவன் ஆத்மநிஷ்டையாகிற கர்மஞ்செ
 ய்துக்கொண்டு சஞ்சலமில்லாமல் சதாநியான பாராயணரூப
 ன்மாவினிடத்தில் நிலைத்திருக்கவேணும்—ஆதலால் ஞானமா
 கிற உப்பரிஷகமேலேறுகிற அப்பியாசிக்ஞ ஞானநிஷ்டை சாத
 னங்களானதே கர்மங்கள்—யோகமாகிறமேடையின் மேல் லற
 வேணும் மென்கிறபாதொருமுழுட்களவுக்குமேயாகத்தவிரகத்
 தவிரகம், மெல்வளவுமில்லை யாதொருத்தன் யோகியாயிருந்
 தும் யோகத்தைத்தவிரவேறே கிரியாந்தரங்களை நினைக்கிற
 னே அவன் மரத்தின்மேலேறி விழுந்தவனென்பபடி காயம்படு
 வாநே அப்படியே அதோகதையில் விழுந்துபோவான்—ஞா
 னமாகிற மேடைமேலேறியிருக்கிற கிருதகிருத்தியருனபுத்தி
 சாலிக்கு வெளியில் செய்யவேண்டிய காரியமொன்று மில்லை
 வெளிப்பாட்டையுமில்லை ஆதலால்கர்மவாசனை யவனுக்குநீக்க
 வையில்லை—இனிசத்தா னுவித்தசவிசம்பசமா திசொல்லுமிரு
 ன்கேட்பாயாக.

அந்நர்சத்தா னுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- சுத்தசின்மரத்திரமாய்ச் சேடிக்கப்பட்ட சுத்தத்தேதா
 டேகூடிக்கொண்டுநான் அசங்கன் அபம்பிரகாசன் அதற்கொய்
 தனென்கிற சுத்தங்களைப்பொருந்தி அந்நர்சத்தங்களை நானா
 கப்பாவித்தபாவனையெதுவோ அதுவேசவிகற்பசத்தா னுவி
 த்தசமாதியென்று சொல்லப்படும்.

வினா- இதற்கனுபவமேதெனின்,

விடை- சுத்தஞன்புத்தஞன்பிரத்தியகான்மசொருப ரூபிருக்
 கிற நித்தியசித்தஞன் சாந்தஞன் ஆனந்தஞன் சதாகாலமும்
 பரமானந்தக் கடலாயிருக்கிறவனுன்—ஆநியுமனூதியும் நா
 ன்வாக்குமனசுகளினால் சாதிக்கப்பட்ட, வன் னுவும நான்கேவதா
 ந்தவாக்கியங்களினால் அறியப்பட்டவனுன் அளவில்லாத அக
 ண்டுடோதரூபமே நான் அறிந்தேன் அநியே ஸெக்கிற சத்தங்

னியமானவனான்; மாயாகாரியலேசங்களில்லாதவனான், தேவல
ந்திருக்குறப்பமானவனான், ஞானசொருபனான், எனப்பிரகாச
மாய் விளங்குகிறவனான்—முன்பின்னென்கிற தில்லாதவனான்,
உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து பரிபூரணனந்தமாயிருக்கிற ஏக
ம் நான்சென்னமரணமில்லாதவன் நான் நித்தியானந்தமான அ
துவெவதமேநான்—பிரத்தியக அபின்னமென்றும் அகண்ட
மென்றுஞ்ச்சிதானந்தலட்சணமென்றுஞ் சுத்தமென்றுஞ் சு
ருதியினால் சொல்லப்பட்டபரஞ்சோதியான பிரமமெனவே
அனுவே நான்—என்கிற சத்தரமாத்திர மாயிருக்கிற விருத்தி
யோடே கூடிக்கொண்சித்தாமாத்திரம் பொருந்தின சத்தங்க
ளுடன் கூடியோதியானவன் சஞ்சலமில்லாமலிந்தச் சத்தானு
வித்தமானபாவனைபயச்சாதிக்கவேணும்—மேலும், காபாதித்
ரிசியங்களைச்சொருபத்திலே லயம்பண்ணிச் சுத்தோகமுதலா
கிய சத்தங்களுடன் கூடித்திருக்கே பிரதானமான பாவனைபய
ப்பொருந்தின தெனுவே அதுசத்தானுவித்த சவிகல்பசமா
தியென்று சொல்லப்படும்.

அந்தர்நிருவிகற்பம்,

வினா- அந்தர்நிருவிகற்பமாவதென்னிச்,

விடை- இந்தத்திரிசியானுவித்தசத்தானுவித்தசவிகற்பமென்
கிற இரண்டும்விட்டொழிந் துமனதினுடையதொழில் களை
யுங்கடடோட்டெயாழித்துப்போடுகிறதேநிர்விகற்ப சமாதி
யென்று சொல்லப்படும்—மேலும், முன்னொன்ன இருவகைச்
சவிகற்பசமாதிகளில் அன்புடனே யிடைவிடாம லெவனெடு
நாட்பழகிவருகிறோ அவனுக்கே இந்தநிர்விகல்பசமாதி சி
த்திக்கும்—எவன் நிர்விகல்பசமாதி நிஷ்டையப் பொருந்தியி
ருக்கிறோ அவனுக்கேவாசனா ட்சயமுஞ் சித்தலயமுந்தடை
யற்ற நிச்சலானந்தமுஞ்சித்திக்கும்—இந்தலட்சணம் பொரு
ந்தினவன் வித்துவான அவன் இதுவெனதென்று உள்ளும்புற
ம்புங்காணாமல் ஆனந்தாழிந்தக்கடலில் அழுந்தினவனாய்த்தன்
னைவிட அன்னியமில்லாதவனாயிருப்பன்—ஆதலால் நிர்விகற்
பமாயும் பாப்பிரமமாயுமிருக்கிற பிரமத்தினிடத்தில் நிஷ்டை
யைப்பொருந்தினவர்களோர் அவர்களைமுத்தர் அவர்களேசுவ
த்தன்மைபொருந்தியும் பொருந்தாமலிருக்கிற பேர்களென்
றறி—அப்பா, முன்னொன்ன சவிகற்பத்தில் சத்ததிரிசியானு
வித்தங்களிரண்டு மிப்போது சொன்ன நிர்விகற்பசமாதியொ
ன்றும் ஆர் முன்றையுமெத்தனத்தினுள்ளே எப்படியெப்ப
டியுமிருக்கு அப்படியேதனக்குவெளியிலுந்தெய்த நிவிர்த்

நியதித்திதென்பெருட்டுஇம்முன் ஸகமாநியுஞ்செய்யவேணும்,
பாதிபதிரிசியானுவித்தம்.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- அதிஷ்டானமாய் சச்சிதானந்தமான பரப்பிரம வஸி
அவினிதத்திற் கத்திதமான நாமரூபாநிசெகந்தன விளங்கிய
து, அதில் கத்திதத்து ஆனந்தம் மூன்று பிரமசொரு
பம், கத்திதமான நாமரூபமிரண்டிஞ்செகந்தசொருபம், இ
ந்தச்சச்சிதானந்த நாமரூபாநிகளஞ்சொமொன்ருய்க் கூட்டி
மூடர்கள் பிரமையினுள் பிரபஞ்சமென்று சொல்லுவார்கள்.

வினா- அதெப்படி யெனின்,

விடை- ஒளிர்ப்பெயும் வெண்மைமயம் நெகிழ்ச்சியும் நீட்சியும்
தரங்கமென்ற பெயரு மொன்ருய்க் கூட்டின சலத்தைத்தா
னே அழைப்பென்று எப்படி சொல்லப்பட்டதோ அப்படி போ
லென்றறி — இந்தச்சச்சிதானந்தமூன்றிலேயு ரோபி உமான நாம
ரூபங்களிரண்டையத் தள்ளியது ஷ்டானமான சச்சிதானந்த
மாத்திரமாய்க்கிரகித்துக்கொண்டு அதுவாகப்பார்க்கிறதே பா
கியதிரிசியானுவித்த சவிகற்பசமாதி, இன்ன மூட்சச்சிதானந்
தமான பிரமத்தைத் தவிர நாமரூபங்களிலெயென்று அந்த நாம
ரூபங்களை மெறுபடுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அந்த நாமரூபமா
ன ஆரோபிதங்களை லயம்பண்ணி அதிஷ்டானமாகப்பார்க்கிற
து—மேலும், சச்சிதானந்தமாகியும் அத்நொய்தமாகியும் அதி
ஷ்டானமாகியுமிருக்கிற பரப்பிரமசொருபமெனவே அதுவே
நானென்று சதாபாவனை பண்ணுகிறது.

வினா- இதற்கனுபவமே தெனின்,

விடை- இந்தப்பிருதீவு அப்புதையுளாய்வு ஆகாயமும் நானல்ல
இந்தப்பஞ்சபூதகாரியங்களுநானல்ல இதற்கெல்லாமதிட்டான
மாகியும் விசத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியுஞ்சத்தமாகியுமிரு
க்கிறயாதொரு பரப்பிரமமூண்டோ அதுவே நானானேன் — நான்
காணப்பட்டபதார்த்தங்களு மல்ல குணங்களுமல்ல பிரிபயகளு
மல்ல சாரியுமல்ல இதுகளுக்கெல்லாம் அதிட்டானமாகியும் விச
த்தமாகியும் ஏகமாகியும் சத்தாகியுமிருக்கிற பரமாத்மாவே நானு
னேன் — நான் சந்தபரிசுரூபரகந்தமூமல்ல இதற்கெல்லாம்
அதிட்டானமாகியும் விசத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியும்
ருக்கின்றதே நானானேன் — நான்தேகமூமல்ல இந்திரியங்களு
மல்ல யோபுத்தியுமல்ல அகங்காரமூமல்ல இதுகளுக்கெல்லாம்

அதிஷ்டானமாகியும் ஏகமாகியும்விசுத்தமாகியும் சத்தாகியுமிருக்கிறபரமாத்மாவேநானானேன்—நான்தே சமூகமல்லகாலமுமல்லதிக்குமல்ல வஸ்துவமுமல்ல தூலசூட்சும முதலாகியதுமல்ல இதற்கெல்லாமதிஷ்டானமாகியும் விசுத்தமாகியும் ஏகமாகியும் பரமாகியுஞ் சத்தாகியுமிருக்கிற ஆன்மாவே நானானேன்—என்றிப்படிக்காணப்பட்ட நாமருபாதிகனெல்லாம்மீடாய்இதற்கதிஷ்டானமான பிராமமே சதாசத்திடமென்று பாவித்துறடக்கிறமீடானுமிருக்கிறமீடானுஞ்சயனித்துக் கொண்டிருக்கிறமீடானுஞ்சதாசாலமுமிற்றப்பாகியதிரிபாநுவித்தசவிகற்பசமாதிமே செய்வவேணும்-இனிபாகியசத்தானுவித்த சவிகற்பசமாதிமையுஞ்சொல்லுகிறோம்.

பாகியசத்தானுவித்தம்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- அதிஷ்டானமானசச்சிதானந்தத்திற் சுற்பிதமானநாமருபாதிகனெல்லம்பண்ணிறுமலமாகியும் அத்தொய்தமாகியும்பரமானந்தமாகியுமிருக்கிறபிராமமே நானானேன்கிற பாவனை செய்வதேபாகியசத்தானுவித்தசவிகற்பசமாதி.

வினா- இதற்கனுபவமே தெனின்,

விடை- நிர்விகாரமாகியும்நிராகாரமாகியும் நிரஞ்சனமாகியும் அனுகூலமாகியும் ஆதியந்தமில்லாததாகியும் பூரணமாகியுமிருக்கிற பிராமமே நான் சமூசயமில்லை—நீஷ்டிகளக்கமாகியும் நிராபாசமாகியுந்திரிவிதபரிச்சேத குன்னியமாகியும் ஆனந்தமாகியுஞ் சமமாகியும் அவ்வியத்தமாகியுமிருக்கிற பிராமமே நான்சமூசயமில்லை—நிர்விசேஷமாகியும் நிர்விகாரமாகியும் நித்தியமுத்தமாகியும் நிஃகிணியமாகியும் பிரஞ்ஞானே காசமாகியுஞ்சத்தியமாகியுமிருக்கிறபிராமமேநான்சத்தேகமில்லை சுத்தமாகியும் ஆதியந்தஞ் சூட்சுமமாகியும் புத்திமாத்திரமாகியும்நிருவிதற்பமாகியுஞ்சத்தாகியுங்கேவலமாகியும் பரமசத்துவைதமாகியுமிருக்கின்ற பிராமமேநான்—சுத்தமாகியும் புத்தமாகியுஞ் சுதசித்தமாகியும்பரமாகியும்பிரத்தியகசன்யாவாகியும்அகண்டமாகியுஞ் சொப்பிரகாசமாகியுஞ் சிதாகாசமாகியுமிருக்கிற பிராமமே நான் சந்தேகமில்லை—என்று நிர்விகாராதிசுத்தங்களுடன் கூடிக்கொண்டு கேவலமானவஸ்துலட்சியத்தில் மனதை நிறுத்தித்தியானம் பண்ணுகிறதே பாகியசத்தானுவித்தசவிகற்பசமாதியனுபவம்.

பாகியநிருவிசற்பம்.

வினா- பாகியநிருவிசற்பமாவதெனினிச்,
விடை- பிரமான்ந்தரசபரவசத்தினுஞ்சொருபத்தேனடேயே
கமாயொன்றிப்புறம்பிச் சகலதொழில் கருமற்று நிச்சலமா
யிருக்கிறதே பாகியநிருவிசற்பசமாத் திபெனப்படும்—யே
கியானவன் எழுந்திருக்கிறபோது யிருக்கிறபோது மறதியில்
லாமல் இந்நிரியநிக்கிரகம்பண்ணிக்கொண்டு சர்வதாஇந்த ஆ
யுவனைச் சமாதிபும் சாவநானமாய்ச் செய்யவேணும்—மேலு
ம், விபரீதபாவனைபானதுகட்டோடே பெய்வளவுகாலம் நிவி
ர்த்தியாகவில்லையா அவ்வளவுகாலமட்டிமிந்த அந்நிரியபாச
மாநிகளைச்செய்யவேணும்—தடையற்ற சொருபானுபவத்தி
ரகாசமானது எதுபரியந்தஞ் சித்திக்கவில்லையா அதுபரியந்
தமு மிந்தஆயுவனைச் சமாதிபினுல் நிரந்தரம் பொழுதுபோ
க்கவேணும்—மோட்சம் வேணுமென்ற இச்சையுள்ளவன் ச
மாதிபையமறந்து ஒருக்காலுமிருக்கக்கூடாது சமாதிபைய மறந்
தானுக்கில் சூரியனில்லாதபோது இருளானது மூடுகிறது போ
லமாயை யானதுசொருபமாகிற தன்னைமறைக்கும்—ஆகா
ல்பெரியவர்க ளானபேர்சுவானுபவத்தை விடமிக்கண மாகினு
மிருக்கின்றதில்லை சபானுபவத்தைமறந்திருக்கிறதேமிருத்தியு
பயம் இதுவல்லாமல் தமன்வேறேயில்லையென் னுசற்புருஷான
ல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது—இப்போது நாம் சொன்ன
மாதிபில் எவன்பிரமான்சப்படுகிறானோ அவன்மனைதுக்கு ஒரு
விசற்பமுந்தோனது இந்த அப்பிபாசத்தினுல் சர்வாத் தும்பா
வகஞ்சித்திக்கும், சர்வாத் துமபாவகமே கைவல்லியம்—மேலு
ம், யாதொருவித்துவாம் சானுக்குஞ் சர்வாத் துமபாவகம்பா
ருந்தினதே பிரமவித்தைக்குப்பலமென்று பெரியவர்களநிந்
திருப்பார்கள், சேவன்முத்தனாயிருக்கிறவனுக்குச் சகலமுந்தா
னாயிருக்கிற ஆனந்தானுபவமேபலம்—நான் எனது இதுவெ
ன்பது முதலாகிய அசத்தைக்கிரகிக்கிறதே இருதயக்கிரந்தி
இந்தஇருதயக்கிரந்தியானது வாசனையோடே கூடச் சமாதிபி
னுல் தகிக்கிறபோது பிரமமேதானாயிருக்கிற அனுபவத்தடை
யற்ற விளங்கும்—மோட்சத்துக்கு நிக்ஷணடமாயிருக்கிற வ
ழிபிரமமேதானாயிருக்கிற நிலைப்பு, இதுசத்தாந்தக்காரணாயி
ருக்கிற முழுமட்சக்களுக்குச் சதாகாலமுந்தோற்றும் மற்ரு
ருத்தருக்குந் தோற்றது—ஆகலால் நியமறதியில்லாம லிருந்
துக்கொன்பி இவ்வாறுவனைச் சமாதிபும்நன்றாய் அப்பிபாசஞ்
செய்து இருதயக்கிரந்தியை ஞானுக்கினியினுல் தகித்து நிரந்

தரம்பிரமாணந்தாமிர்தசமுத்திரத்தில் அமிதந்திச்சந்தோஷமா
யிரு—விருத்திசஞ்சலமில்லாமல் நிச்சலமாயிருக்கிறதே நிர்வி
கற்பசமாதி, அந்தநிர்விசற்பசமாதியேயேயாகமென்றுயோசனை
த்திரார்த்தத்தை யறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆதலால் இந்
தேயோகத்துக்கு அஷ்டாங்கங்களுமுண்டு.

அஷ்டாங்கம்.

வினா— அதேதெனின்,

விடை— இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகா
ரம்தாரணையானம் சமாதியெனப்பெரியவர்களால் சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது.

வினா— இயமமாவதெனின்,

விடை— அயிம்சை சத்தியம் அதேயம் பிரமசரியம் அபரிக்கி
ரகம் சவுசம்சமம் சந்தோஷம்தபசு சுவாத்தியாயம் வணக்க
மிறுகளையெல்லாம் மென்று சொல்லப்படும்.

வினா— நியமமாவதெனின்,

விடை— ஆகாரநித்ராசேதம் இந்திரியசேதம் தேவாத வருஷீஷ
ஷ்ணச்சேதம் அபிரமாணதுக்கசேதம் சாந்திமூதலிய இதுக
ளையெல்லாம் மென்று சொல்லப்படும்.

வினா— ஆசனமாவதெனின்,

விடை— பதுமாசனஞ்சித்திராசன முதலாக ஆசனங்களில்
தனக்குவந்த ஆசனத்திலிருந்தால் மனதுக்காயாசந்தே
தோ அந்தச்சகாசனத்தில் இருக்கிறதே தியான சாதனமாக ஆ
சனமென்று சொல்லப்படும்.

வினா— பிராணாயாமமாவதெனின்,

விடை— அபாஸனைப்பிராணனுடன் கூட்டி இருதயத்திலொன்
டூப் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறதேமனோ நிச்சலமானபிராணயா
மமென்று சொல்லப்படும்—மேலும், பிராணபாஸனைகளை
யொன்றாகமனதுலே நிறுத்திக்கொண்டும்கும்பகம் பண்ணினால்
மனது நிச்சலமாகும் அப்படிபண்ணுவவராயில் மனதுசஞ்ச
லமாயிடும்தான்—ஆதலால் மனதுநிச்சலமாகும்பொருட்டிப் பிரா
ணயாமம் பண்ணுவதும் இந்தப்பிராணயாமமாவது சகற்ப
ப்பிராணயாமமென்றும் நிகற்பப்பிராணயாமமென்றுமிரண்
டுகிறதமாகவிருக்கும்இதில்பிரணவந்தோடகூடியாயுளை நிறு
த்துகிறதேசகற்பப் பிராணயாமமென்றும் பிரணவமில்லாம
ல்வாயுளைநிறுத்துகிறதே நிகற்பப் பிராணயாம மென்றுஞ்

சொல்லப்படும் இப்படி நிறுத்துகிற பிராணாயாமத்திற்கு
சுபூரகமும் பகமென்று நிரிவிதமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- பிரணவத்தை யுச்சரித்து முப்பத்திரண்டு மாத்திரை
வைக்கும் பூரிக்கிறது பூரகமென்றும், அறுபத்து நாலுமாத்
திரைவைக்கும் முள்ளொடுக்குகிறது கும்பகமென்றும், இந்தப்
பூரகமும் பகங்களினால் நிறுத்தினவாயுடைப்பதிலுமாத்திரை
வைக்கும்பெள்ளபெள்ளுக்கிறது சோசகமென்றஞ் சொல்ல
பபடும் இப்படியிந்தப்பிராணாயாமத்தை யோகியானவன் பிரா
தக்காலத்திலுமத்தியானகாலத்திலுஞ் சாயங்காலத்திலும் ஆஸ்த
மனமானதின் பிறகும் அர்த்தராத்திரியிலும் விடியற் காலமு
ம் எழுபத்திரண்டு வீதம் சோசகபூரகமும் பகங்களை அப்பியாசி
க்கவேண்டும்—இப்படி தினந்தோறும் சர்க்காலத்திலும் பிரா
ணாயாமத்திலே அப்பியாசிக்கிற யோகிக்குப்பலன் மாகமொன
திலேயாவாசஞ் செயமாகும், சவாசஞ்செயமா னுல்லமனது திரிம
லமாகும்—மனது நிரம்பலமானால் சொருபாணுதான் சித்திக்கு
ஆதலால் இந்தப் பிராணாயாமத்தைப் பிரயத்தனம் பண்ணிச் ச
தாகாலமுமப் பியாசிக்கவேண்டும்—இந்தப் பிராணாயாமத்தினால்
தேகத்திலுண்டானவாதிபித்தசிலேஷ்டம் சரங்குண்டம் குலைக்க
யமுதலான வியாதிகளாகிய சகலபாவங்களும் நசுக்கும்—இதல்
லாமல் ஆயுசுதேக காந்தி மூலாக்கினி இத்திரியசத்தங்களாகிய வெ
ல்லாம் விருத்தியடையும், அவமிருத்துக்களும் பறந்தோடிப்
போம்—அப்பா! யோசசித்தியின் பொருட்டுப் பிராணாயாம
த்துக்குச் சமானமான சாதனம் வேறேயில்லை ஆதலால் இந்தப்
பிராணாயாமஞ் சதாகாலமுஞ்செய்யவேண்டும்,

வினா- பிரத்தியாகாச மாவதேதெனின்,

விடை- புத்திவிருத்தியை இந்திரியங்களிற் போகாத படிக்கு
ப்பிரமத்தினிடத்தில் நிறுத்துகிறதே பிரத்தியாகாசமென்று
சொல்லப்படும்.

வினா- தாசணையாவதேதெனின்,

விடை- இப்படிப்பிரத்தியாகாசம்பண்ணின மனதைப் பிரத்
தியாகாசம் வினிடத்தில் நிறுத்தியெனியிற் சஞ்சலமாய்ப்
போகாமல் லட்சியத்தில் திடம் பண்ணுவதே தாசணையென்
து சொல்லப்படும்.

வினா - நியாணமாவதே தெனின்,

விடை - விசாதிகமாயிருக்கிற அசங்கார நிவிருத்திகள் பிறவாமலொடுக்கிச்சகாதிகமாயிருக்கிற அனுசந்தான வட்சணமான விருத்தியோடுகூட நித்தமே நியாணமென்று சொல்லப்படும்.

வினா - சமாதி யாக தே தெனின்,

விடை - இப்படி வட்சியம்வைத்தவிருத்திகளெல்லாம் வட்சியமேதானாகச்சீரமநந்திருப்பதே சமாதிமென்று சொல்லப்படும் - இப்படியோசத்தினுடைய அஷ்டாங்கங்கள் சொல்லப்படுகின்றன - ஸாராய் சீஷனை இயமநியமங்களுடனே கூடின நன்மைமயான சித்திரா சனத்திலிருந்து சதாகாலமும் பிராணாயாமஞ்செய்துக்கொண்டுவிடயங்களில் இத்திரியங்கள் நாடகமெயிரத்தியாகாரஞ்செய்து அதைவிட்டகலாமல்தாரணைபண்ணி நிஷ்டைமாயிருக்கிற பரமதத்துவத்தைத்தியானம் பண்ணி நிர்விசற்பசமாதியில் நின்றுதன்மேதகத்தைமறந்தயோகியானவன்பிறவியாகிற பதத்தைத்தகித்து ஆனந்தமடைவன் - இத்தநிர்விசற்பசமாதியில் இருக்கிறவன் குணத்திரயங்களைபுங்கடப்பன். வித்துகாரனாயிருந்தாலும் நிர்விசற்பசமாதியில்லாதவன் குணத்திரயங்களில் கட்டுப்பட்டுச் சங்காரத்தில் அடிபடுவன் - ஆனதால் நேக்திரகண்ட இருகயஸ்தானமான சாக்கிசொப்பணசமுத்திகளைக் கடக்கிறதே குணத்திரயங்களைக் கடந்தகசமாதி, இதுஞானநிஷ்டையிருக்கிற யோகிக் கதவிர அன்னியஸூகிகலை - ஆதலால், வேதமும் யாதொரு மனுஷிஞானவன் அசத்தாயிருக்கிற விடயங்களை அனுசந்தானம்பண்ணுகிறானே அவன்பந்தனான, சத்தாயிருக்கிற அர்த்தத்தைஎவன் அனுசந்தானம்பண்ணுகிறானே அவன்முத்தனான, னன்று கோஷிக்கின்றதால் முழுட்சகாயிருக்கிறவன் பிரயத்தனம்பண்ணியாலும் நிர்விசற்பசமாதியை அடையவேண்டும்தநிர்விசற்பசமாதியை யடைந்தவனை பவபந்தத்திலின்றி விடுபட்டுமுத்தனான்.

வினா - பவபந்தமாவதே தெனின்,

விடை - அவித்தியாகர்மதர்மங்களையெழுந்துமேசெய்துக்கொக்குப்பந்தங்கள் இந்தப்பந்தங்களுக்குமுத்தநிர்விசற்ப

சமாதியைத் தவிரவேறென்றினாலும் வரமாட்டாது, ஆனால்
இந்தநிர்விகற்பசமாதிக் குவிகாதங்கள்நா லுவிதமுண்டு.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- வயவிட்சேபகஷாயரசாஸ்வாதமென்று நாலுவிதமாயி
யிருக்கும், இவற்றுள் அகண்டாகார விருத்திதமே மாகுணத்
தோடே கூடி அகண்டவஸ்துவில் செல்லாமல் நித்திரையி
லயமடைகிறதே வயமென்று ம்—அந்தவிருத்தியைப் பரமத
த்துவத்தில் நாட்டமாய் நிறுத்துகிறபோது மாகுணத்தோஷி
த்தினால் அந்நாட்டத்தில் நிலையாமல் மேறே அன்னிய விஷயத்
தில் போவதே விட்சேபமென்றும்—அகண்டாகாரவிருத்தியா
னதாராததமதங்களினால் மூடப்பட்டு ஸட்சியப்பட்ட பரம
தத்துவத்தையுமெட்டாமல் பாகியமாகிய பிரபஞ்சவிடயத்தை
யும் நாட்டமல் செய்தம்பம்போல் சுத்தமூடமாயிருக்கிறதே கஷா
யமென்று ம்—விருத்தியானது தான்வந்த நாட்டத்திலிராம
ல் பூர்வவாசனவேகத்தினால் சகல விகற்பமான விஷயசங்க
ளைப் பொதிக்கப் போகின்றதே ரசாஸ்வாதமென்றுஞ்சொல்
லுவார்கள்,

வினா- ஆனால் இந்தவிமோதங்களைப் போக்கிற தற்குபாயமே
தெனின்,

விடை- யோகியானவன் சமாதியில் இருக்கிறபோது அகண்டா
காரவிருத்திதமே மாகுணத்தோடே கூடி அகண்டவஸ்துவில்
செல்லாதவாகவஸ்தவருமையில் அகன் பிராணாபரத்தினால்
லயத்தைப் போக்கிவிருத்தியை நிருமலம் பண்ணி பிரத்திய
காதம் அபிமுகமாய் விருத்தியை நாட்டவேணும்—இந்தச் ச
மாதிநிட்டான யோகியின் விருத்தி நாட்டத்தில் நீர்வாதமடி
அன்னிய விடயத்தைக் கொண்டு வந்து விடுகிற விட்சேப நிவி
ர்த்திக் குவிரத்தினால் அந்தவிடயங்களில் தேஷ்த்தையாகோ
பித்தாப்பிரத்தியை காத்தாம அபிமுகமாய் நாட்டவேணும்—
சுத்தவிருத்தியானது ஸட்சியத்திலும் நிலையாமல் விடயத்திலு
ஞ் செல்லாமல் சுத்த மூடமாயிருக்கிற கஷாய விமோதத்தைப்
போக்கிறதற்கு அகண்டவஸ்துவின் ஸடயவத்தையும் அது ஸு
டையமகிமைமையுஞ் சொல்லுகிறதாகவும்மனதுக்குச்சந்தேதா
ஷ்த்தைககொடுக்கிறதாகவுந் திரிசியங்கனெல்லாந் துச்சங்கனெ
ன்று போதிக்கிறதாகவுமிருக்கிற வேதாந்தங்களை யடிக்கடிவா
க்கினால் பஜனைபண்ணவேணும்—மேலும், ரசாஸ்வாதமென்கி

தவினோதத்தைப் போக்கிற தற்குயோகியானவன் வைராக்கியத்
தினால் விடயங்களிற் போனவிருத்தியைத் திருப்பி யேகாத்ம
அபிரகபாய்நிதாத்மவேனும் — இந்தச்சமாதக்கு இந்தவினோ
தங்களி லாமல் பின்னும்பலவினோதங்கள்வந்த லும்யோகிபா
னவன் திடானத்தினாலும் சமாதியினாலும்விக்கினங்களைப்போ
க்கி நிர்விகற்பத்தை அப்பியாசிக்கவேனும்—விடய சந்நிதியி
ல் இந்திரியங்களைப்போகவொட்டாமல் மனதை நிர்கிரகம் ப
ண்ணுகிறவனை தீரன், அந்தத்தீரனை தீவிரமோட்சலிச்சையு
டைத்தானவனாயும் சீதஜ்யேனாதிதொந்தங்களைச் சகிக்கிறநாயி
ருக்கின்றதிதீட்சையுடைத்தானவனாயுஞ்சகலவிருப்பமற்றவனா
யுமிருப்பன் இவனைக்கண்டவாத்திரந்தாரத்திரயாதிவிக்கினங்க
ளைவளம் பறந்துபோய்விடும்—சகல விக்கினங்களையுங்கெடு
த்துொட்சிக்கிற வராயிருக்கிற நகரன் பரமானந்தியாயிருக்கி
ற ஞானியினால் உடாசிக்கப் பட்டி முன்னிற்பார்—ஆனதால்
முழுடன்வாயிருக்கிறவன் சகலவிக்கினபயங்களைபு பொழித்து
நகரவரிடத்தில் பாரத்தை வைத்து நிர்விகற்பத்தைச் செய்வா
னாகில் அதற்கொருவிக்கினமுமிலை—முன் சொன்ன அகண்ட
டாகாரவிருத்தி ரூபமான அப்பியாசமோகத்தினால் விருத்தி
யானது ஒருமையடைந்ததாகவும் அலைவற்றதாகவும் பிரமா
காரமாகவுயிருக்கிற ஆனந்த சொரூபமானபரப் பிரமத்தினி
டத்தில் அந்தவடிவமாகவே யிருக்கும்—இப்படிக் கொத்தரா
ஜம்யோகிபானவன் உள்ளும் பற்றம்பஞ்சொரூபமன்றி அன்னிய
மில்லாத பரப்பிரமந்தமேயாய்ச் சகல மதாழிவற்றதுச் சக
லாயிருப்பன்—இந்த நிலையே முத்திக்குச்சகசாயிருக்கிற அ
வத்தை இந்த அவதாரத்தையகட்கவலமானவன்மன்னியாவஸ்தை
யென்று சொல்லுகார்கள்.

வினா உன்மன்னியாவஸ்தையாவதேதெனின்,

விடை— நிர்விகற்பமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தில் ஆத்துமா
காரமாயேகரூபமான அகண்டாகாரவிருத்திநிலை பெற்றிரு
ப்பதே உன்மன்னியாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும்—மே
லும்; அத்துவைதபரப்பிரமப் பிரகாசத்தினால் அஞ்ஞானமா
கிற அந்தகாரம் நிவிர்த்தியாய்ப் பரப்பிரமமாயிருக்கிற தன்
னாலே தான் சாட்சரத்தகாரமாகிறபோது அஞ்ஞானவாயிருக்கிற
தேகாதிகளை நானெனதென்பது முதலான இருதமக்கிரந்திய
ம் சொரூபத்தைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருந்தசமுசய
ங்களுஞ்சகலமான கர்பங்களானாகிய அஞ்ஞானநாசமானவனே

பிரம் வித்துக்களில் சிவோஷ்டன், அகனே அனாத் தமபந்தன்
கனே யொழித்தவன் — இந்தப் பிரமநிஷ்டன் பிரமகாரமனைவி
ருத்தியோட்கூட ஸ்ரீமனவருய் சகலமும் பிரமமாகக்கண்டு பிரம
த்தினிடத்தில் சதாநாலமும் வீணையாடிநின்றுக் கொண்டு ஆ
னந்தபரவசரூபிருப்பன் — இந்தப் பிரமநிஷ்டனுக்குக் கரீத்
திருத்துவ காரண காரியமுதவானபாகனே வயல்லவென நிந்த
தால் அவன் தானென தென்பது முதலாகிய சமுசார பந்தத்தை
க்காணான்; பந்தத்தைக்கண்டவனுக்குச் சமுசாரமே யொழிய
ஏகத்தைக்கண்டவனுக்குச் சமுசாரமில்லை.

வினா- அதெப்படிபெணின்,

விடை- கரீத்தாவாள், செய்யவேண்டியதென்ன, செய்தாலதந்திர
ப்பலென்ன, இதற்குச்சாதனமென்ன வென்கிறநான்கும்
கேவலமாயிருந்ததாயுமேகமாயும் பரம்பிரமமாயிருக்கிற
சொரூபத்தைத் தவிரவேறேயில்லை — ஆதலால் பரமசுருதியி
னுலுஞ் சற்குருவினுலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அரித்தவனுச
த்தானத்தினுலுண்டானதவிரா னைப்பிரமசொரூபப் பிரத்தியகா
ன்மாவென்றும் பிரமபென்றும் பேதமில்லாத சொரூபமான
கேவலானந்தரூபத்தில் செய்யவேண்டியதென, செய்தொழி
வெது, பலபெண்ணிருக்கின்றது, கரீத்தாவாளென்கிற நான்கு
மில்லை.

வினா- அதெப்படிபெணின்,

விடை- ஆகாசமாயிருக்கிறபழுதையினிடத்தினுண்டாகியஅச
த்தாலைபாம்பென்கிறகுணகந்தையையிடபாம்பென்கிறபேர்
மாத்திரமெப்படிமிச்சமாயிருந்ததோ அப்படியேய அத்ஷி
டான சொரூபத்தினிடத்தில் நாமரூபசகத்தென்கிறபேர்மா
த்திரமாய்விளங்குகின்றது, இப்படிப்பட்ட நாமரூபத்தைத்
தள்ளி அத்ஷ்டானமாயுப் நிரவதிசமாயிருக்கிற சதானந்தாமி
ரீதக்கடலில் அழுந்தியிருக்கிறவனுக்குக் கரீத்திருத்துவகாரண
காரியமெங்கேயிருக்கின்றது — தொந்தரூணியமாயொன்
ரூபிருக்கிற ஆகாசத்தில் கெந்தருவநகரத்தோன் றுகிரூப் போ
ல் ஒன்றாய் அத்துவிதமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தில் பிரா
ந்தயினால் கரீத்தாவென்றுங் கன்பமென்றுங் கரணமென்றுஞ்
சொல்லப்படுகின்றது, இப்படியுண்டானதெல்லாம் அழிந்து
போய்க்கேவலமாய்ப் போதமாத்திரமாயிருக்குமளவில் கரீத்த
ரியகரணபல கரீத்தாவாகிய வினுகளெல்லாமெங்கேயிருக்க

ம்போகின்றது—பிரகதாரணிய உபநிடத்தில் சகலமாமான்ம
சொருபமாகத்தானே பார்க்கிறவனுக்குக்கர்த்திருகரணநிபே
தமில்லைமென்று சொல்லுவிறதாலும் சமுத்தியில் சர்வகரண
மும் லயித்திருக்கிறபோது ஒருபோதமுந்தோன்றாததாலும்
எவன் தான் போதத்தைக்காணுமான் ஆதலால் நித்தியமாயும் நி
ற்குணமாயும் நிர்விகற்பமாயும் நிரவதிகமாய்ப்பிருக்கிற ஆனந்
தசமுத்திரத்தில் அமுந்தியிருக்கிறவனுக்குக்கர்த்தவ்யபகரண
பலகர்த்தா வென்பதொன்றுமில்லை—ஆதலால் புருஷனுக்கு
விசித்தமாயிருக்கிற சற்கர்ம ஆற்கர்ம பிரணமும் பிரமநிஷ்டை
பொருந்தினவன் செய்யவேண்டியதில்லை;

வினா- அதேதெனின்,

விடை- தேகமே நானென்று அபிமானித்த புருஷனுக்குச்சா
திவரணச்சிரமகர்மங்களைச் செய்யவேணும், எல்லாம் ஆன்ம
சொருபமாயிருக்கிற பிரமநிஷ்டனுக்குச் செய்ய வேண்டி
யதொன்றுமில்லை—ஆகையால் தேகத்தினிடத்தில் ஆத்தம பு
த்தியைவையாதவன் சாதிவரணச் சிரமங்களை யபிமானிடான்,
சாதிவரணச்சிரம அபிமானத்தைத் தவிரஒருகர்மமுஞ்செய்ய
ப்படுகிறதில்லை—ஆதலால் அனாதாமாவாயிருக்கிற தேகத்தி
னிடத்தில் ஆத்தமபுத்தியை யொழித்து ஆன்ம சொருபமே
செய்யத்திருந்தவனுக்குச்சாதிவரணமேது, ஆச்சிரமமேது, கிரி
யைமேயது, எல்லாம் ஆன்மசொருபமென்றறி—கர்த்தா நான்
மேபாக்தா நானென்று சொல்லப்பட்ட சமூகாரப்பிரமை யெ
துவரைக்கு யிருந்ததோ அவன் அதுவரையிலும், திருஷ்டிதோ
டயிருந்தவன் சந்திர ஸிரஸ்கடென்று கண்டாப்போலத்தொ
ய்தவாசனையான பிரவிருத்தியிற் சமுலுவான்—பிரவிர்த்திக்கு
க்காரணம் ஆகை இந்த ஆகைக்குக்காரணம் அஞ்ஞானம் ஆன
தால் அஞ்ஞானியென்பதற் கலையானம் ஆகை, ஞானியென்ப
தற்கலையானம் நிராசையென்றறி—சொருபசாட்சாத்காரமா
னஞ்ஞானியிடத்தில் ஆகையொழிந்து போமென்று சருதியிற்
சொல்லுகின்றது ஆதலால் ஆன்ம சாட்சாத்காரமுள்ள வித்து
வாஞ்ஞானசையொருக்காலும் விரும்பாநென்றறி—பேததெரி
சுலகுயிருக்கிறவனுக்கு உலகவஸ்துக்கள் சத்தியமாகத் தோற்
றும் இத்தற்குமூலம் ஆகைஇந்த ஆகையினுடைய தொழில் கர்ம
யிதுதுமூதலான சகலமும் ஆத்மாவாய்ப் பார்க்கிறவனுக்குஇது
கொளான்றுமில்லை—ஆதலால் சகலமுஞ்சத்தாமாத்திரமாயுமே

சுருபமாயங் காண்கிற கிருதார்த்தஞ்ஞான பிரமவித்துக்குச் செய்
யவேண்டியது அடைய வேண்டிய தொன்றுமில்லை — வித்து
வானுகவிருக்கிற பிரமநிஷ்டன் இதுவிறியென்ற ஒரு தொழிலு
ஞ்செய்யாமல் இதுநிஷேதமென்றொரு தொழிலையும் விலக்கா
மவிரண்டையுங் கடந்து நிஷ்கிரியனாகவேயிருப்பன் — தேகே
ந்திரியங்களை நானென்று அபிமானத்தவ் வெனவென்ற அவனுக்
கேவிது நிஷேதங்களை நிப்பரதத்துவத்தைக் கண்டவனுக்கில்
லை ஆதலால் அவனுக்கு, யெதேச சஞ்சாரமுமில்லை யெதேச ச
ஞ்சாரமுந் தேகேந்திரியா பிமானத்தோடு கூடினவனுக்கே
யல்லாமல் ஞானிக்கில்லை.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- எவன்பேதமாகப் பார்க்கிறானோ அவனுக்கேயெதே
ச சஞ்சாரதோஷமுண்டாம் அவனுக்கு ஞானவாசனையனு
மாத்திரமும்வாசாது, தேகாத்தும புத்தியோடேகூடின பசு
வாயிருக்கிறவனுக்கு யெதேச சஞ்சாரமாறுப்போல ஞானிக்
குயெதேச சஞ்சாரமிருந்தாலென்று போலொருத்தருக்கென
ருத்தர் ஏற்றத்தாழ்ச்சியில்லை.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- நாய் பன்றி கழுதையும் அன்னியனால் விடப்பட்டம
லத்தைப் பொசிக்கிறதது லெதுதாழ்ச்சி என ஏற்றம் அப்
படியேபோல ஞானியானவன் யெதேச சஞ்சாரவாறுனால்தன்
னால் விடப்பட்ட மலத்தைப் பொசிக்கிற நாய் பன்றிகழுதை
யை விடஎறிந்து போட்ட துன்மார்க்கனென்றறி.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ஒருவன் வாந்தியுண்ணின அசனத்தைத்திரும்பப்பொ
சிக்கவேண்டுமென்றிச் சிப்பாறு அதுபோல ஞானியானவ
ன் தன்னால் விடப்பட்ட விடயங்களைப் பொசிக்கிறதற்கு இ
ச்சிப்பாறு ஆதலால் ஞானியாகிய சீவன்முத்தனிச் சிபான் —
மேலும், அனத்தங்கோடி சென்மங்களிலுஞ் செய்தபுண்ணிய
பரிபாத்தால் சந்தோஷித்த நுகவரப் பிரசாத்தினால் பிரமாதி
தேவதைகளுக்குந் தூர்பமாயிருக்கிற பிரமாஸந்த ரசத்தை
யடைந்தபின் துச்சமாகியும் பொய்யாகிய லட்சியத்தைப்பொ
ருத்தினதாகியுமிருக்கிற விடயத்தைப்பொசிக்கிற தற்கெவன்
சந்தோஷிப்பான் ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஞானியானவன் சந்

தோஷிப்பதான் — அந்நவநியானவன் இச்சாமயமாயும் அசத்
தாயுமிருக்கிற தோஷி சகலப் பிரபஞ்சமும் பொய்யென்றுக
ண்ட பின் திருமட அநாதவிரும்பித்தொழில்செய்யான், மேலு
ம், யாதாமொருவன் தோஷிமானம் விடாமல் அதனோடுகூடி
யெதேச சஞ்சாரம் செய்கிறானோ அவன் மூடாருக்குள்ளே அ
தமனாயிரண்டு காணுண்டய மாடென்று சொல்லப்படும் — மகா
தீரமாவாகவுங் கிருதார்த்தசூருகவும் ஆன்மானந்தசரத்தைப்பா
னம்பண்ணிக் கொண்டுருக்கிற வனாகவுமிருக்கிற பிரமநிஷ்ட
ன் விடய யெதேச சஞ்சாரத்திலொருக்காலுங்கூடவனல்ல —
ஆத்ம ராமனாயிருக்கிற யோகிக்கு யெதேச சஞ்சாரமான
து போசனாதிகளிலுமல முத்திரவிசேஷங்களிடத்திலுந்தவி
ர அன்னியசஞ்சார அவசரமில்லையென்றறி — ஞானியினுடைய
தர்மமானது பிரமநிஷ்டையும் அஞ்ஞானியினுடைய தர்ம
மானது தோஷிமானத்தோடே கூடின விடயபோகமு மென்
து சொல்லப்படும், சீதவூஷணம்போல விடரீத லட்சணமான
தொழில்கள் ஒருபுருஷனிடத்திலொருக்காலுங்கூடாது.

வினா — அதெப்படியெனின்,

விடை — ஒன்றுக்கொன்று பிறிந்நிரண்டுகாரங்களைப்பொரு
ந்நினதா யிருக்கிற சாம்பிராச்சியபட்டா பிஷேகமும் பி
ட்சாடனமு மொன்றாய்ப் பொருந்தமாட்டாது, ஆனதால்
ஞானியானவன் அநந்தபண்ணியம்பொருந்நினமகிமையுடை
த்தானவனாய் ஆன்ம சாம்பிராச்சியத்தையனுபவித்துக் கொண்
டிருப்பன், மூடானவன் சித்தத்திலுண்டானதோஷத்தினால்சக
லவிடயங்களுக்கும் பிராந்தியினால் அனுபவிக்கப்பட்டு அபே
ட்சையாய்விடுவான் — ஆன்மானந்தசரத்தைச் சுகமாய்ப்பாண
ம்பண்ணிக்கொண்டு பிரத்தியகாண்மாயிருக்கிற தன்னைச்சக
ல நாமரூபப்பிரபஞ்சத்துக்கும் அதிஷ்டான்மாயிருக்கிறசச்சி
தானந்த பிரமமாகக்கண்டுகொண்டு அந்தர்முகமான அகண்
டாகாரஜிருத்தியினால் இந்நிரியவிடய ரூபமான கூட்டங்களை
க்கெடுக்கிறவனாகியும் பிரவிர்த்தியிற் பொறுமையடைந் தவனா
யுமிருக்கிற சர்வத்தியாகியான பிரம நிஷ்டனுக்குச் சொப்பு
னத்திலாகிலும் யெதேச சஞ்சாரபாவனைவரமாட்டாது.

வினா — அதென்னெனின்,

விடை — நல்லபுத்தியுள்ளதாயும் பாலப்பாணம் பண்ணிக்கொ
ண்டுதேவதா சம்பந்தமாயுமிருக்கிற அம்சமானது சலத்தை

ப்பானம் பண்ண எப்படி யிச்சிக்கவில்லையோ அதுபோல
பிரம் நிஷ்டனும்பெதேச சஞ்சாரமிச்சியான் — மேலும், பி
ரமசரியாதி சாதனங்கள் வெகுகாலமனுசரித்தாலது பரிபக்கு
வமான பிரமநிஷ்டனை இயமாதி குணங்களனுசரித்திருக்கும்.

வினா- அதெப்படியெனின்,

விடை- அக்கினியையுசிகாந்தமுதலானதெப்படியனுசரித்திரு
க்கிறதோ அதுபோல இயமாதி களனுசரித்திருக்கும் குர குசவுஞ்
சத்துருசெயமுள்ளவனாகவும்தத்தமுகத்திலமகாதேரீப்புள்ள
வனாகவுமிருக்கிற சத்தவீரனுக்கு யுத்தத்தில் காயம் பட்டதழு
ம்புகளெப்படி பூடணங்களாயிற்றோ அதுபோல ஆத்துமனா
நிஷ்டையைப் பொருந்தியிருக்கிற ஞானிக்கு இயமாதி குண
ங்களே பூடணம் — இந்தப்பிரம் நிஷ்டனான சந்நியாசியானவ
ன் பசியைப்போக்கடிக்கிற தொழிலான பிட்சாடன முதலான
தகளில் பிரவிர்த்தித்தபோதும் பிரபஞ்சமாய்ப் பாராதபடி
செகத்துப் பொய்யென்று தள்ளிச்சதா ஆத்ம பாவனையாயி
ருந்துக் கொண்டு சமோத்திராதிபஞ்சேந்தரிய அந்தக்கரணமு
தலானதுகளினுற்செய்யப்பட்டதொழிக்கெனல்லாவற்றையும்த
ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்த்து அடித்துக் கொள்ளுகிறதைப் புற
ம்பாக நின்று சாட்சிக்காரன் பார்த்திருப்பதுபோல் பந்தமு
த்தனாகச் சகலபந்தங்களைப் பொழித்துத்திட சித்தனாகப்பார்
த்துக்கொண்டிருப்பன் — ஆதலால் இப்படிப்பட்டசமோஷ்ட
மானபிரமவித்தானவன்கண்ணில்லாத அந்தகனானுலங்கண் தெ
ரிந்தவன் போலச்சகலசனங்களினுல்காணப்படுவன், காதுல்லாத
வனானுலங் காதுடையவன் போல் விளங்குவன் வாக்கில்லாதவ
னானுலங் வாக்குள்ளவன் போல் விளங்குவன் — பிராணனில்லாத
வனானுலங் பிராணனுள்ளவனானுலங் மனமில்லாத வனானுலங்
மனமுள்ளவன் போலவும் தான்தானே சதாகாலமும் பிரமமா
கவேயிருப்பன்.

வினா- இன்னமுமிந்த ஆத்மனானியானவன் எப்படியிருப்
பானெனின்,

விடை- ஆத்மதரிசனனாகவும் ஆன்மாதிதனாகவுஞ் சத்துஷ்ட
டனாகவும் ஆத்மராமனாகவும் ஆத்மமானந்தனாகவும் ஆத்ம
மசொரூபமே தாட்டமாகவுந் தன்னை விடவேறே யன்னிய மி
ல்லையென்கிற தாட்டம் பொருந்தினவனாகவுமிருப்பன் — மத
வகங்காரங்களில்லாதவனாகவும், சாந்தனாகவும் நிருவி கற்பனாக

வும் நிதிநித்யனாகவும் நிதிநித்யனாகவும் சம்மாயிருப்பன் — இந்
தமகாவேகையான பிரமநிஷேதன் அந்நானைத்தினால் கற்பிக்க
ப்பட்டிருக்கிறதேகாதிப்பிரமஞ்சங்களை விளங்கப்படன் னுவிதி
னவருகிற அசிதாபாசனிடத்திலென் னு ஆரோபிதம்பண்ணப் பூ
ரணவந்தேகாசமான தன்னிடத்தில் தானே மித்தூக்கமொன் டி
ருப்பவென்றறி — அப்பா? சிவோஷ்டப் பிரமவித்தான சேன்
முத்தனானவன் வெருமானத்திலும் அவமானத்திலும் கைக்கந்
தாலும் துக்கம்வந்தாலும் இதமகிதமானாலும், உயர் வுதாழ்வு
னக்கென்கிற புத்தியில்லாமல் சமமாயே வருபமான மனதோ
டு கூடப்பொறுமைமைய மடைந்தனராய் அந்தர் முகமான ஆதி
னுமகத்தில் நிலைத்தவனாய்விடயமுத்தனாயிருப்பன் — சேன்
முத்தனானவன் பிராரத்தகர்மமாகிற பெருங்காற்றினாலெவப்ப
ட்டுவிடயத்தில் பிரவிர்த்திவந்தாலும் அந்த விடயங்களின் போ
காமல் மனதையொடுக்கித்தேகந்திரிடங்களாகக்காணாமல் ஆ
த்மாணுபவமென்கிற அமிர்த ரசத்தைப்பாணம்பண்ணவனாய்
ய் அந்நானுண்டானவகரிபாவச்சிதானந்தமாயிருப்பன் — அ
ன்னியனுடைய இச்சையினால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேசவி
ருத்திகளோடு கூடானவனாகவும் நித்திதாபோகிறவனைப்போலவு
ங்குமுந்நையைப்போலவுந்தொழிச்செய்வனாகவும்போத்க்க
ப்பட்டவனாகவுமிந்தத் தொப்பதலட்சியார்த்த அபிக்கத்தைப்
பிரயத்தனத்தினால் உணர்பண்ணியதினுண்டானவிச்சடனான
ப்பிரகாசனாய்சிவோஷ்டப்பிரமவித்தாகவெயிருப்பன், இதுவன்
றியும் அந்தர் பாகியமிரண்மி விடயங்களிலும் ஆன்மவெருப
மாகக்கண்டு கொண்டு அன்னியனால் கற்பிக்கப்பட்ட தேசபா
வத்தையுடைத்தானவருகியும் எகாத்தமாணு சந்தானத்தினால்
முடவிருத்த தொழிந்தவருகியமிருப்பன் — கழக்கு, பேற்கு,
மதற்கு, உடக்கென்கிற பிரிவுந்தான் வேறு பிறத்தியான்வ
றென்கிற பரமமுந்நன்னுடைய சொப்பலசாக் கிரகங்களினுண்
டான அவிவேகப்பிரிகாச புத்தியுபந்ந கைவம் சித்தனா
பனாகவிருந் தூக்கமொன் டிசஞ்சரிப்பன் — தர்மகர்மவிசேஷமா
க்கங்களைத் தள்ளினவருட்க் சார்வகாலமும்சன்மாரிக்கத்திக்கஞ்
சரிக்கிறவனாய் சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியில் அடைபட் பட்டிருக்
கிற பிராரத்தசேடத்தையுடைத்தான வருகியவருள் சதா சொ
ருப மனைசேலனாய் மனோமாருதங்கள் பிரமத்தனிடத்தி லிரு
க்கிறபோது பிரமமேதானாகிய பிரமவித்தானவன் பிரமத்தை
யெய்தவன்,

வினா- அதிபப்படியெனின்,

விடை- கடுடாபாநியினால் லைபட்ட கடாசாசமாணதாதேடா
பாதிநீக்குகிறபோது கடாசாசமுமகாசமுமொன்முனது
போல சீவன்மூத்தனும் பிரமத்தி லொன்றி யிருப்பான் —
இந்தப் பிரம நிஷ்டனானவன்முன்னமேகட்டுப் படாதவனாத
லால் துட்போது மூத்தனும்மகான் பந்தனானும் மூத்தனும்மாவா
னிந்தப்பந்தமுத்திகளிரண்டு மனநினுடையதொழிலானபடி
யினால் அந்தமனைதநாசம்பண்ணினவனைபந்தமோட்சங்களை
நாசம்பண்ணினவன் — இந்தமனைநினுடைய பிரவிர்த்தியேபு
ருடனுக்குப்பந்தம் இந்தமனைதயான்மாவினிடத்துல்லயம்ப
ன்மூகிறதேமூத்தி ஆகலால்இந்தத் தத்துவத்தை நன்னாயறிந்
தகளை முழுட்சவானவனாகையால் மனைதக்கெடுக்கிறதற்கெ
த்தனம் பண்ணவேண்டும்.

வினா- மனதென்பதெனின்,

விடை- ஒன்றானஆன்மசொருபத்தைவிட்டுப் பலவாகிய பிர
பஞ்ச கற்பனைகளைக் கற்பித்தது மனது, இப்படிக்கொத்த
மனைதயிருத்திச் சொருபானு பவாக்கினியினால் தகிக்கிற
வெனவனோ அவனை தீரன் அவனை ரூபருஷன் — அப்பா
இந்தமனோ நாசம்பண்ணுகிற தற்குபாயம் சமாதியைத்தவிர
வேறையொரு சாதனமுங்காணோம்ஆதலால்சமாதியினால்சூட்
சுமசரீரம் நாசமாய்ப்போகிற போதுமேயாகியானவன் விழுத்
தனான—ஆனகயால்நீயும்அருத்துமாவானதேகாதி வியாபா
தங்களைவிட்டுப்பிரயத்தனம் பண்ணிச் சமாதியைச்செய்து இ
ந்தச்சமாதியினால் மனைதக்கெடுத்துச் சீவன் மூத்தனாய்ப்பிபா
மலிரு—பிராணிகளுக்குப்பிராரத்தகர்மத்தினுடைய வியல்பு
ஆபாசனகானகங்களைக்கூட்டுவிக்கிறதேதவிர அன்னி பமாகலொ
ருபலமூஞ்சித்தியானு ஆதலால்பிராரத்த கர்மத்துக்குச் சரீரத்
தையொப்புவித்து அல்லும்பகலஞ்சரீரகிந்தையைவிட்டு நிச்ச
லமாய்வெருகாலஞ்சமாதியைச்செய்து கொண்டுஒருவிடத்திலு
ம் நிலைக்கடையாயிராமல் சுகமாயிரு, பிரமநிட்டாளா யிருக்கி
றபோர் ஒருவிடத்திலேயேவாசம் பண்ணக்கூடாது.

வினா- அதேதெனின்,

விடை- ராகத்துவேடாதிகள் வந்துகடும் கூடினால் அதிலுண்
டானமோகத்தினால் அடிபடப்பட்ட மனதோடேகூடித்தந்

இது நிஷ்டைடைய மறந்து சமூசாரமாகிற பாழங்கினத்தில்
 ஒருடனைய போல் விழுவன்—ஆனால் ராகத்து வேஷங்களைப்
 போகாடிக்கும்படி பெத்தனம் பண்ணுகிற சுற்புருஷோள் ரா
 கத்து வேஷங்களு னட்கிற விடத்திலவாசம் பண்ணக்கூடாது
 ஆகையால் நன்மையாகி லுந்தீமைடாகிலுமெவ்விடமெவ்விடமி
 ருந்தாலந்த நன்மை தீமையுடையதெனமொட்ட தோளவ்வி
 டமெவ்விடத்தில் மனதுபிரசன்னமாகுமோ அவ்விடத்திலிரு
 க்கவேணும், சீவன்முத்தனானவன்மாறாபிமானங்களிலும்லாபந
 ட்டங்களிலுந்தோத்திரசிறந்தகளிலுப்பிரியாப்பிரியங்களிலும்
 நித்தியஞ் சம்பத்தியாயிருந்துக் கொண்டு சஞ்சரிப்பன்—இ
 துவன்நியுமொருவிடத்திலிருக்கப்புகுதி கொள்ளாமல் எவ்வள
 வ்வளவு கிடைத்ததோ அவ்வளவில் திர்ப்தியடைந்தவனாய்
 ஞான அபிஸ்வரியம் பொருத்தின வனாகவும் அசங்கதீனனாகவு
 ம் சமதெரிசியாகவுமிருப்பன்—பசிதீருகிற நிமித்தியம்போ
 சனமும் சீதநிவீர்த்தியின் பொருட்டு வஸ்திரமும் வியாபார
 மொழிவநிமித்த மவுனமும் ராகத்து வேஷங்கெடுக்கிற தற்
 சூச்சஞ்சாரமுஞ்செய்துகொண்டிருப்பன்—அப்பா? விடய
 ங்களை அமெத்தியம்போல் தோஷமாகவிசாரிப்பதும்மோட்ச
 இச்சையினால் சகல ஆற்சங்கங்களைவிட்டொழுகிற தம்விடயநி
 னைப்புவாராததும் ராகத்து வேஷாதிகளில்லாதபடிக்கிருக்கிற
 ஆம்மனதினுடைய நிர்மலமுமாகியவிலையெல்லாம்சம் பிரஞ்
 ஞாதசமாதியுள்ளவனுக்கே தவிரமற்றபேர்களுக்கண்டாகமா
 ட்டாது—மனோநிர்மலத்தின் பொருட்டுஒடுங்கின சித்தவிருத்தி
 யோடேகூடினவனாய் பகிர்முகவாசனை யெல்லாம் நன்றாய் வி
 ட்டொழிந்தவனாய்சாந்தனாய்சர்வமும்பிரமமாகக்கண்டு கொண்
 டு மனோமயமான நாமருபப்பிரபஞ்சந்தோற்றினாலும் கானற்
 சலம்போல் பொய் யென்றெண்ணிச் சொருப நிஷ்டனாய் சக
 மாயிரு—அப்பா? உள்ளடங்கினசமாதி நிஷ்டனுடைய ஆன்
 மானந்தமும் விசாலம் அவன்சஞ்சரிக்கிறதில் தேசமும் விசா
 லம் புண்ணியநதிகளும் விசாலம் சட்சிக்கிறதில் தேவதாகடா
 ட்சமும் விசாலம் சாந்தமும் விசாலம்சொருபானுபவமும்வி
 சாலம்—ஆனதால் சமாதியினால் ஞானமானது நன்றாய்ப்பிறக்
 கும் அதினால்முத்திமோகமாகிற அழுக்கைக்கழுவப்பட்டுபிரம
 த்தைத்தவிர அன்னிய பில்லாதபடி பிரமமாகவேசகலப்பிரதி
 பந்தகுனியனாய் சுகத்திலேயிரு—தேசமென்னபிராணென்ன
 ன இந்திரிடமென்ன மனமென்ன புத்தியென்ன அகங்காரமெ
 ன்ன இதுமுதலான திரிசயங்கெல்லாம் ஞானக்கினியினால் சுக

ஈடு நிற்குணமாயும் அத்வைதமாயும் பூரணமாயுமிருக்கிற பிர
மத்தனிடத்திலேயும் பண்ணிச் சத்தமாய் ஆகண்ட சச்சிதானந்
தொசாரபமாகவேயிருந்துக்கொண்டுமேயொன்றும் நின்றபாட
ல் சகமாயிரு—சித்தாரபமாகியுஞ் சத்தாகியுமிருக்கிறவன்
னிடத்தில் இந்த தாமரூபப்பிரபஞ்சம் பிராந்தியினால் விபரீ
த்தமாய்த்தே நனுகின்றது ஆதலால் எண்ணக்காட்டி, இவ்விந்தவி
யரீத்தமான பிரபஞ்சம் பரமார்த்தமா யெண்ணெனிடமி லேறி
ல்லாமல் என்னாலேயேவியாபிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்னு நிர
வதிகமாகவும் அவதிகில்லாத தகவலிருக்கிற ஆனந்தாமிரீ
தக்கடலில் அழுந்தின மனதுடனே கூடினவனாய் பிராரத்தத்
துக்குத்தேகலிருத்தகளை அல்லும்பகலு மொப்பு வித்தவனாய்
ஊமைமடால் மடசாமல் சகமாயிரு—சாரம், சீவனேயுனக்
கும்பிரமத்துக்கும் பதயில்லை பிரமமேநீயானாய் இப்படிபிர
மமாட்சி சத்தாயிருக்கிறவனக்குவொருக்காலுமிருத்தியு பயமி
ல்லை—அத்துவைதனாய்ப் பிரமமாயிருக்கிற வனக்கு மிருத்தியு
பயமெப்படி உரப்பேடாகில் நது ஆனதால் மிருத்தியுவிவன்கி
ற பயத்தையொழித்து அகம்பிரமாய்மென்கிற வகநிஷ்டை
யோடே கூடினவனாய் ஆனந்தாமிரீதர சத்தமே பரமனம்பண்ணி
க்கொண்டு நிர்விசற்பனாய் சொச்சொரூபமான ஆதாமந் த
த்தில் வினையாடிக்கொண்டு சகமாயிரு.

அனுபவமகிழ்ச்சி.

என்றிப்படி சொன்ன குருவசனத்தைக் கேட்டுச் சீவன
வன் அந்தக் காரணப்பிரமைகளெல்லாந் தீர்த்தவனாய் ஆன்ம
லாபம் பெற்றசந்தேத வித்தினால் பத்தியுடன் குருவுக்கு நம
ஸ்சாரம் பண்ணி வாரும், ஸ்ரீ குருசுலாம்! தேவரீருடையக
டாகைத்தினால் என்னுடைய அவித்தயாரூபமான இருதயக்
கிரந்தியானது பெதமாயிற்று, சகல சம்சயங்களுஞ் சகலந
டைகளுந் தீர்த்தது—தேவரீருடைய வாக்கியார்த்த வடதே
சங்களினாலுண்டானனானமாகிற சூரியப்பிரகாசத்தினால் அ
ஞ்ஞான அந்தமாய்மொழிந்து அஞ்ஞான காரியமான விப
ரீதபாஷைகள் முதலான சித்தவிகற்பங்களெல்லாந் தீர்ந்து
நிற்கித்தனானேன், சகலவலையுமொழிந்தவனானேன் சகலச
ம் சாரபந்தங்களுந் தீர்ந்தவனானேன் நிற்குணமாகியுங்கே
வலமாகியும் சத்தியமாகியுமிருக்கிற பரப்பிரமமே நானு
னென் — விவேகத்தினாலாகி ஒஞ்சுக்கிர சொப்பன எழுந்
தியினுண்டானவோருபாதிபுமெனக்கிவலை சமூக சதாபமூ
மெனக்கில்லை சதாகாலமும் அத்துவைதமாய்மாவந்தமாயுந்

சித்தாகவுமிருக்கிற சொரூபமேநானுனென்.

இப்படி யிருக்கிறசீவன் மூத்தனானனக்குச் சாயாரூபமாகவும் பிரதிபிம்பமாகவுந்தேகாதிவுபாதிசுளிருக்கட்டும்அந்தவுபாதிசுளி னுனுண்டானதொழிங்கனெல்லாஞ் சாட்சியாயுபாதிவிலட்சணமான வெண்ணைத்தொடரமாட்டாது—ஆகலால் விதிமாய் செய்கிறதொழிலும் நிமித்தமாய் செய்கிற தொழிலும் அவசியஞ்செய்தாலும்நான்செய்தவனல்லசொப்பனத்திலொருபுருஷன்செய்ததொழில்விழித்தவுடன் சாக்கிரத்திலெட்டடிப்பொய்யாய்ப்போருமோ அப்படியே ஞானசாக்கிரத்தில்சர்வமூமித்தையே—இந்தச் சராசரமான பிரபஞ்சம் ஆன்மசொரூபமாயிருக்கிற என்னுல்வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் சர்வாவததைகளிலும் நான்சாட்சியாகவேயிருப்பன், இந்தத்தேசமென்பது அகங்காரத்துக்கீதவிசச்சாட்சியாயிருக்கிற வெண்கிலை,சாதுக்கமும் பந்தமோட்சமுமாயிருக்கிற சமுசாரமானது இந்த அகங்காரத்துக் கெவ்மேற்பறிந்தேன்—மலமாய்சுபூரிதமாயும் ஞானத்தினால் பட்சிக்கப்பட்டதாயும் நாய் நரிசுளால் பட்சிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற சரீரத்தினிடத்தில் அத்துவைதமாகியும் அகண்டமாகியுமிருக்கிற ஆனந்தபோதரூபமானநான் அகங்காரமமகாரங்களையேன்பண் ணுவேன்.

நான்வெருகாலமாயிந்த அகங்காரமென்கிற பிசாசத்தினுல்பிடிக்கப்பட்டுசுயசொரூபமறைபட்டிருந்தேன்இப்போதிந்த அகங்காரமானசத்துருவைத்தேடித்தேடி நன்னாயறிந்துசமாதியாகிற வக்கினியில் வாசனைகளோடே கூடத்தகித்துப்போட்டேன்—சச்சிதானந்த சொரூபமாயிருந்து மயித்திரிமுநிதைமுதலான குணங்களைப் பொருந்தியிருக்கிற வெண்ணைஇத்தனைநாளு மகங்காரவாசனைகளானது வருஷிகாலத்தில் மேகமானது சூரியனைபெப்படிமறைத்ததோ அப்படி மறைத்தது இப்படிமறைத்ததே பிரத்திய கான்மவுக்குபாதி, இந்தவுபாதியாகியவகங்காரமே பிரத்தியகான்மவுக்கு விமோதி, இந்த அகங்காரத்தில் நின்றுளவன் விபிபடுகிறானே அவனை முத்தெனென்றும் எவனிதனிடத்தில்கட்டுப்படுகிறானே அவனைபந்தெனென்றுமறிந்தேன்—இந்த அகங்காரபாவனையை நன்னாய் நாசம்பண்ணினாலெழிய அகண்டசச்சிதானந்தப்பிரகாசம்பிறக்கமாட்டாதுஆனதாலிந்த அகங்காரபாவத்தைச்சமாதிநிஷ்டையினால் நாசம்பண்ணுகிறேன்—இந்தக் காமக்குரோ தாதிகளாடைரிவாங்குளோடேகூடி அகங்காரரூபமான சத்துருவைச்சித்ரூபமாகிற அக்கினிக்குப் பூரணகுதிகொடுத்துச் சொரூபத்

இந்த வெதாந்தசாரத்தினுடைய குருசீஷம் காதமா
னதாற்பரியத்தைச் சந்திருஷாளாகவிருக்கிற ஸீடர்களுக்கேமோ
டச் காதனமாய்ச் சொல்லப்பட்டது—ஆகையால் அத்துனை
தானந்த குருகவாடிகளைக்குறித்தும் அவர்களுடைய ஆசாரிய
ரானசதானந்தகுருகவாடிகளைக்குறித்தும் அவர்களுடைய ஆ
சாரியராகிய சங்கரரானந்தகுருகவாடிகளைக்குறித்தும் அடிக்க
டிநடவல் காரம்பண்ணுகிறேன்.

செவ்வாய்க்கிழமை - சூழ்நிலை -

